

บทนำ

หนังสือสวดมนตร์จีน และ คำแปล ไต๋ปวยจิว และ ซิมเกง มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้สวดเข้าใจ ความหมาย คำแปล ของมนต์ โดยรวบรวม บทสวด รูปภาพ และ คำแปล จาก หนังสือ, บทความใน เว็บไซต์, บทความแปลใหม่ จากผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆ ได้มีการดัดแปลง เนื้อหาจากต้นฉบับบางส่วน เพื่อความคล่องจอง ถ้ามีความผิดพลาดประการใด ขอโปรดอภัยมา ณ ที่นี้อย่างสูง

บทแปล ไต๋ปวยจิว มีคำอธิบาย 2 แบบ โดยเชื่อกันด้วยคำว่า “ อีกนัยหนึ่งคือ ”

หนังสือเล่มนี้ จัดทำเป็นธรรมทาน ไม่หวังผลทางพาณิชย์ หนังสือเล่มนี้ใช้กระดาษขนาด A5 (148 x 210 มม.) เพื่อให้ได้สัดส่วนที่ดี

ขอกราบขอบพระคุณ พระอาจารย์ ท่านผู้ชี้แนะ ท่านเจ้าของหนังสือ และท่านเจ้าของบทความ ทั้งที่คณะจัดทำเรียบเรียงได้ขออนุญาต และมีได้ขออนุญาตที่ดี

ขอให้ท่านทั้งหลาย ได้รับอานิสงค์ ผลบุญนี้ด้วยเทอญ

อ้างอิงจาก

- หนังสือ “ มหาครรุณาธารณี ” หลวงจินคณาณัติจินพรต (เย็นบุญ), อจ. ถ. เสถียรสุต 23 กรกฎาคม 2540
- หนังสือ “ ประวัติพระแม่กวนอิม และ อานิสงค์แห่งการสวดพระนามพระโพธิสัตว์ ”
- <http://s1219.photobucket.com/user/namoyts44/library/dai%20bi%20chu%203?sort=3&page=1>
- <http://www.saiyathum.com/index.php?mo=10&art=396672>

พระโพธิสัตว์กวนอิมอวโลกิเตศวร

วันที่ 19 เดือน 2 (วันเดือนของจีน) วันประสูติ

วันที่ 19 เดือน 6 (วันเดือนของจีน) วันบรรลุนิพพาน

วันที่ 19 เดือน 9 (วันเดือนของจีน) วันออกบวช

誕聖曰九十月二

道成曰九十月六

家出曰九十月九

สิ่งของต่าง ๆ ในพระหัตถ์ปาง

พันเนตรพันกร

* สุริยัน จันทรธา หมายถึง
ปัญญารู้เท่าทันในอารมณ์ต่างๆ

* ประนมกร หมายถึง
ความอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพใน
พุทธะและสิ่งศักดิ์สิทธิ์

* โอบอุ้มโลก หมายถึง
ความเมตตากรุณา และการเป็น
อภัยทาน

* ลูกประคำ, เชือก หมายถึง
ความไม่ประมาท ยึดมั่นในศีล
อบรมจิต ฝึกปฏิบัติเสมอ

* คันศร, ลูกศร หมายถึง
ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีหลักการ หลุด
พ้นวัฏสงสาร ตาย-เกิด

* คัมภีร์, สมุด หมายถึง
ศึกษาทบทวนพระธรรมเสมอ

- * ดอกบัว หมายถึง ความใสสะอาดบริสุทธิ์
- * คนโทน้ำทิพย์ หมายถึง น้ำทิพย์รักษาโรค เสริมสิริมงคลแก่สัตว์โลกผู้มั่นในธรรม
- * พระแสงดาบ หมายถึง ปัญญาฆ่ากิเลส
- * พระแสงขวาน หมายถึงปราบมาร โลก โกรธ หลง มิจฉาทิฐิ
- * ธรรมจักร หมายถึง สืบทอด เผยแพร่ พระศาสนา
- * เชือกบ่วงบาศ หมายถึง เครื่องช่วยหลุดสัตว์โลก ให้พ้นจากภัยอันตราย

บรรยายคาถามন্ত্র มหากรุณา คำมูลคาถามন্ত্রมหากรุณา

คาถามন্ত্রมหากรุณา เป็นมนตร์คาถาอันกำเนิดจากความเมตตากรุณาอันใหญ่ยิ่ง รวมทั้งความโปรดโลกโปรดสัตว์ ปฏิบัติธรรมบรรลुพระพุทธรูมิที่สำคัญอย่างยิ่งยวด ซึ่งเป็นของ พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ อักษรหนึ่งและประโยคหนึ่งในธารณีนี ล้วนเป็นสังฆธรรมที่จะเข้าถึง สัมมาสัมพุทธานุภาพ

ธารณีนี เป็นส่วนหนึ่งของ “มหากรุณาจิตธารณีสสูตร” รวมมี 84 ประโยค ชื่อเต็มว่า “สหัสสุทนต์สเนตรอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ไพบุลย์สมบรูณ์อภิญจนมหากรุณาจิตธารณีสสูตรมหากรุณามนตร์” ที่ได้ชื่อดังนี้มีที่มาว่า สมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้าตรัสต่อ พระอานนท์ ว่า “ธารณีนี มีชื่อต่างๆเช่น มหาไพบุลย์สมบรูณ์หนึ่ง จกิญจนมหากรุณาหนึ่ง ปลอดทุกข์ธารณีนีหนึ่ง อายุวัฒนธารณีนีหนึ่ง ดับทุกข์คติธารณีนีหนึ่ง กำจัดกิจจนบาปหนึ่ง สมบรูณ์ปณิธานหนึ่ง มโนมัยอิศวรหนึ่ง วิกรมอุตตรภูมิธารณีนีหนึ่ง ”

พระโพธิสัตว์องค์นี้ที่มีนามว่า สหัสสุทนต์สเนตรอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์นั้น ก็เนื่องจากในพุทธกาล พระสหัสประภาสานตีสถิตยถาลคตพุทธเจ้านั้น พระพุทธเจ้าองค์นี้ได้ตรัส “มหาไพบุลย์สมบรูณ์อภิญจนมหากรุณาธารณีนี แก่ท่าน โพธิสัตว์ และตรัสต่อไปว่า “สาธุบุรุษ เมื่อเธอได้หฤทัยธารณีนี จงสร้างประโยชน์สุขสำราญแก่สัตว์ทั้งหลายใน กษายกัลป์แห่งอนาคตกาลโดยทั่วถึง” ตามพระสูตรได้กล่าวไว้ว่า ในขณะนั้น เมื่อพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ได้ฟังมนตร์คาถานี้แล้ว ก็ได้จากปฐมภูมิของโพธิสัตว์ บรรลุดถึงภูมิที่ 8 คือ อจลภูมิ จึงได้ตั้งปณิธานว่า “ในอนาคตกาล ถ้าเราสามารถสร้างประโยชน์สุขแก่สรรพสัตว์ได้ ขอให้ข้าพเจ้าได้มี พันกรพันเนตรในทันที” เมื่อท่านได้ตั้งปณิธานนี้แล้ว ได้เกิดมี พันกรพันเนตร ในบัดดล เกิดแผ่นดินไหวทั่วทั้ง 10 ทิศ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ก็ต่างส่งอมตาส่องทั่วไปทั่วทิศอันไม่มีขอบเขต

ส่วนมนตร์คาถานี้ มีหลายชื่อนั้นก็เนื่องจาก พระศากยมุนี ได้เคยตรัสแก่ พระอานนท์ ว่า เนื่องจากปณิธานอันใหญ่ยิ่งโดยพระโพธิสัตว์กล่าวว่า “หากว่าเหล่ามนุษย์และทวยเทพ ตั้งจิตสวดนามเรา พร้อมด้วยสวดนามพระพุทธรอมิตาพุทธเจ้า แล้วสวดพระธารณีนี คั่นละ 5 จบ ก็จะดับมหันตโทษจำนวนร้อยพันหมื่นล้านกลับได้ หากเหล่ามนุษย์

ทวยเทพสวดคาถามหากรณานี้ เมื่อใกล้ชีวิตดับ พระพุทธเจ้าทั้ง 10 ทิศ จะมายืนพระกรรมารับ แล้วให้ไปจุติในพุทธเกษตรทุกแห่ง ถ้ามนุษย์ทวยเทพสวดมนต์มหากรณานี้ จะเกิดโดยประกอบด้วยกุศล 15 ประการ และไม่ต้องด้วย ทุมรณะ 15 ประการ คือ

เกิดโดยประกอบด้วย กุศล 15 ประการคือ

1. ที่ที่เกิดจะพบแต่กุศล
2. เกิดในประเทศกุศล
3. พบแต่ยามดี
4. พบแต่มิตรดี
5. ร่างกายประกอบด้วยอินทรีพร้อมมูล
6. จิตเป็นธรรมโดยสมบูรณ์
7. ไม่ผิติด
8. ญาติบริวารมีความกตัญญู ประองคองกัน มีสามัคคีกัน
9. ทรัพย์สมบัติ โภคทรัพย์ มีสมบูรณ์ครบถ้วน
10. มีผู้เคารพและให้ความช่วยเหลือเสมอ
11. ทรัพย์สินที่มีอยู่ ไม่มีใครมาปล้นชิง
12. คิดต้องการอะไร จะได้สมปรารถนา
13. ทวยเทพ นาค ให้ความปกป้องรักษาอยู่เสมอ
14. เกิดในที่ที่ได้เฝ้า พระพุทธเจ้า ได้ฟังธรรมจากพระพุทธองค์
15. พระธรรมที่ได้ฟัง สามารถเข้าถึงแก่นสาร

ไม่ต้องด้วย ทุมรณะ 15 ประการ

1. ไม่ต้องมรณะด้วย ความอดอยากข้นแค้น
2. ไม่ต้องมรณะด้วย การไล่ชื่อ กักขัง และเขียนโทษ
3. ไม่ต้องมรณะด้วย ศัตรูจองเวร
4. ไม่ต้องมรณะด้วย การศึกสงคราม
5. ไม่ต้องมรณะด้วย สัตว์ขบกิน

6. ไม่ต้องมรณะด้วย งูพิษ แมงป่อง
7. ไม่ต้องมรณะด้วย จมูก ไฟไหม้
8. ไม่ต้องมรณะด้วย ยาพิษ
9. ไม่ต้องมรณะด้วย แมลงร้ายขบกัด
10. ไม่ต้องมรณะด้วย จิตใจว่านเป็น บ้า
11. ไม่ต้องมรณะด้วย ตกจากภูเขา ต้นไม้ และ หน้าผาสูง
12. ไม่ต้องมรณะด้วย การสาบแช่งกฤติผีปีศาจ
13. ไม่ต้องมรณะด้วย เทพร้ายผีศาจ
14. ไม่ต้องมรณะด้วย โรคร้ายเรื้อรัง
15. ไม่ต้องมรณะด้วย ความไม่ประมาทจน จนเกินฐานะ

ด้วยเหตุนี้ มหากรุณามนต์ ไม่เพียงแต่กำจัดภัยอันตรายและโรคร้ายต่างๆ

ดังกล่าวได้ ยังให้ความสำเร็จแก่การกุศลกรรมทุกอย่าง พ้นจากความห่วงกลัว ฉะนั้น เราจึงต้องสวดท่องด้วยศรัทธาและจิตใจสะอาด จึงสามารถตั้งด้วยมหากรุณาจิตของท่าน พระ-โพธิสัตว์ ตนเองจะได้รับประโยชน์มากมาย สรรพสัตว์ที่จมอยู่ใน ไตรภูมิ และทุกดิ ถ้าสามารถสวดมหากรุณามนต์นี้อยู่เสมอ ไม่เพียงแต่จะรักษาโรคทางใจ และทางกายได้ ยังสามารถให้หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด เรื่องนี้สามารถพิสูจน์ได้จากประวัติศาสตร์ ทั้งสิ้น

บรรยายมหากรุณาธารณีโดยละเอียด

“มหา” มีความหมายว่า กว้างใหญ่ไพศาล รวบรวมทั่วถึง ทั้งหมดมีมากหลาย ยอดเยี่ยม อจินตริย์

“กรุณา” จิตใจที่มีความสงสารความทุกข์ยากของคนอื่นแล้ว คิดจะช่วยขุดหลือ คือที่สุดแห่งความเมตตา ใน “สมาบัติวิปัสสนา” อธิบายว่า กรุณาจิตเข้าถึงในกระดูก เสมือน แม้มคิดถึงบุตร

“มนตร์” ภาษาสันสกฤตว่า ธารณี แปลว่า การทรงไว้ สามารถทรงไว้ พลังที่ให้กุศล กรรมไม่กระจายแตกดับ อกุศลกรรมไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เป็นรหัสลับที่เกิดจาก ฌานสมาธิ

จะได้รับผลศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่อาจจะคาดคิดได้ นี่คือ คาถามนต์ พุทธภูมิอิทธิธรรม กล่าวว่ “ ธารณินั้น ทรงไว้ซึ่งพระธรรมนับไม่ถ้วน ไม่ให้ลืมนไป ” ปัญญาปรมิตานิอิทธิธรรม กล่าวว่ “ ธารณินั้น จินหมายความว่ สามารถทรงไว้ หรือแปลว่ สามารถกัน ได้ สามารถ ทรงไว้ซึ่งกุศลธรรมทั้งหลาย ไม่ให้กระจัดกระจาย ดังเช่นภาชนะบรรจุน้ำ ไม่ให้น้ำรั่ว ไหลกระจายไป สามารถกันนั้น กันไม่ให้เกิด จิตอกุศ ถ้าว่ทำบาป สามารถให้ไม่ทำได้ นี้ คือ ธารณิ ”

มหากรุณามนต์ ทั้งหมดเป็นภาษาสันสกฤต นี้คือ มหาเมตตากรุณาจิต มหาโพธิ จิต เป็นคาถาที่จะให้สรรพสัตว์ จากสามัญชนเข้าถึงอริยที่สำคัญ แต่สามัญชนเพียงแต่ท่อง อ่าน ที่เข้าถึงลึกซึ้ง น้อยเหลือเกิน มนต์เป็นคำรหัสของพระพุทธเจ้า และโพธิสัตว์ที่ได้ จากฌานสมาธิ ฉะนั้น “ ในปฏิถกลับ ” กล่าวว่ มนต์นั้น ก่อนที่พระธรรมจะเข้ามาจัน มี มนต์ของทางโลก สามารถกำจัดกษัตราช สามารถให้ผู้ที่สวดท่อง มีอิณินหาร กำจัด กษัตราช วิธีมนต์ของเขามีความคล้ายคลึงกัน จึงได้ชื่อว่ “ มนต์ ”

มหากรุณามนต์ ล้วนถือนธรรมเป็นมูลฐาน ตักเตือนให้สัตว์โลกเร่งรีบปฏิบัติ ธรรม บรรลุพุทธผลโดยเร็ว ฉะนั้น ผู้ที่ตั้งใจสวดท่อง ก็จะได้รับ การสนอง ได้ประโยชน์ มากมาย ถ้าว่สามารถเข้าถึงทุกประโยค เข้าถึง ปฏิบัติธรรม ก็จะเข้าถึงเขตหลุดพ้น โดยไม่ ลำบากอะไร

ไต่ ปุย จิว

นำ มอ ห่อ ลา ตั้น นอ ตอ ลา เหย่ เย ● นำ มอ ออ หลี
 เย ● ผ่อ ลู กิต ती ชอ ปอ ลา เย ● ผู่ ที ลั้ต ตอ ผ่อ เย ●
 หม่อ ฮอ ลั้ต ตอ ผ่อ เย ● หม่อ ฮอ เกีย ลู หนี เกีย เย ●
 ังัน ● ลั้ต พัน ลา ฮัว อี้ ● ชู ตั้น นอ ตั้น แซ ● นำ มอ ลีด กิต

 หลี ตอ อี้ หม่ง ออ หลี เย ● ผ่อ ลู กิต ती ลีด ฮู ลา เลง ถ่อ
 พอ ● นำ มอ นอ ลา กิน ซี ● ซี หลี หม่อ ฮอ พัน ตอ ซา
 แม ● สะ พอ ออ ทอ เตอ ซี พง ● ออ ซี เย็น ● สะ พอ สะ
 ตอ นอ มอ ผ่อ สะ ตอ นอ มอ ผ่อ เค ● มอ ฮัว เตอ เตอ ●

 ตั้น จิต ทอ ● ังัน ออ ผ่อ ลู ซี ● ลู เกีย ती ● เกีย หล่อ ती ● อี้
 ซี หลี ● หม่อ ฮอ ผู่ ที ลั้ต ตอ ● ลั้ต พอ ลั้ต พอ ● มอ ลา
 มอ ลา ● มอ ซี มอ ซี ● ลี ถ่อ เย็น ● กี้ ลู กี้ ลู กิต มง ● ตู
 ลู ตู ลู ฮัว แซ เหย่ ती ● หม่อ ฮอ ฮัว แซ เหย่ ती ● ทอ ลา ทอ

 ลา ● ती ลี หนี ● ลีด ฮู ลา เย ● เจ ลา เจ ลา ● มอ มอ ฮัว มอ
 ลา ● หมก ती ลี ● อี้ ซี อี้ ซี ● ลีด นอ ลีด นอ ● ออ ลา ฮัน ฮู
 ลา แซ ลี ● ฮัว ชอ ฮัว ฮัน ● ฮู ลา แซ เย ● ฮู ลู ฮู ลู มอ
 ลา ● ฮู ลู ฮู ลู ซี ลี ● ชอ ลา ชอ ลา ● ลีด ลี ลีด ลี ● ชู ลู

ชู ฦ • ผู่ ถี่ เย ผู่ ถี่ เย • ผู่ ถ่อ เย ผู่ ถ่อ เย • มี ดี หลี
 เย • นอ ลา กิน ชี • ตี ลี ลิต นี นอ • ผ่อ เย หม่อ นอ •
 ซอ ผ่อ ฮอ • ลิต ถ่อ เย • ซอ ผ่อ ฮอ • หม่อ ฮอ ลิต ถ่อ
 เย • ซอ ผ่อ ฮอ • ลิต ถ่อ ยี่ อี • ลิต พัน ลา เย • ซอ ผ่อ

 ฮอ • นอ ลา กิน ชี • ซอ ผ่อ ฮอ • มอ ลา นอ ลา • ซอ ผ่อ
 ฮอ • ลิต ลา เซ็ง ออ หมก เค เย • ซอ ผ่อ ฮอ • ซอ ผ่อ
 หม่อ ฮอ ออ ลิต ถ่อ เย • ซอ ผ่อ ฮอ • เจ กิต ลา ออ ลิต ถ่อ
 เย • ซอ ผ่อ ฮอ • ปอ ทอ มอ กิต ลิต ถ่อ แเย • ซอ พอ

 ฮอ • นอ ลา กิน ชี พัน เค ลา เย • ซอ ผ่อ ฮอ • มอ พอ ลี
 เซง กิต ลา เย • ซอ ผ่อ ฮอ • นำ มอ ห่อ ลา ตัน นอ ตอ ลา
 เหย่ เย • นำ มอ ออ หลี เย • ผ่อ ฦ กิต ดี • ซอ พัน ลา
 เย • ซอ ผ่อ ฮอ • งัน • ลิต ติน ตู • มั่น ตอ ลา • บัด ถ่อ
 เย • ซอ ผ่อ ฮอ •

大悲咒

南無喝囉怛那哆囉夜耶●南無
 阿唎耶●婆盧羯帝爍鉢囉耶●菩
 提薩跢婆耶●摩訶薩跢婆耶●摩
 訶迦盧尼迦耶●唵●薩皤囉罰
 曳●數怛那怛寫●南無悉吉利埵
 伊蒙阿唎耶●婆盧吉帝室佛囉楞
 馱婆●南無那囉謹墀●醯唎摩訶
 皤哆沙咩●薩婆阿他豆輸朋●阿
 逝孕●薩婆薩哆那摩婆薩多那摩
 罰伽●摩罰特豆●怛姪他●唵阿
 婆盧醯●盧迦帝●迦羅帝●夷醯
 唎●摩訶菩提薩埵●薩婆薩婆●摩
 羅摩羅●摩醯摩醯唎馱孕●俱盧
 俱盧羯蒙●度盧度盧罰闍耶帝●
 摩訶罰闍耶帝●陀羅陀羅●地利
 尼●室佛囉耶●遮羅遮羅●摩摩罰
 摩囉●穆帝嚩●伊醯移醯●室那室
 那●阿囉嚩佛囉舍利●罰沙罰嚩●

佛羅舍耶●呼噓呼噓摩囉●呼噓
呼噓醯利●娑囉娑囉●悉利悉

利●蘇噓蘇噓●菩提夜菩提夜●
菩馱夜菩馱夜●彌帝利夜●那囉
謹墀●地唎瑟尼那●波夜摩那●娑
婆訶●悉陀夜●娑婆訶●摩訶悉陀
夜●娑婆訶●悉陀喻藝●室皤囉

耶●娑婆訶●那囉謹墀●娑婆訶●
摩囉那囉●娑婆訶●悉囉僧阿穆
佉耶●娑婆訶●娑婆摩訶阿悉陀

夜●娑婆訶●者吉囉阿悉陀夜●娑
婆訶●波陀摩羯悉哆夜●娑婆訶●
那囉謹墀皤伽囉耶●娑婆訶●摩
婆利勝羯囉夜●娑婆訶●南無喝

囉怛那哆囉夜耶●南無阿唎耶●
娑噓吉帝●爍皤囉夜●娑婆訶●唵
悉殿都●曼哆囉●鉢馱耶●娑婆
訶●

พระคาถามหากรุณาธรณีสูตร

(ภาษาสันสกฤต)

นโมรัตนตรายายะ นโมอารยะ อวโลกิเตศวะรายะ
 โพธิสัตตวายะ มหาสัตตวายะ มหาการุณิกายะ
 โอมสะวะละวะติ ศุททะนะคัสสะ นมัสกฤตวานิมา
 อาระยะ อวโลกิเตศวะระรันตะภา นโมนิลาแก่นละ
 ศรีมหาปะณูชะสะมิ สรวาทวะตะศุภัม อติชুম
 สรวะสัตตวะ นโมปวสัตตวะ นโมกะคะมะกะเตตุ
 ตัทยะถา โอมอวโลกา โลกาเต กาละติ อีสีลี
 มหาโพธิสัตตวะ สวาโผลาโผล มะรามะรา
 มะสีมะสี ฤชะยุ คุรุคุรุมามัม ชูรูชูรูภาษียะติ
 มหาภาษียะติ ชาระชาระ ติรินี สะวะรายะ
 ชะละชะละ มามะภามะละ มุชิริ เอหิเอหิ

คินะคินะ อาละลินกะละศรี ภาษาภาณิน

การะชะยะ หุตุหุตุมะระ หุตุหุตุศรี สระชะระ

สีรีสีรี สุรุสุรุ พุทธายะพุททายะ โปธายะโปธายะ

ไมตรีเย นิละกันสะตะ ตริสระระณะ ภาชะมะนะ

สวาहा สีตายะ สวาहा มหาสีตายะ สวาहा สีตายเย

ชะวะรายะ สวาहा นีลากันถิ สวาहा มะละนะละ

สวาहा ศรีสิงหะมุขายะ สวาहा สระวะมะมหาอัศตายะ

สวาहा จักระอัศตายะ สวาहा ปัทมะเกศายะ สวาहा

นิละกันเตบันตะลายะ สวาहा โมโผลิสังกะรายะ สวาहा

นโมรัตนตรายายะ นโมอารยะ อวโลกิเตชะวะรายะ

สวาहा

โอมสิทธิยันตุ มंत्रา ปะทายะ สวาहा

พระคาถามหากษุณาธารณีสูตร
(ภาษาธิเบต)

นโม.ระตะนะ.ตรา.ยา.ยะ./ นา.มา.อา.รยา./ อ.วา.โล.
กิ.เต.โซ.รา.ยา./ โบ.ธิ.สัต.โต.ยา./ ม.หา.สัต.โต.ยา./ ม.
หา.กา.รฺ.ณิ.กา.ยะ./

โอม**สา.วา.ลา.วา.ติ /ศฺ.ดา.นา.ตา.เซ./ น. โม.
สกา.ตวา.นิ.มัม.อา.รยา./ อ.วา.โล.กิ.เต.โซ.รฺ.ลา.ลัม.
ตา.บา./ น. โม.นี.ลา.เกน.ธา./ ศรี.ม.หา.ปา.ตา.ศา.มิ./
สวา.โต.ตา.ศุ.บัม./ อะ.สี.ยัม./ สวา.สัต.โต.นะ.โม.ปา.
สัต.โต.นา.มา.บา.คา./ มา.บา.เต.ตุ /ตา.ยา.ธา./

โอม**อ.วา.โล.กา./ โล.กา.เต./ กา.ลา.ติ./ อี.สี.รี./
ม.หา.โบ.ธิ.สัต.โต./ สา.โบ.สา.โบ./ มา.รา.มา.รา./
มา.สี.มา.สี.ริ.คา.ยุ./ กุ.รฺ.กุ.รฺ.กา.มัม./ ตู.รฺ.ตู.รฺ.บา.สี.
ยา.ติ ./ ม.หา.บา.สี.ยา.ติ./ ดา.รา.ดา.รา./ ติ.ริ.ณิ. /
โซ.รฺ.ลา.ยา./

จา.ลา.จา.ลา./ มา.มา.บา.มา.รา./มฺ.ติ.ติ. /เอ.ฮา.ยา.
 เฮ./ ศิ.นา.ศิ.นา./ อา.ลา.คิน.บา.ลา.ศา.รี. /บา.ศา.
 บา.คิน. /บา.รา.ศา.ยา./ ฮฺ.ณฺ.ฮฺ.ณฺ.มา.รา./ ฮฺ. ณฺ.
 ฮฺ. ณฺ. ศรี./ สฺ.รา.สฺ.รา./ สิ. รี. สิ. รี./ สฺ. ณฺ. สฺ. ณฺ. / บฺค.
 คา.ยะ.บฺค.คา.ยะ./ โบ.คา.ยะ.โบ.คา.ยะ./ ไม.ตรี.เย./
 นี.ลา.เกน.ถา./ ตรี.ศา.รา.นา./ บา.ยา.มา.นา./ ไช. ฮา./
 สิ.ตา.ยา./ ไช. ฮา./ ม.หา.สิ.ตา.ยา./ ไช. ฮา./สิ.ตา.ยา.
 เย./ ไช.ว์.รา.ยา./ ไช. ฮา./ นี.ลา.เกน.ถา./ ไช. ฮา./มา.
 ลานา.ลา./ ไช. ฮา./ ลี.คัง.กะ.รา.ยะ./ ไช. ฮา./ไช.ฮา.
 สิ.ตา.ยา./ ไช.ฮา./จา.ลา.สิ.ตา.ยา./ไช.ฮา./ บา.ตา.มา.
 สิ.ตา.ยา./ ไช.ฮา./ นี.ลา.กัณ.เถ.ปัณ.ตะ.ลา.ยะ./ไช.ฮา./
 โม.โบ.ลี.คัง.กะ.รา.ยะ./ไช.ฮา./ น.โม.ระ.ตะ.นะ.ตรา.
 ยา.ยะ./

นะ.มา.อา.รยา./อ. วา.โล.กิ.เต./ไช.ว์.รา.ยะ./ ไช.
 ฮา./ โอม.** สิท.ชริน.ตุ./ มัณ.ตา.รา./ ปา.ตา.เย./ไช.
 ฮา//***

Na Mo He La Da Na Duo La Ye Ye / Na
 Mo Ou Li Ye / Po Luo Jie Di Shuo Bo
 La Ye / Pu Ti Sa Duo Po Ye / Mo He Sa
 Duo Po Ye / Mo He Jia Lu Ni Jia Ye /
 An / Sa Bo La Fa Yi / Su Da Na Da Xia
 / Na Mo Xi Ji Lie Duo Yi Mong Ou li
 Ye / Po Lu Jie Di Shi Fu La Leng Tuo
 Po / Na Mo No La Jin Chi / Shi Li Mo
 He Ba Duo Suo Mi / Sa Po Ou Ta Dou
 Shu Peng / Ou Shi Yun / Sa Po Sa Duo
 Na Mo Po Sa Duo Na Mo Po Qie / Mo Fa
 Te Dou / Da Zhi Ta / An Ou Po Lu Xi /
 Lu Jia Di / Jia Lu Di / Yi Xi Li / Mo
 He Pu Ti Sa Duo / Sa Po Sa Po / Mo La
 Mo La / Mo Xi Mo Xi Lie Tuo Yun / Ju
 Lu Ju Lu Jie Mong / Du Lu Du Lu Fa
 She Ye Di / Mo He Fa She Ye Di / Tuo
 La Tuo La / Di Li Ni / Shi Fu La Ye /
 Zhe La Zhe La / Mo Mo Fa Mo La / Mo
 Die Lie / Yi Xi Yi Xi / Shi Na Shi Na
 / Ou La Sen Fu La She Li / Fa Suo Fa
 Seng / Fu La She Ye /

Hu Lu Hu Lu Mo La / Hu Lu Hu Lu Xi Li
 / Suo La Suo La / Xi Li Xi Li / Su Lu
 Su Lu / Pu Ti Ye Pu Ti Ye / Pu Tuo Ye
 Pu Tuo Ye / Mi Di Li Ye / Nuo La Jin
 Chi / Di Li Se Ni Na / Po Ye Mo Na /
 Suo Po He / Xi Tuo Ye / Suo Po He / Mo
 He Xi Tuo Ye / Suo Po He / Xi Tuo Yu
 Yi / Shi Bo La Ya / Suo Po He / Nuo La
 Jin Chi / Suo Po He / Mo Na Nuo La /
 Suo Po He / Xi La Sen Ou Mu Qie Ye /
 Suo Po He / Suo Po Mo He Ou Xi Tuo Ye
 / Suo Po He / Zhe Ji La Ou Xi Tuo Ye /
 Suo Po He / Bo Tuo Mo Ji Xi Tuo Ye /
 Suo Po He / Nuo La Jin Chi Bu Qie La Ye
 / Suo Po He / Mo Po Li Sen Ji Na Ye /
 Suo Po He / Na Mo He Na Da Na Duo Na
 Ye Ye / Na MO Ao Li Ye / Po Lu Jie Di
 / Suo Bo Na Ye / Suo Po He / An Xi
 Dian Du / Man Duo Na / Ba Tuo Ye /
 Suo Po He /

NAMO RATANA TRAYAYA / NAMA
 ARRAYA / A VA LO KITE' SHO RAYA
 / BHOTI SATTO YA / MAHA SATTO
 YA / MAHA KARU"NI KAYA / OM**
 SAVA LAVATI / SUDRA NATA SE' /
 NAMO SKA TAVA NIMAM ARRAYA /
 A VALO KITE' SHORA LAMTABA /
 NAMO NILAKENTHA / SRI MAHA
 PATA SAMI / SARVA TOTA SUBAM /
 ARSIYUM / SARVA SATTO NAMOPA
 SATTO NAMA BAKA / MABATE'TU"/
 TEYATA / OM**AVALOKA /
 LOKATE' KALATI / ISIRI /
 MAHA BHOTI SATTO/SABHO SABHO /
 MARA MARA / MASI MASI RIDAYU/
 GURU GURU GA MAM / TURU TURU
 BHASIYATI / MAHA BHASIYATI /
 DARA DARA / DHIRINI / SHO RAYA

/ JALA JALA / MAMA BAMARA /
 MUDHILI / A HE'YA HI / SINA
 SINA / ARLA SIN BALASARI /
 BASA BASIN / BARA SAYA / HULU
 HULU BARA / HURU HURU SRI / SARA
 SARA / SIRI SIRI / SURU SURU /
 BUDHA YA BUDRA YA / BHODA YA
 BHODAYA / MAI TRIYE' / NILA
 GANTHA / TRISA RANA / BAYAMANA
 / SO HA / SITAYA / SO HA / MAHA
 SITAYA / SO HA / SITA YAYE' /
 SHO RAYA / SO HA / NILA GANTHA
 / SO HA / NILA KANTHE' PAN TALAYA /
 SO HA / MOBOLI SANGKA RAYA SO
 HA / NAMO RATANA TRAYAYA /
 NAMA ARRAYA / A VALO KITE' / SHO
 RAYA / SO HA / OM**SIDTRIN TU
 / MANTRA / PATAYE' / SOHA //**

ปางที่ 1

นโม. ระตะนะ. ตรา. ยา. ยะ.

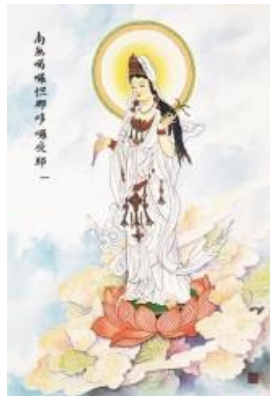
นำ มอ ห่อ ลา ตัน นอ ตอ ลา เหย่ เย

Na Mo He La Da Na Duo La Ye Ye

ปางที่ 1

ภาคนิรมานกาย

องค์พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ ทรงถือลูกประคำ ออกมาคอยสังเกตดูเหตุการณ์ เพื่อหาช่องทางช่วยเหลือ บรรดาสัตว์โลกทั้งหลาย ผู้ที่สวدمนต์ ปฏิบัติด้วยความ เคารพ ศรัทธาโดยแท้จริง อย่าสวดเสียงดัง อย่ารีบร้อน

ความหมาย

“ นำ มอ ” หมายถึง การนอบน้อมระลึกถึง เป็นที่พึ่งพิงทางจิตใจ

“ ห่อ ลา ตัน นอ ” หมายถึง รัตนะ (การกราบไหว้บูชารัตนะให้เป็นที่พึ่ง)

“ ตอ ลา เขย ” หมายถึง สาม

“ เข ” หมายถึง นมัสการ (นอบนมัสการ ไตรรัตนะ ให้ครบทุกทิศ ทั้งสามภพ)

รวมหมายถึง “ น้อมนอบ นมัสการ ไตรรัตน ทศทิศ ทั้ง สาม ”

อรรถาธิบาย

ประโยชน์ พระโพธิสัตว์ ขอให้เราน้อมนอบ พึ่งพิง มหามรรค แล้วบรรลุแจ้งชัดในจิต และเห็นสภาวะแห่งตน อันเป็นธารณีที่จะสำเร็จ สัมมาสัมพุทธี ที่ว่าน้อมนอบพึ่งพิง ก็คือ ไตรสรณ ถือ พระพุทธเจ้า เป็นสรณ ถือพระธรรม เป็นสรณ ถือพระสงฆ์ เป็นสรณ การปฏิบัติให้ถึงพระองค์ จะต้องสวدمนต์พระคาถาด้วยความมีเมตตากรุณา และศรัทธา ไม่ควรสวดเสียงดัง เกรี้ยวกราด และเร่งร้อน ให้สวดช้าๆ

ปางที่ 2

นา. มา. อา. รยา.

นำ โม ออ หลี เย

Na Mo Ou Li Ye

ปางที่ 2

ภาคนิรมานกาย

องค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็น องค์พระ-
จินตามณีจักรอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ทรงถือพระธรรมจักร
ผู้ปฏิบัติจะต้องปฏิบัติตามด้วยความเคารพ

ความหมาย

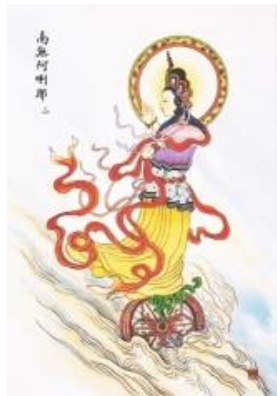
“ นำ มอ ” หมายถึง การนอบน้อมรำลึกนึกถึง เป็นที่พึ่งพิงทางจิตใจ

“ ออ หลี ” หมายถึง องค์พระอริยะเจ้า

“ เย ” หมายถึง การกราบไหว้บูชานมัสการ ขอนอบน้อมพึ่งพิงองค์พระอริยะเจ้า
รวมหมายถึง “ ขอน้อมนอบ พึ่งพิง องค์อริยะ ซึ่งละบาปอกุศลกรรมแล้ว ”

อรรถาธิบาย

เป็นธารณีที่พระโพธิสัตว์ สั่งสอนชาวโลก พระโพธิสัตว์ทรงเน้นเรื่องปฏิบัติ ทางจิต
ให้ถูกต้อง เพื่อให้เป็น รากฐานอันสำคัญ พระสรรพธรรม ล้วนเกิดขึ้นด้วย จิต
ฉะนั้น ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความแข็งขันใน จิต และเห็นสภาวะแห่งตน จึงสามารถบรรลุ
โพธิภูมิ ไม่แข็งขันในจิต ก็จะไม่สามารถเห็น สภาวะแห่งตน ถ้าความคิดไม่เกิด จิตจะ
สว่างแจ่มใส ตถาคตเป็นอจล ก็จะบรรลุถึง นิพพาน

ปางที่ 3

อ. วา. โล. กิ. เต. โช. รา. ยา.

พ่อ ลู กิต ตี ขอ ปอ ลา เย

Po Luo Jie Di Shuo Bo La Ye

ปางที่ 3

ภาคนิรมานกาย

องค์พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ ปางอุ้มบาตร เพื่อออกโปรดสัตว์ทั้งสามโลก ผู้ปฏิบัติจงฟังให้เห็นพระองค์ท่านก็สามารถให้สรรพสัตว์ ได้มี อายุ ยืนยาวนาน

ความหมาย

“ ฝ่อ ลู กิต ตี ” หมายถึง การฟัง แสงสว่าง เพื่อพิจารณาในสิ่งต่างๆ

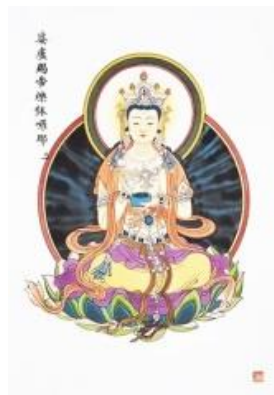
“ ซอ ปอ ลา ” หมายถึง เสียงของโลกทั้งหลาย เป็น อิศระ

“ เย ” หมายถึง นอบน้อมนมัสการฟังฟัง

รวมหมายถึง “ ขอการวะพระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ ”

อรรถาธิบาย

พระอวโลกิเตศวร สงสารชีวิตคน ตกอยู่ในความทุกข์ ล้วนเกิดจากความหลงลืม สภาวะดั้งเดิมของตน ตกอยู่ในการเวียนว่าย ตายเกิด ทรงเกิดเมตตาจิต เพื่อโปรดสรรพสัตว์ต่างปฏิบัติ พระพุทธธรรม พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ทรงไม่ยึดอินทรีต่างๆ จักขุ หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เป็น โพธิสัตว์ที่บริสุทธิ์ ฉะนั้น ผู้ปฏิบัติ ต้องศึกษาตามท่าน ให้จิตใจสว่าง นิสัยสะอาด แล้วจึงปฏิบัติธรรม ได้เห็น ชันธ 5 เป็นสูญ ข้ามพ้นไปจาก ทุกข์ยาก ทุกประการ ปิดทวารทั้ง 6 แล้วมี ศีล สมาธิ ปัญญา หันมาปฏิบัติ พระกรรมฐาน และสมาธิ ไม่หันเหจิตไปตามวิสัยของโลกที่มากกระทบ

ปางที่ 4

โบ. ชิ. สัต. โท. ยา.

ผู้ ที่ สัต ต่อ พ่อ เย

Pu Ti Sa Duo Po Ye

ปางที่ 4

ภาคนิรมานกาย

องค์พระอวโลกิเตศวร โพธิสัตว์ ปรางค์เป็น องค์พระอมง
 ภาสโพธิสัตว์ กำลังโปรดสัตว์ โพธิสัตว์

ความหมาย

“ ผู้ที่ ” (โพธิ) หมายถึง ผู้ที่ได้ตรัสรู้ รู้แจ้งเห็นจริงแล้ว นำเอามาสั่งสอนปวงชน
 ต่อไป

“ สัต ต่อ ” หมายถึง ผู้มีชีวิตและอารมณ์ภายในจิตใจที่ใสสะอาด (ปราศจากรากิทั้ง
 ปวง)

“ พ่อ เย ” หมายถึง ควรน้อมคารวะ ทั้งในพระธรรม และผู้ที่ตรัสรู้ทุกพระองค์
 รวมหมายถึง “ น้อมนอบ คารวะต่อ ผู้ให้ความตรัสรู้แก่ทุกชีวิต ”

อรรถาธิบาย

พระองค์ทรงตั้งเตือนให้สรรพสัตว์ทั้งหลายในโลก ตื่นจากความหลับ (อวิชชา มัวเมา
 ในกามคุณ 5) โดยเร็ว หันมาให้ปฏิบัติมหาธรรมมรรค อันเป็นเส้นทางสู่ธรรม
 หาก ได้ตั้งใจในธรรม หมั่นระลึกแจ้งในสภาวะดั้งเดิม ก็จะหลุดพ้นได้โดยง่าย

此是菩薩種子自誦呪之本身也

摩訶薩埵婆耶
五

ปางที่ 5

ม. หา. สัต. โต. ยา.

หม่อ ฮอ ลัต ตอ ฝ่อ เย

Mo He Sa Duo Po Ye

ปางที่ 5

ภาคนิรมานกาย

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปกำลังสวดพระคาถาทรงประทับนั่งอยู่บนแท่นดอกบัวดอกใหญ่ หากปฏิบัติตามพระคาถานี้ ย่อมหลุดพ้นทุกข์

ความหมาย

“ หม่อ ฮอ ” แปลว่า ใหญ่มาก (ความยิ่งใหญ่ ไม่มีผู้ใดจะเทียบได้)

“ สัต ตอ ” แปลว่า ผู้กล้าหาญ สัตว์โลก (บรรดาสัตว์โลกผู้ที่มีความกล้าหาญทั้งปวง)

“ ผ่อ เย ” แปลว่า ควรเคารวต่อผู้มีความกล้าหาญ

รวมแปลว่า “ การระต่อผู้กล้าหาญ ก็จะได้หลุดพ้น สรรพสัตว์ ในโลกที่กว้างใหญ่ ถ้ารู้จักตัวแล้วลงมือปฏิบัติ ล้วนหลุดพ้นได้ทั้งสิ้น ”

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์อันเปี่ยมด้วยมหากรุณา ทรงว่าสรรพสัตว์ อยู่ใต้อำนาจของ อินทรี 6 ถูกอาภรณ์ทั้ง 7 ปกคลุมอยู่ ยิ่งกว่านี้ ยังยอมละทิ้ง มูลสังขารของตน ไปเกิดเวียนเกิดเวียนตาย จึงประกาศพรชาณีนี ผู้ปฏิบัติแล้วสามารถ ยึดมั่นอนุตตรมรรคนี้ ก็จะสามารถข้ามสาครอันเป็นทุกข์นี้ได้ และได้รับความสุข อันเป็นนิรันดร์

หรือ

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ได้ทรงประกาศพรชาณีสูตราให้นำไปปฏิบัติ สัตว์โลกหลงในอินทรี 6 และอาภรณ์ ถ้าหากยึดเหนี่ยวมุ่งมั่นในอนุตตรมรรค มีการปฏิบัติธรรม จะสามารถบุกน้ำข้ามทะเลแห่งห้วงทุกข์นี้ไปได้ และเป็นสุขช้านิรันดร์ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป

ปางที่ 6

ม. หา. กา. รุ. ณี. กา. ยะ.

หม่อ ฮอ เกีย ลู หนี่ เกีย เย

Mo He Jia Lu Ni Jia Ye

ปางที่ 6

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็น พระอศวิโฆษโพธิสัตว์ ซึ่งตรัสรู้อนุตตรธรรมด้วยตนเอง คือ ตรัสรู้เอง หลุดพ้นได้ด้วยพระองค์เอง ทั้งยังโปรดผู้อื่นให้เห็นแจ้งในอนุตตรธรรมนั้นด้วย และเมื่อผู้นั้นรู้แจ้งแล้วยังโปรดผู้อื่น

ความหมาย

“ หม่อ ฮอ ” แปลว่า ใหญ่มาก “ เกีย ลู ” แปลว่า กรุณา “ หนี่ เกีย ” แปลว่า ดวงจิต “ เย ” แปลว่า การวะ (ควรการวะต่อผู้ที่มีมหากรุณาในดวงจิต) รวมแปลว่า “ เมื่อพั่งเห็นรูป และลักษณะ โลกเป็น สุธญ ความทุกข์ก็จะดับไปเอง ข้ามไปถึงฝั่ง หลุดพ้นได้ ”

อรรถาธิบาย

ประ โยคนี้ เตือนให้ผู้ปฏิบัติ ต้องปล่อยวาง จิตและกาย หลีกพ้นจากภพหลวงทั้งหลาย ไม่มีลักษณะแห่งมนุษย์ ไม่มีลักษณะแห่งตน เป็นอยู่โดยอิสระ ทะระโยชน์แก่คนอื่น และสรรพธรรม และทำให้จิตใจผ่องใส สดความโลภของตน ผู้ปฏิบัติจะต้องสามารถปล่อยวางอารมณ์ใดๆ สามารถลืมอารมณ์ได้ ปฏิบัติอยู่ต่อเนื่องกัน ก็สามารถบรรลุถึงต้นน้ำของมหามรรค หรืออีกนัยว่า

ควรการวะต่อผู้ที่มีมหากรุณาอยู่ในดวงจิต เตือนให้ผู้ปฏิบัติต้องปล่อยวางจิตและกาย หลีกพ้นจากภพหลวงทั้งหลาย ไม่มีลักษณะแห่งมนุษย์ ไม่มีลักษณะแห่งตน บุคคล เรา-เขา จิตใจผ่องใส สดความโลภของตน ผู้ปฏิบัติต้องสามารถปล่อยวาง ลืม อารมณ์ต่างๆ ได้ ปฏิบัติอยู่ต่อเนื่องกัน ข้ามไปถึงฝั่ง หลุดพ้นได้

此唵是諸鬼神合掌聽誦呪也

唵
七

ปางที่ 7

จัน

จัน

An

ปางที่ 7

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็น ราชานแห่งเทพทั้งปวง จะต้องพนมมือ ฟัง พระคาถาบทนี้ เทพเจ้าทุกชั้น พุทธเจ้าทุกองค์ล้วน ฟัง คำนี้และบรรลุดัมมาสัมพุทธิ

ความหมาย

“ ังน “ แปลว่า นอบน้อม (การนอบน้อมพระโพธิสัตว์กวนอิม ทรงเป็นพระมารดาแห่ง ธารณีทั้งปวง) เป็นมูลฐานดั้งเดิมของมนุษย์ และยังมีความหมายว่านุชา ถวาย, ปลูกให้ต้น, ฝึก, ธรรมกาย, นิรมานกาย, สัมโภคกาย

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์มีความเมตตากรุณา นำสัจธรรมอันเป็นความสุขที่แท้จริง ปลูกให้มนุษย์ ฟิ้นคืน สภาวะเดิมที่มีอยู่ เข้าถึงธรรมอันไม่เป็นสองมตรของนิกาย คุษยาน(นิกาย ลับ) ใช้คำนี้มาก มีความหมายว่า น้อมนอบ, บูชาถวาย, ปลูกให้ต้น, ฝึก, ธรรมกาย, นิรมานกาย, สัมโภคกาย ถ้าชาวโลกถือสัจธรรมนี้ ทวยเทพและภูติผี จะพนมมือคารวะ และปกป้องรักษา ฟิ้นจากพยันตราย สำเร็จในมรรคผล แต่ผู้ปฏิบัติจะต้องมุ่งมั่นใน ศีล และต้องมีความสมบูรณ์ ในบุญวาสนา ประกาศพระธรรมอันวยประ โยชน์แก่ สัตว์ โลก จึงจะได้ผล

ปางที่ 8

สา. วา. ลา. วา. ตี.

สัต พัน ลา ฮั ว อี

Sa Bo La Fa Yi

ปางที่ 8

ภาคนิรมานกาย

องค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปราบกฏเป็นท่านท้าวจตุ
โลกบาล องค์เทพราช เพื่อโปรดพวกมาร ด้วยบารมี 6
ความหมาย

“ สัต พัน ลา ” แปลว่า อิศระ

“ ฮัว อี ” แปลว่า องค์พระอริยะเจ้า

รวมแปลว่า “ องค์อริยะอันอิสระ ใจกายสะอาด เหล่ามารมาทำร้ายไม่ได้ จะให้ใจกาย
บริสุทธิ์ จะต้องให้ใจตั้งอยู่ใน สัจธรรม ปฏิบัติทางกายให้อยู่ใน สิล ”

อรรถาธิบาย

ประโยชน์ เป็นคาถาที่พระโพธิสัตว์สอนให้ผู้ปฏิบัติ จะต้องทำจิตใจให้บริสุทธิ์ แก่
ความผิดมาเป็นกุศลกรรม เป็นทางที่จะเข้าถึง ชรามรรค ผู้ปฏิบัติธรรมจะต้องกวาด
ล้างความโลภทาง กายใจให้หมดสิ้น จึงจะเกิดปัญญาได้ และได้รับการคุ้มครองจาก
จตุโลกบาลเทพราช หรืออีกนัยว่า

องค์อริยะเจ้าทรงเป็นผู้ได้รับความเป็นอิสระ พระองค์ท่านมีใจกายสะอาด เหล่ามาร
ทั้งปวงจะเข้ามาทำร้ายไม่ได้ ท่านใดหวังจะให้ใจกายบริสุทธิ์ ต้องตั้งใจอยู่ในสัจธรรม
ปฏิบัติตั้งมั่นอยู่ในศีล พระโพธิสัตว์ ต้องการสอนให้ผู้ปฏิบัติทำจิตใจให้บริสุทธิ์ แก่
ความผิดมาเป็นกุศลกรรม เป็นทางที่จะเข้าถึงวิสุทธิ-
มรรค ผู้ปฏิบัติธรรมจะต้องกวาดล้าง ความโลภทาง
กายใจให้หมดสิ้น จึงจะเกิดเป็นปัญญาได้โดยง่ายและ
ได้รับการคุ้มครองจาก ท่านท้าวจตุโลกบาลและเทพไท
เทวาริราช

ปางที่ 9

สุ. ดา. นา. ตา. เซ.

ซู ตัน นอ ตัน เซ

Su Da Na Da Xia

ปางที่ 9

ภาคนิรมานกาย

องค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นท่านท้าวจตุโลกบาล และองค์เทพราช พร้อมทั้งองค์เทพทั่วไปเสด็จพร้อมด้วยเทพ และภูตผีปีศาจบริวาร ในได้บังคับบัญชาเพื่อชี้หนทางให้มนุษย์เลิกทำบาปหันไปทำกรรมดี

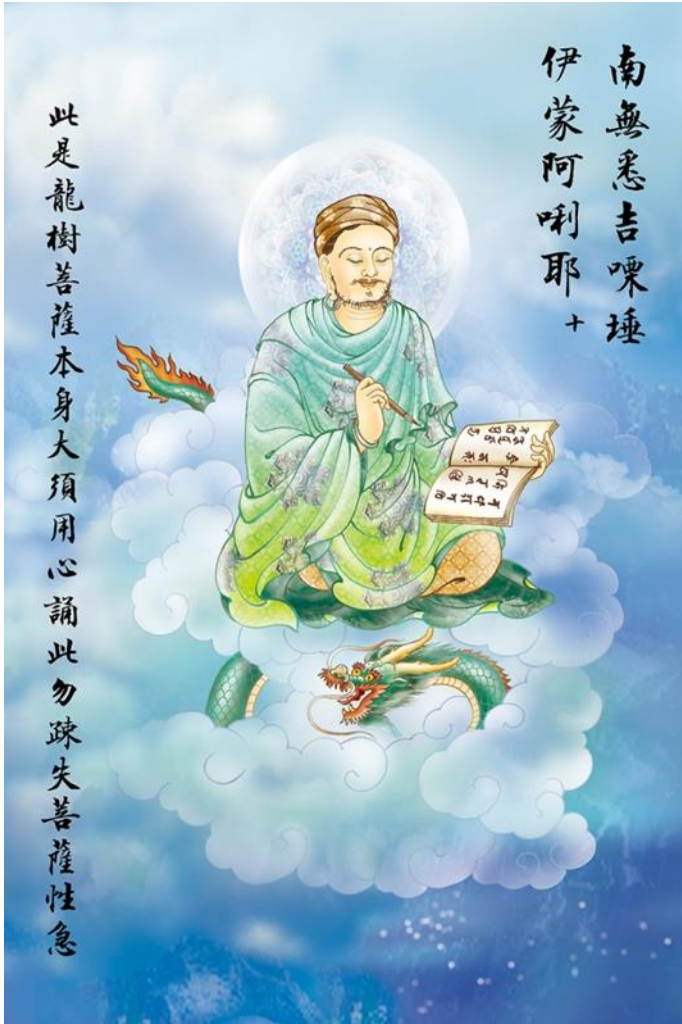
ความหมาย

“ ชู ตัน นอ ตัน แซ ” หมายถึง การปฏิบัติธรรม ต้องถือความสัจ เป็นพื้นฐาน ถือความเพียรเป็นเครื่องมือ เพื่อบรรลุถึงความสัจจริง

อรรถาธิบาย

เพื่อให้ พระอริย ใช้ความอภินิหาร ปกป้องรักษา ตักเตือนมนุษย์ ให้ตั้งใจมุ่ง ไปทางธรรม พยายามกำจัดความเคยชินต่อการทำบาป ถ้าการปฏิบัติไม่ประกอบด้วยความสัจ ก็เท่ากับไม่เข้าใจ เพราะความสัจ ปราศจากความหลุดลวง จิตจะเป็นหนึ่ง เมื่อมีความสัจ ก็จะเกิดความเข้าใจ เมื่อเข้าใจ ก็จะเห็นความปลอดโปร่ง เมื่อปลอดโปร่ง ก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลง ก็จะมีการกลับกลายไปทางที่ดี ฉะนั้น การปฏิบัติด้วยความสัจ จึงได้รับความคุ้มครองจาก จตุโลกบาลเทพเจ้า และทวยเทพทั้งหลาย หรืออีกนัยว่า พระอริยเจ้าท้าวจตุโลกบาล ทรงถือว่าสัจจะเป็นฐานสำคัญ เพื่อช่วยเพิ่มพลังบารมี ได้ ทรงใช้ความอภินิหารด้วยบารมีคุ้มครอง และทรง ตักเตือนมวลมนุษย์ ให้ตั้งใจมุ่งตรงไปในการปฏิบัติธรรม พยายามกำจัด ความเคยชินต่อการทำบาป ให้หายไปจากสันดาน ในสัจจะนั้นจะไม่มีหลุดลวง เมื่อเข้าใจ ก็จะเห็นความปลอดโปร่ง เมื่อจิต ปลอดโปร่ง ก็จะเกิดเปลี่ยนแปลง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง ก็จะมีการกลับกลายไปในทางที่ดีงาม

ปางที่ 10

น. โม. สกา. ตวา. นิ. มัม. อา. รยา.

นำ มอ ลิด กิต หลี่ ตอ อี หม่ง ออ หลี่ เย

Na Mo Xi Ji Lie Duo Yi Mong Ou li Ye

ปางที่ 10

ภาคนิรมานกาย

องค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปพระนาคราช
 ชุนโพธิสัตว์ เป็นผู้ควบคุมและคุ้มครองผู้ปฏิบัติธรรมอย่าง
 แท้จริง และปราบปรามเหล่ามาร (ศัตรูคู่อริ)

ความหมาย

“ นำ มอ ” หมายถึง นอบน้อม

“ สิต กิต หลี ตอ อี มง ” หมายถึง ท่านใดสามารถปฏิบัติธรรมได้ ข่อมได้รับการ
 คุ้มครองจากพระพุทธเจ้า และพระโพธิสัตว์

“ ออ หลี เย ” หมายถึง การปฏิบัติธรรม จะใจร้อนเพื่อให้ได้ผลทันทีไม่ได้

อรรถาธิบาย

ควรที่จะน้อมนอบคารวะต่อองค์พระอริยะเจ้า ผู้ปฏิบัติต้องมีความพากเพียร มีมานะ
 พยายาม มีจิตใจมั่นคง อย่าเร่งรีบในการปฏิบัติ ต้องทำใจให้ว่างเข้าถึงองค์แห่ง
 พระกัมภีร์ ด้วยจิตที่เป็นหนึ่งเดียว หมั่นเพียรในการปฏิบัติตามหลักธรรม เมื่อคิดจะข้าม
 พันจากโลกียวิสัยคือห้วงแห่งโงะ ควรปฏิบัติให้ถูกวิธี คิดจะทำประโยชน์แก่ สรรพ
 ชีวิต เช่นนี้ ก็จะมีโพธิสัตว์วัชรธร คอยปกป้องรักษาการกระทำไม่มีขัดข้องในทุกๆ
 กรณี มีความสะดวกเหมาะสมความปรารถนาทุกประการ

ปางที่ 11

อ. วา. โล. กิ. เต. โชว์. รา. ลัม. ตา. บา.

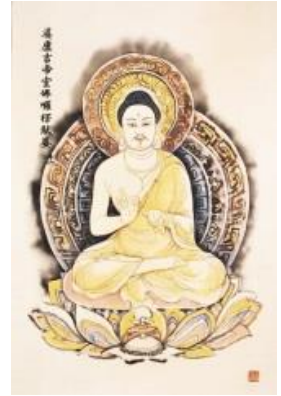
พ่อ ภู กิต ติ ชื่อ ฮู ลา เลง ถ่อ พอ

Po Lu Jie Di Shi Fu La Leng Tuo Po

ปางที่ 11

ภาคนิรมานกาย

องค์พระอวโลกิเตศวร โพธิสัตว์ ปราภฏเป็นองค์พระ
สัมโภคกาย แห่งองค์พระไวโรจนะพุทธเจ้า
อันเป็นทิพยภาวะ มีศรีมิ่งเรืองแผ่ซ่านทั่วไป เพื่อลงมา
โปรดสัตว์ ในจำนวนที่เป็น อมิต

ความหมาย

“ ฝ่อ ลู กิต ตี ” แปลว่า จิต ต้องกับ ธรรม สามารถจะได้สมบุรณ์ประภา

“ ซื่อ สุ ลา ” แปลว่า ท่องเที่ยวไปในแดนไกล ตามจิตมุ่งหวังอย่างอิสระ

“ เลง ถ่อ พอ ” แปลว่า เนื่องด้วยสำเร็จในมรรคผล สัตว์ ในทศทิศโลก เมื่อได้ยินเสียง
ล้วนเกิดความศรัทธา

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์สอนให้ ผู้ปฏิบัติทุกคน ต้องจงใจมุ่งก้าวหน้าไป การนั่งเพ่งสมาธิ เป็นการ
ฝึกฝนให้ ใจ กาย รวมเป็นหนึ่ง ฉะนั้นเวลาปฏิบัติต้องนั่งตรง จิตมีสมาธิ ก็จะได้แสง
สว่างอันสมบุรณ์ มารไม่สามารถรบควนได้ ทุกสิ่งจะเป็นไปตามที่ต้องการ หรือ
พระโพธิสัตว์ทรงสั่งสอนให้ ผู้ปฏิบัติทุกคนต้องจงใจมุ่งก้าวหน้าไป ในการนั่งเพ่งกษณ
สมาธิจิต เป็นการอบรมฝึกฝนจิต ให้กายและจิตรวมเป็นหนึ่งเดียว เวลาปฏิบัติ
ต้องนั่งตัวตรง เพื่อควบคุมจิตให้มีสมาธิได้ดียิ่งขึ้น ก็จะได้
พบแสงสว่างอันสมบุรณ์ ศัตรูหมู่มารไม่สามารถมารบควน
ได้ จะพบความสำเร็จทุกสิ่งดังประสงค์มุ่งมาด
ปรารถนา

ปางที่ 12

น. โม. นี. ลา. เกน. ธา

นำ มอ นอ ลา กิน ชี

Na Mo No La Jin Chi

ปางที่ 12

ภาคนิรมานกาย

พระอวโลกิตศวรรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นองค์พระไวโรจนะ พุทธเจ้า โปรดบันดาลให้เหล่าสัตว์โลกทั้งหลาย มีความสุข สำราญ

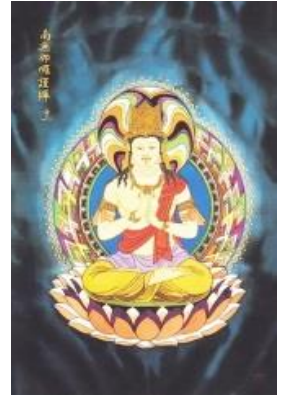
ความหมาย

“ นำ มอ ” หมายถึง นอบน้อม

“ นอ ลา กิน ชิ ” หมายถึง การคุ้มครองผู้กระทำความดี และผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ พร้อม นักปราชญ์ที่มีความเมตตากรุณาอย่างแท้จริง ขององค์พระมหาโพธิสัตว์

อรรถาธิบาย

ด้วยความเมตตากรุณาของ องค์พระมหาโพธิสัตว์ เป็นคาถาที่บอกกล่าวกับชาวโลก ให้ มีไตรสรณ จะต้องปฏิบัติตาม มนุษยธรรม ผู้ปฏิบัติธรรมจะต้องทำตนเป็นตัวอย่าง เพื่อให้รู้นหลังรับช่วงไป เราปฏิบัติตาม พระพุทธองค์และพระธรรม ยิ่งต้องมีความ เมตตากรุณาจิต และโพธิจิตเพื่อโปรดสัตว์ รักษาพระธรรม เพื่อแผ่ทั่วไป จึงไม่เสียความ ตั้งใจของพระโพธิสัตว์ ผู้ปฏิบัติจะต้องมีจิตใจกว้างขวาง ศึกษาตามพระโพธิสัตว์ ถือ การโปรดสัตว์ เป็นหน้าที่ของตน มีปณิธานว่า “ตราบไคนรกไม่ว่าง จะไม่บรรลुพุทธ ภูมิ” เพื่อให้สัตว์โลกหลุดพ้น โลกเรานี้ ก็อาจจะเป็น โลก ไพบูรย์บริสุทธ์

ปางที่ 13

ศร. ม. ห. ป. ต. ศ. มิ.

ชี หลี่ หม่อ ฮอ พัน ต่อ ซา แม

Shi Li Mo He Ba Duo Suo Mi

ปางที่ 13

ภาคนิรมานกาย

องค์พระอวโลกิเตศวร โพธิสัตว์ ปรางค์เป็นรูปเมษ ศีรษะเทพเจ้า

ความหมาย

“ ซี่ หลี่ หม่อ ฮอ ” หมายถึง ความเมตตากรุณา อันยิ่งใหญ่ สามารถปลดทุกข์ให้ความสุขได้

“ พัน ต่อ ซา แม่ ” หมายถึง ผู้ที่มีบุญวาสนา จะได้รับการคุ้มครองจากองค์พระโพธิสัตว์ และเทพเจ้าเบื้องบน พวกมารและอริราชศัตรูทั้งหลายไม่สามารถมารบกวนได้

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์ เห็นชาวโลกถือความรวย ความมีชื่อเสียงเป็นใหญ่เกินไป อันเป็นการหาความทุกข์ใส่ตัวเอง ฉะนั้นจึงกล่าวคำนี้ว่า ให้ผู้ปฏิบัติผ่อนคลายในทางโลก ให้จิตหันไปทางมรรคผล เมื่อจิตว่างแล้ว จิตทางธรรมก็จะเจริญขึ้น หรืออีกนัยว่า

พระโพธิสัตว์ทรงเล็งเห็นว่าชาวโลก ถือยศ ถือศักดิ์ ถือความรวย ถือความเป็นใหญ่ ในการมีชื่อเสียงและอิทธิพล ด้วยเหตุผลเนื่องมาจากการหาความสุขให้กับตนเอง ด้วยกิเลสความโลภ ไม่มีความเพียงพอในชีวิตและผลที่พึงได้ องค์พระโพธิสัตว์ จึงทรงกล่าวคำนี้ ให้ผู้ปฏิบัติผ่อนคลายในทางโลก โนม่น้าวจิตใจหันมุ่งไปสู่ทางมรรคผล เมื่อจิตว่างจากทางโลกหมดสิ้นแล้ว จิตในทางธรรมก็จะเจริญขึ้น

ปางที่ 14

สวา. โต. ตา. สฺ. บัม.

สั ต ฝ่อ ออ ทอ เต่า ซี พง

Sa Po Ou Ta Dou Shu Peng

ปางที่ 14

ภาคนิรมลกาย

อมฤตโพธิสัตว์ ก็คือ พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ มือหนึ่งพระองค์ทรงถือ ถันตโบณ (กิ่งทับทิม) อีกมือหนึ่งถือ อมฤตกณที (หม้อน้ำมนต์) เพื่อจะออกโปรดสัตว์ โลก

ความหมาย

“ สัต ” หมายถึง การได้เห็น (ได้รู้ได้เห็นในสิ่งทั้งหลายทั้งปวง)

“ ผ่อ ” หมายถึง เสมอภาค

“ ออ ” หมายถึง พระสัทธรรมอันบริสุทธิ์

“ ทอ เตา ซี พง ” หมายถึง ธรรมไม่มีขอบเขต สามารถอำนวยประโยชน์ แก่กำเนิด 4 ในคติ 6 ได้รับ อมฤตโดยทั่วถึง

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่ โพธิสัตว์ มีความมหาเมตตากรุณา ที่จะให้ทุกคนสวดท่อง สรรพสัตว์ สามารถปฏิบัติธรรมได้ สามารถบรรลु พุทธภูมิได้ หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ ทรงมีความมหาเมตตากรุณาประทานพระคาถาบทนี้ ให้ทุกคนได้สวดท่องพระมนต์อันสำคัญ และปฏิบัติธรรมกันได้โดยสะดวกสบาย และจะสามารถบรรลुสู่ พระพุทธภูมิได้โดยเสมอกันได้สำเร็จ

ปางที่ 15

อะ. ศี. ยัม

ออ ซี เย็น

Ou Shi Yun

ปางที่ 15

ภาคนิรมานกาย

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นยักษ์เหาะเหินมาตรวจตราไปทั้ง 4 ทิศ เพื่อพิจารณาความผิดถูก พระองค์จะได้คอยตักเตือนให้มนุษย์หันมาทำความดี ละเว้นจากการกระทำความชั่ว

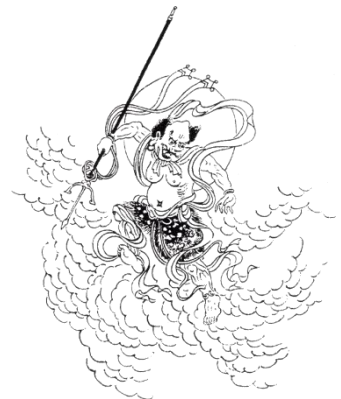

ความหมาย

“ ออ ซี เย็น ” หมายถึง สรรพสัตว์และผู้ทำความดียอมได้รับการข่มขู่ลงโทษ ผู้ทำบาปจะต้องสำนึกและขอมาโทษ ให้พระองค์ทรงโปรดประทานเมตตากรุณา

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่โพธิสัตว์ สงสารสรรพสัตว์ ไม่ทำบุญ ขอมตกอยู่ในห้วงทุกข์ เกรงว่าสรรพสัตว์ เบื่อหน่ายการทำบุญ จึงให้ยักษ์ราช เหาะมาสำรวจ 4 ทิศ และแสดงอภินิหาร ตักเตือนให้แก้ไขการทำบาปเป็นการทำบุญ ละผิดกลับมาทำชอบ หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์เกิดความห่วงใยและสงสาร ในสรรพสัตว์ที่มีจิตเป็นอกุศล ชอบในการกระทำความชั่ว มีความทุกข์ พระองค์ทรงเกรงว่าสรรพสัตว์ทั้งหลายจะมีความเบื่อหน่าย ต่อการสร้างบุญสร้างกุศล ท่านพญายักษ์เหาะลงมาสำรวจทั่วทุกทิศ และแสดงอภินิหาร เพื่อเป็นการตักเตือนให้แก้ไขการกระทำ กลับใจมาสร้างความดี ให้ละบาปและ มาบำเพ็ญบุญแทน

ปางที่ 16

สวา. สัต. โต. นะ. โม. ปา. สัต. โต. นา. มา. บา. คา.

สั้ต ฝ่อ สั้ต ตอ นอ มอ ฝ่อ สั้ต ตอ นอ มอ ฝ่อ เค

Sa Po Sa Duo Na Mo Po Sa Duo Na Mo Po Qie

ปางที่ 16

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏเป็นรูปเทพเจ้าภคติ รูปร่างใหญ่โต ผิวกายดำสนิท
ถือโคมเป็นศาสตราวุธ (ถือมิด เตรียมปราบมาร)

ความหมาย

“ สัต ผ่อ สัต ต่อ ” หมายถึง พระพุทธธรรมอันไม่มีขอบเขต
ที่สิ้นสุด สรรพสัตว์ทั้งหลายในโลกนี้ล้วนสำเร็จเป็น
พระพุทธเจ้า ได้

“ นอ มอ ผ่อ สัต ต่อ ” หมายถึง พุทธธรรมเป็นความเสมอภาค ไม่แบ่งแยกชั้นวรรณะ
เป็นสูงหรือต่ำ และมากน้อย

“ นอ มอ ผ่อ เค ” หมายถึง พุทธธรรมมีความยิ่งใหญ่ไพศาล ผู้ที่ปฏิบัติตาม จะระงับ
ภัยอันตราย ได้ทุกสิ่ง

อรรถาธิบาย

ไม่ว่านักปราชญ์ หรือคน ไร่เขลา นกหรือสัตว์ ล้วนจะหลุดพ้นได้ ถ้าสรรพสัตว์ปฏิบัติ
ด้วยความจริงใจ พระโพธิสัตว์ก็จะให้ความเมตตา กรุณา ปรากฏให้เห็น พันกรพันนคร
มาโปรดให้พ้นภัย เพราะพระโพธิสัตว์ มีอาวุธที่สามารถปราบมารร้าย ให้ผู้ปฏิบัติ
ปฏิบัติธรรม ได้อย่างสุขสบาย

ปางที่ 17

มา. บา. เต. ตุ.

มอ ฮั้ว เตอ เตอ

Mo Fa Te Dou

ปางที่ 17

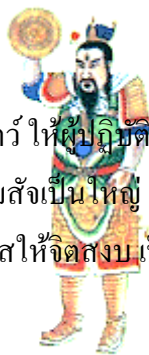
ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นรูป กุนดาฬิ ทรงถือจักรมือหนึ่ง และทรงถือ
 บ่วงบาศเป็นศาสตราวุธ มีตา 3 ดวง นำเกรงขามยิ่งนัก
ความหมาย

“ มอ ฮัว เตอ เตอ ” หมายถึง การสั่งสอนตักเตือน ให้
 ผู้ปฏิบัติ ถือนิสสรพพธรรม เป็น สุตญ ให้เกิดความว่า
 ใช้ปัญญาดับกิเลสให้หมดสิ้นไป

อรรธาธิบาย

เป็นการตักเตือนของพระโพธิสัตว์ ให้ผู้ปฏิบัติถือนิสสรพพธรรมเป็นสุตญ ไม่ข้องแวะ ไม่ยึด
 ในรูป ไม่ยึดในจิต ถือนิสสรพพธรรมเป็นใหญ่ เราต้องละความมีวิตกกังวล กำจัดความ
 โลก ความหลง ใช้ปัญญาดับกิเลสให้จิตสงบ เป็นอยู่ใน โลกนี้อย่างสันติ

ปางที่ 18

ตา. ยา. ตา.

ตัน จิต ทอ

Da Zhi Ta

ปางที่ 18

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นรูป พระอรหันต์

ความหมาย

“ ตัน จิต ทอ ” หมายถึง เป็นนามแห่งพระโพธิสัตว์ เป็น
กรุณาจิต มนตร์คาถา พิเศษ หัสตมูร ปัญญาจักขุอัสน
และทางเข้าถึง ธรรมต่างๆ

อรรถาธิบาย

ความศรัทธาจริง โดยต่อเนื่อง จิตต้องบริสุทธิ์ อย่าให้มีความคิดทางโลกเกิดขึ้น เพราะ
ถ้าเกิดขึ้น ภายใจจะไม่บริสุทธิ์ ทำให้เกิดการขัดกับธรรม ไม่มีวันมีความสุข จึงปรากฏ
เป็น ร่างพระอรหันต์ แสดงธรรมเพื่อโปรดสัตว์ หรืออีกนัยว่า

ด้วยความหมายแห่งศรัทธาด้วยใจจริง ต่อเนื่องกับจิต ยังผลให้จิตสอดคล้องต้องกันกับ
สรรพธรรม เพื่อจะคอยกำจัดออกจากความวุ่นวาย เพราะถ้าเกิดความขัดแย้งกับ
พระธรรมขึ้น ด้วยใจคิดไม่บริสุทธิ์ เกิดความคิดในทางโลกขึ้นมา จะไม่อาจพบความสุข
ใดๆได้เลย

ปางที่ 19

โอม** อ. วา. โล. กา.

จัน ออ พ่อ ลู ซี

An Ou Po Lu Xi

ปางที่ 19

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นรูปพระอวโลกิตศวรร โภทิสต์ว์ พนมมือตรง
ระหว่างหน้าอกแสดงถึงความเมตตา กรุณา เพื่อจะให้
เป็นความสุขช่วยปลดเปลื้องความทุกข์ของสรรพสัตว์ที่
อยู่ในโลก

ความหมาย

“จัน(โอม)” หมายถึง นอบน้อม, เป็นบทนำ

“อ อ ฟ่อ ลู ซี” หมายถึง พระโภทิสต์ว์ หมายถึง พระธรรม ก็คือความบริสุทธิ์ คือจิต
สะอาด สดใส ไม่เป็นราคะ

อรรถาธิบาย

ผู้ปฏิบัติต้องมีใจเด็ดเดี่ยว ไม่หวั่นไหวต่อการก่อความของเหล่ามาร ถ้าสามารถตั้งจิต
ข่มจิต สำรวมทางกาย ละทิ้งโลกาวิสัยทั้งถน ก็จะได้พุทธสภาวะที่มีอยู่ดั้งเดิม ถ้า
สามารถมีความสงบ ในขณะที่อยู่นิ่งและเคลื่อนไหว ก็จะสำเร็จทางธรรมโดยไม่รู้สีกตัว
พระพุทธรเจ้าทุกพระองค์ รวมทั้งพระ โภทิสต์ว์ ได้หลุดพ้นในขณะที่ที่อยู่ในโลกที่เต็มไปด้วย
ด้วยความเสื่อม 5 ประการ หรืออีกนัยว่า ผู้ปฏิบัติธรรม ต้องยึดถือในหลักการปฏิบัติ
ด้วยใจที่เด็ดเดี่ยว ไม่หวั่นไหวต่อการก่อความของเหล่า
มารทั้งมวล(กิเลส) หากสามารถตั้งจิตข่มจิต สำรวมจิต
ทางกาย วาจา ละทิ้งโลกียวิสัยทั้งหมด ก็จะได้เข้าถึง
พุทธสภาวะที่มีอยู่ดั้งเดิม ถ้าสามารถมีความสงบนิ่งอยู่ทุก
ขณะภายในจิต ไม่มีการเคลื่อนไหวในจิต เกิดความสงบ
นิ่ง ก็จะมีความสำเร็จในธรรมโดยไม่รู้สีกตัว
พระพุทธรเจ้าทุกพระองค์ รวมทั้งพระโภทิสต์ว์ได้หลุดพ้น
ในขณะที่อยู่ในโลกกิเลสและเต็มไปด้วยความเสื่อม

此是大梵天王本身神仙為部落

盧迦帝 二十

ปางที่ 20

โถ. กา. เต.

ลู เกีย ดี

Lu Jia Di

ปางที่ 20

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏเป็นร่างพระมหากษัตริย์เทพราช ออกโปรดสัตว์ และคอยสอดส่องดูแลโดยเฉพาะสรรพสัตว์ที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ

ความหมาย

“ ลู เกีย ตี ” เป็นโลกนาถ เป็นอิสระ หมายถึง กุศลจิต ไม่มีวัชรมอง มีแสงสว่างรอบกาย และก็จะร่วมกับดินฟ้า เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

อรรถาธิบาย

เป็นคำที่พระโพธิสัตว์ ตักเตือนสรรพสัตว์ จะต้องรักษาความมีกุศลจิต อย่าทำลายตนเอง จะต้องระมัดระวังอยู่ตลอดเวลา สวดมนต์ภาตอยู่เสมอ เราผู้ปฏิบัติ จะมีความคิดหลงผิดไม่ได้แม้แต่น้อย และต้องรักษาจิตบริสุทธิ์ไว้ หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ได้กล่าวสั่งสอนตักเตือนสรรพสัตว์ ให้รักษาจิตเอาไว้ให้เป็นกุศล อย่าทำลายตนเองโดยที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ และต้องใช้ความระมัดระวังกายและจิตตลอดเวลา จงสวดมนต์ภาตอย่างสม่ำเสมอ ผู้ปฏิบัติจะต้องพยายามไม่ให้หลงผิด (เห็นผิดเป็นชอบ) ไม่ให้คิดหลงลืมได้แม้แต่น้อย และทำจิตให้บริสุทธิ์

ปางที่ 21

กา. ลา. ตี

เกีย หล่อ ตี

Jia Lu Di

ปางที่ 21

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นร่างของเทพเจ้า เพื่อคอยช่วยเหลือสรรพสัตว์

ความหมาย

“ เกีย หล่อ ดี ” หมายถึง ผู้มีความกรุณา ผู้ปลดทุกข์ มี

ความหมายอีกว่า มีจิตในทางธรรมมรรคมั่นคง มี

สติปัญญา ใหญ่หลวง

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่พระโพธิสัตว์ มีเมตตาจิต กรุณาจิต ชักชวนให้มนุษย์ปฏิบัติธรรม เมื่อจิตมีความสงบ ก็จะเปลี่ยนร้าย กลายเป็น ดี เปลี่ยน บาบ เป็ บุญ ได้ หรืออีกนัยว่า

พระโพธิสัตว์ท่านทรงมีพระเมตตาจิต กรุณาจิต ชักชวนให้มวลมนุษย์ได้ปฏิบัติธรรม เมื่อจิตมีความสงบ ว่าง เพียงพอ ย่อมจะสามารถเปลี่ยนจากร้ายกลายเป็นดี เปลี่ยนจิตบาปเป็นจิตกุศลได้ โดยมีหลักเกณฑ์ภายในจิตใจ

ปางที่ 22

อ. ศี. รี.

อึ ซึ หลึ

Yi Xi Li

ปางที่ 22

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏเป็นรูป องค์เทพเจ้ามเหศวร เสด็จลงมาจากสวรรค์
ชั้นดาวดึงส์ ปรากฏว่าพระองค์นำทัพเทพยดา ลงมาโปรด
เหล่าสัตว์

ความหมาย

“ อี ซี้ หลี่ ” หมายความว่า กระทำตามโอวาท อย่ามีจิต-
หลงผิด

อธิบาย

พระโพธิสัตว์ มีความเมตตากรุณา อำนวยประโยชน์แก่ มนุษย์ สรรพสัตว์ อบรมสรรพ-
สัตว์ทั้งปวง ฉะนั้นไม่ว่าในแห่งหนใด สรรพสัตว์ ใดที่รับความไม่เป็นสุข พระโพธิสัตว์
จะตามไปช่วย ตามที่เสียงขอร้องนั้น หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ผู้ตั้งอยู่ในความเมตตา
กรุณา คอยช่วยอำนวยประโยชน์สุขใหญ่ น้อยแก่มนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งปวง พร้อมทั้ง
ในโลก สรรพสัตว์ใดที่ได้รับความทุกข์ไม่เป็นสุข พระโพธิสัตว์ท่านจะตามไปช่วย
ตามเสียงที่ร้องขอนั้นๆ

ปางที่ 23

ม. หา. โป. ชิ. สัต. โต.

หม่อ ฮอ ผู้ ที สัต ตอ

Mo He Pu Ti Sa Duo

ปางที่ 23

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏเป็นรูป พระโพธิสัตว์ ใช้ความเมตตากรุณา อันบริสุทธิ์ เป็นพระคาถาที่มีความเป็นอนัตตา เพื่อจะได้นำเอามาอบรมสั่งสอนผู้ที่ปฏิบัติ

ความหมาย

“ หม่อ ฮอ ” หมายถึง ความยิ่งใหญ่ไพศาลในพระพุทธธรรม ทุกคนพึงปฏิบัติกันได้

“ ผู้ที่ ” หมายความว่า เห็นโลกนี้เป็นความสูญ

“ สัต ต่อ ” หมายถึง การปฏิบัติ อนัตตาธรรม ต้องเห็นสรรพธรรมเป็น สูญ

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์ได้ชี้ให้เห็นว่า จะต้องเห็นความรุ่งเรือง ลาก ยศ สรรพสิ่งเป็นสูญ เห็นเป็นฟองน้ำ และเงาหลง ทำจิตใจว่างกายให้หมดจด เฉพาะอย่างยิ่งผู้เริ่มปฏิบัติ จะต้องมิจิตใจที่มั่นคง แน่วแน่ พยายามข้ามไปจากความทุกข์กิเลส หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ทรงชี้แนะให้เห็นกันอย่างชัดเจนแล้วว่า ในบรรดามนุษย์และสรรพสัตว์ จะต้องมองเห็นความรุ่งเรืองแห่งลาภ ยศ สรรเสริญและสิ่งทั้งหลายเป็นสูญ มองให้เห็นเป็นเงา ลวงตา ทำจิตให้มั่นคงแน่วแน่ โดยอย่างยิ่งผู้เริ่มปฏิบัติ จะต้องมิจิตใจที่มั่นคง แน่วแน่ พยายามข้ามไปจากความทุกข์ และกองกิเลสอันแสนที่จะเลวร้าย พยายามหาทางหลุดพ้นให้จงได้

ปางที่ 24

สา. โบ. สา. โบ.

สั้ต พอ สั้ต พอ

Sa Po Sa Po

ปางที่ 24

ภาคนิรมลกาย

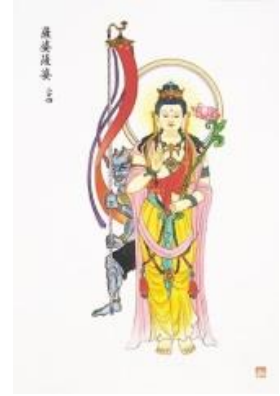
ปรากฏเป็นรูปคนชาติโยธิสัตว์ ได้นำอาหารและทัพภูตผี
ทั้ง 5 ทิศ และผู้ติดตาม มาโปรดสรรพสัตว์

ความหมาย

“ สัต พอ ” หมายถึง พุทธธรรม มีความเสมอภาค อำนวย
ประโยชน์สุขแก่สัตว์โลก ทุกคนที่มีบิัจจยแห่งบุญ ล้วนได้รับความสุข

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์ ได้ปรากฏเป็นลักษณะ อันเป็นอันจันตย์ ปฏิภาณอันอกิญจนะ บันดาล
ความสุขประโยชน์สรรพชน เมื่อท่านโปรดสัตว์โดยทั่วไปนั้น ไม่หลีกเลี่ยงความ
ยากลำบาก ไม่หวั่นต่อความทุกข์เข็ญ ก้าวหน้าไปเรื่อย จึงสามารถทำประโยชน์แก่สัตว์-
โลกได้ ผู้ปฏิบัติถ้ามีความเกิดดับ อันเป็นเรื่องใหญ่ ไปหลงติดรูปลักษณะทางโลก
บ้างเริ่มด้วยเพียร แต่ไปๆก็เบื่อหน่าย ไม่ตั้งใจ สงสัยรังเร นี้คือไม่มีวันจะได้หลุดพ้น
หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ บันดาลความสุข และประโยชน์ให้แก่เหล่าสรรพสัตว์
พร้อมมวลมนุษย์ทั้งหลาย ครั้งที่พระองค์ได้เสด็จลงมาโปรดสัตว์โดยทั่วกัน มีทรงให้
กลัวความยาก ลำบากและหวาดหวั่นต่อทุกข์เข็ญ จมมุ่งไปก้าวไป
อย่างไม่หยุดหย่อน โดยอย่างยิ่งผู้ที่พึงยึดถือปฏิบัติในธรรม
พระองค์ทรงโปรดสัตว์ไปเรื่อย จึงสามารถทำประโยชน์แก่สัตว์โลก
ได้ ผู้ปฏิบัติหากถือความเกิดดับอันเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติ
ไม่หลงติดรูปลักษณะทางโลก ผู้ที่เริ่มต้นด้วยความเพียรที่จะบำเพ็ญ
แต่เมื่อปฏิบัติ ไปนานวันเข้า ย่อมเกิดความเบื่อหน่าย ละความ
ตั้งใจในการกระทำนั้นไป เกิดวิตกกังวลและวิกิจจาลังเลสงสัยเกิด
ขึ้นอยู่ ย่อมไม่มีทางที่จะหลุดพ้นบรรลุดำเร็จในการปฏิบัติธรรม
ได้

ปางที่ 25

มา. รา. มา. รา.

มอ ลา มอ ลา

Mo La Mo La

ปางที่ 25

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏพระวรกายเป็นพระปัทมทวารสินีโพธิสัตว์ มือขวา ทรงถือดวงแก้วมณี มือซ้ายทรงงูเด็ก แสดงให้เห็นว่าสัตว์ โลกทั้งหลายจะได้รับการช่วยเหลือจากพระองค์ และยัง แนะนำสั่งสอนให้ฟังปฏิบัติ เพื่อจะได้มีอายุอันยืนยาว

ความหมาย

“ มอ ลา ” หมายถึง ผู้ฟังได้ปฏิบัติในธรรมจะได้มีมโนรถแก้วมณี

“ มอ ลา ” (คำที่สอง) หมายถึง แก้วมณีอันเป็นมโนรถ นี้ รัศมีของแก้วแจ่มใส ไม่มีอะไรขัดข้อง

อรรถาธิบาย

ผู้ปฏิบัติถ้าต้องการแก้วนี้ จะต้องสวดท่องคาถานี้ ความคิดเกิดจากจิต ผู้ปฏิบัติจะต้อง กำจัดความคิดฟุ้งซ่าน ระวังความกังวล เสาะหาความจริง ภายในมีความสะอาดดาดตา ไม่มี ความห่วงใยใด หรืออีกนัยว่า ผู้ที่ฟังปฏิบัติธรรม เมื่อต้องการแก้วมณีนี้เมื่อใด จะต้องสวดท่องพระคาถานี้ ให้มีความคิดสำนึกที่บังเกิดขึ้นมาจากจิตใจ ผู้ปฏิบัติจะต้อง กำจัดความคิดอันเป็นอกุศล จิต ที่ฟุ้งซ่าน ให้ระงับดับความวิตกกังวลนั้น เพียรพยายาม เสาะหาสังขารความจริงภายในจิต แล้วจึงทำจิตให้ใสสะอาด ไม่มี ความห่วงใยให้เกิดขึ้นในดวงจิตนี้เลย

此是白髮彌陀佛本身為從容也

摩醯摩醯唎馱孕
二十六

ปางที่ 26

มา. สี. มา. สี. ริ. ตา. ยู.

มอ ซึ่ มอ ซึ่ ลี ถ่อ เย็น

Mo Xi Mo Xi Lie Tuo Yun

ปางที่ 26

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏพระวรกายเป็นพระอมิตาภพุทธเจ้า เมื่อสิ้นลม
สมโภคกายนี้แล้ว ต่างไปเกิดในสุขชาวดีภูมิ

ความหมาย

“ มอ ซิ ” หมายถึง ได้มีความอิสระทันที หมายความว่า
ผู้ปฏิบัติไม่มีเวลาใดและโอกาสใด ที่จะไม่

เป็นอิสระ

“ ลี ถ่อ เย็น ” หมายถึง ปฏิบัติจนกระทั่งได้ วชิรธรรมกาย ได้อาสน์ดอกบัว

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์หวังให้ทุกคน เร่งรีบปฏิบัติธรรม ทุกสิ่งให้กระทำไปตามมัชฌมวรรค
คนเราถ้ามีจิตว่าง ก็จะมีความสะดวกทั้งกายใจ จึงจะบรรลุความเป็น วชิรกาย อันไม่
เสื่อมโทรมได้ แต่คนเรามักจมอยู่ใน ชื่อเสียงลาภยศ และยังคงอยู่ในสุราเมรัย กามคุณ
โภคทรัพย์ จึงขาดโอกาสสำเร็จเป็นพุทธไป หรืออีกนัยว่า

พระโพธิสัตว์หวังให้ทุกคน รวมทั้งสรรพสัตว์ ได้เร่งรีบในการปฏิบัติธรรม ท่านใดมี
ความประสงค์ที่จะกระทำจิตและกายให้สะอาดหมดจด จงพยายามกระทำให้จิตว่าง
ย่อมสามารถบรรลุผลได้ใน วชิรกาย แห่งความเป็นอมต ไม่มีวันเสื่อมถอยลงไปได้เลย
แต่คนส่วนมากยังคงตกอยู่ในกามคุณ โภคทรัพย์และสุรา
เมรัย ทั้งยังติดอยู่ในชื่อเสียง ลาภยศ สรรเสริญ จึงไม่มี
โอกาสที่จะสำเร็จเป็น พุทธะ

此是空身菩薩押天大將軍領二十萬億天兵也

俱盧俱盧羯蒙 二十七

ปางที่ 27

จ. จ. จ. จ. คา. มัม.

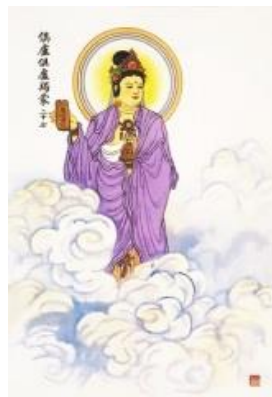
กึ ลู กึ ลู กิต มง

Ju Lu Ju Lu Jie Mong

ปางที่ 27

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏพระวรกายเป็นอากาศกายโพธิสัตว์ พระองค์ทรงนำกองทัพเหล่าทวยเทพจำนวนหมื่น โกลิ เพื่อโปรดสัตว์จำนวน อมิตา

ความหมาย

“ กิ ลู ” หมายถึง การมุ่งมั่นตั้งใจคิดปฏิบัติธรรม สามารถบันดาลให้ เทพเจ้า มาปกป้อง

“ กิต มง ” หมายถึง ผู้ปฏิบัติมั่นสร้างสมบุญบารมี เพื่อเป็นพื้นฐานการบรรลุมรรคผล

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่พระโพธิสัตว์ ตักเตือนให้ปฏิบัติธรรม เพียงแต่มีจิตเป็นกุศลเกิดขึ้น เทพเจ้าอันเป็นมงคล ก็จะติดตามมาให้การกระทำได้สำเร็จผล ถ้าเราสามารถ สะสมบุญวาสนา ปฏิบัติโดยมั่นคง ไม่เปลี่ยนแปลง ก็จะได้ธรรมกายอันประกอบด้วย อทิทานุญกุศล หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ ทรงส่งสอนและตักเตือนให้ปฏิบัติธรรมที่มีความตั้งใจ เพียงมีจิตและคิดอันเป็นกุศลเกิดขึ้น เทพเจ้าท่านจะเมตตาประทานพรอันเป็นมงคลให้มาช่วยเหลือ ในการกระทำนั้น อำนวยให้การกระทำให้เกิดผลสำเร็จ ถ้าเราสามารถหมั่นสร้างสมบุญวาสนาและการปฏิบัติธรรมอย่างมั่นคงแน่วแน่ ไม่เปลี่ยนแปลงอยู่เนืองๆ ก็จะได้ พระธรรมกาย อันประกอบด้วยบุญกุศล ทั้งยังสามารถสำเร็จผลได้ในเร็ววัน

ปางที่ 28

ตฺ. ฐ. ตฺ. ฐ. บา. ตี. ยา. ตี.

ตฺ ฐ ตฺ ฐ ฮั้ว แซ เหย์ ตี

Du Lu Du Lu Fa She Ye Di

ปางที่ 28

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏกายเป็นพระอุคร โภทิสัตว์ ขณะคุมทหารของ
กองทัพมยุรราช ออกปราบเหล่ามาร

ความหมาย

“ ตู ลู ” หมายถึง ผู้ปฏิบัติจะต้องยึดให้มั่น ตั้งใจปฏิบัติ ไม่
ลุ่มหลงด้วยพวกเดียรฉาย ให้ตั้งใจปฏิบัติโดยตรง

“ ตู ลู ” หมายถึง มีจิตที่บังเกิดเป็นสมาธิ แล้วทำจิตให้สงบและว่าง ผู้ที่มุ่งปฏิบัติย่อมมี
ความแน่วแน่ มั่นคง

“ ฮั่ว แซ เฮย ดี ” หมายถึง ความบริสุทธิ์ใหญ่ยิ่ง สามารถข้ามพ้นกิเลส เกิดดับ ได้

อรรถาธิบาย

เป็นการสั่งสอนผู้ปฏิบัติ จำต้องเห็นแจ้งในแนวทางที่เข้าถึง ธรรม อันบริสุทธิ์แท้จริง
ก้าวไปอย่างเร่งด่วน โดยมีจิตมั่นคง ไม่เบื่อง่าย ท้อแท้ หรืออิกนัยว่า

พระโภทิสัตว์ได้ทรงอบรมสั่งสอนที่จะมุ่งให้ผู้ปฏิบัติจำได้อย่างแม่นยำ และจะต้องรู้
แจ้งเห็นจริงตามหนทางในการเข้าถึงสรรพธรรม เพื่อจะช่วยให้ก้าวไปได้อย่างรวดเร็ว
ด้วยจิตใจอันมั่นคงสมบูรณ์ ไม่เบื่อง่าย ท้อใจ เลิกไปเสียก่อนกลางคันในการปฏิบัติ

ปางที่ 29

ม. หา. บา. สี. ยา. ตี.

หม่อ ฮอ ฮั่ว แซ เหย่ ตี

Mo He Fa She Ye Di

ปางที่ 29

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏกายเป็นรูปแม่ทัพมหาพละ มือขวาทรงถือคทา
คอยมาคุ้มครองสรรพสัตว์ มีจิตที่เพียรปฏิบัติธรรมด้วย
พระองค์ไม่ยอมให้ได้รับอันตรายจากหมู่มาร

ความหมาย

“ หม่อ ฮอ ฮั่ว แซ เฮย่ ตี ” หมายถึง ธรรมอันไพศาล

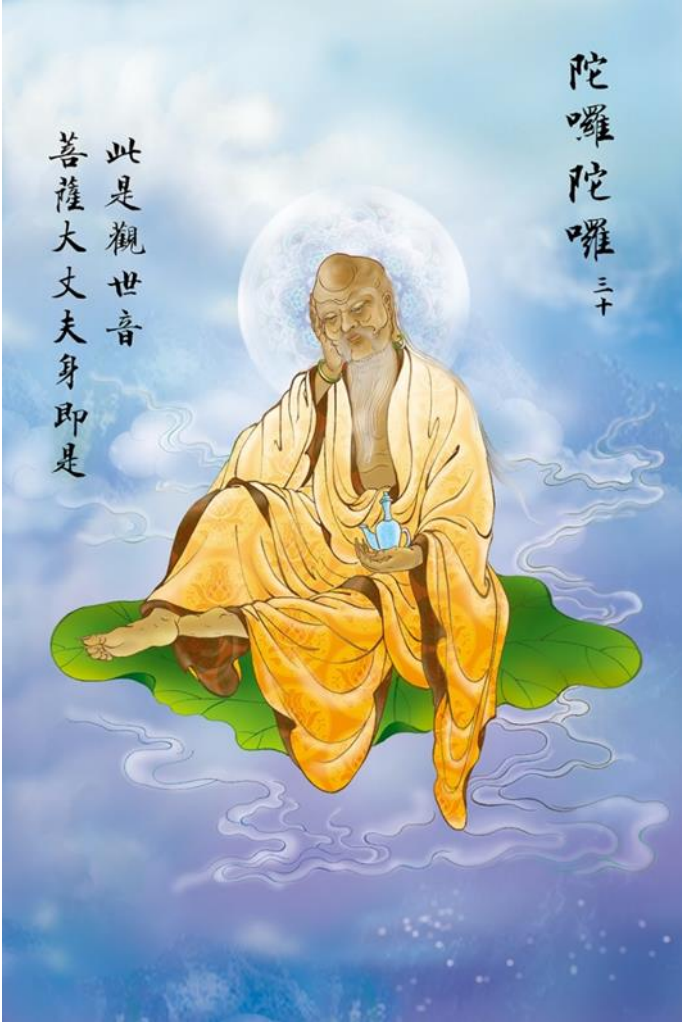
สามารถปลดความเกิดดับกิเลสได้ ไม่ต้องภัยพิบัติต่างๆ ทุกคนสำเร็จเป็นพุทธได้

อรรถาธิบาย

ที่สำคัญจะต้อง กำจัดความหลงผิด กำจัดความเห็นแก่ตัว ปล่อยวางปัจจัยทางโลก เมื่อ
จิตบริสุทธิ์ เหล่ามารไม่กล้ามารบกวน และต้องให้ความ โกรธ ความโลภ ความหลง
ราคะ ซึ่งเป็นความคิดชั่วร้าย ต้องให้ระงับไปทันที อย่าเกิดอารมณ์เพราะวิสัยภายนอก
มรรคผลจะสำเร็จแก่ตน พุทธอยู่ที่จิตเราต้องการ หรืออีกนัยว่า

พระกาลานี้ กำจัดการเข้าใจผิด ให้ปล่อยวางที่ใจ จงอย่าเห็นแก่ตัว จงอย่าเห็นแก่กิน
จงอย่าเห็นแก่ได้ จงอย่าเห็นแก่ขอ ให้มองเห็นด้วยจิตที่บริสุทธิ์ ให้คิดที่จะกำจัด
ความโลภ โกรธ หลง ออกไปให้พ้นจากจิตสันดาน ที่อยู่ในรากฐานแห่งดวงจิตให้
ระงับไปในทันใด เมื่อปฏิบัติจนดวงจิตปราศจากอารมณ์ขุ่นมัว แล้วต้องการในมรรค
ผลบรรลุปุทธก็จะเกิดขึ้นและอยู่ภายในจิตเราเอง

ปางที่ 30

ดา. รา. ดา. รา.

ทอ ลา ทอ ลา

Tuo La Tuo La

ปางที่ 30

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏกายเป็นพระมหานุรุช ผู้มีความเพียรบำเพ็ญทุกข์ กิริยาอย่างสงบ

ความหมาย

“ ทอ ลา ทอ ลา ” เป็นธารณีจิต ถ้าทำจิตเสมือน อากาศ โปร่งใส ไม่มีละอองแม้แต่น้อย ก็จะไปเกิดในสวรรค์ชั้น พรหม ได้

อรรถาธิบาย

ประโยชน์ เป็นสาระสำคัญของธรรมที่ตนเองสามารถปกปิดความสว่างของภาวะตน ถ้าในใจมีเศษซาก แม้แต่ขณัตถ์ที่ไม่มีทางจะเห็นธรรม มารจะติดตามมาทันที ความนึกคิดที่ไม่ชอบ ความหลงผิดก็จะเข้ามา ไม่เพียงแต่รบกวนสภาวะดั้งเดิมของเรา แม้กายใจก็ไม่สามารถควบคุมได้ การปฏิบัติธรรม ความสำคัญจึงได้แก่ การกำจัดความนึกคิด หรืออีกนัยว่า ดวงจิตที่มีกิเลส ชุ่นมัวจากฝุ่นละอองที่มากเกาะจิตใจ ทำให้หลงทาง และ ปกปิดบดบังจิตที่เป็นธรรมในสภาวะเดิมแห่งตน ข่อมมีมารร้าย มาราวี เข้ามายึดครอง จิตตน ทำให้คิดผิด หลงทางจึงไม่สามารถสอดส่อง มองเห็นธรรมได้ หากเรากำจัดมาร ไม่ให้มีกิเลสที่เป็นฝุ่นละอองเข้ามาปกปิดบดบังจิตใจแล้ว จะได้ไปบังเกิดในสวรรค์ชั้น พรหมกันได้

ปางที่ 31

ติ. ริ. นี.

ติ ลี นี

Di Li Ni

ปางที่ 31

ภาคนิรมานกาย

พระโพธิสัตว์ ทรงนั่งประทับบนหลังสิงห์ราช เพื่อลงมาทดสอบการศึกษาพระธรรม และการปฏิบัติของเหล่ามวลมนุษย์

ความหมาย

“ดี” หมายถึงความว่า โลก

“ลี” หมายถึงความว่า สรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนสามารถรับการโปรดได้

“นิ” หมายถึงความว่า พระพรหมจรรย์ที่ปฏิบัติธรรมอยู่

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์กล่าวประโยคนี้ เพื่อโปรดหญิงสาวให้ปฏิบัติธรรมอยู่ ถ้าได้มีจิตปฏิบัติแล้ว พระพุทธเจ้า ทวยเทพ นาค และกุมครอง แปลงกายเป็น 40 กร ปรามพวกมารร้าย ให้หญิงสาวได้ข้ามไปฝั่งโน้น เพศหญิงควรรีบปฏิบัติ เพื่อมิให้เสียความตั้งใจของพระโพธิสัตว์ หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ได้ทรงกล่าวแสดง โปรดให้หญิงสาวหันมาปฏิบัติธรรมได้ถูกต้องถูกวิธีการ ไม่ว่าจะเป็นสตรีทุกเพศทุกวัย ทุกระดับชั้น ควรหันมาริบเร่งในการปฏิบัติธรรม เพื่อจะได้ช่วยให้บรรลุผล สมความตั้งใจแห่งองค์พระโพธิสัตว์ หากใครได้ปฏิบัติได้ดีแล้ว ปฏิบัติชอบอย่างสมบูรณ์ด้วยดี องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเทพดาทั้งหลาย เหล่าครุฑา และเหล่าท่านพญานาค จะคอยคุ้มครองโดยรอบ ซึ่งองค์พระโพธิสัตว์จะทรงแปลงกายเป็น 40 มือ มาคอยปรามมารร้าย ให้เหล่าสตรีได้ข้ามไปถึงฝั่งนิพพานได้โดยเร็ว

ปางที่ 32

โห้ว. รา. ยา.

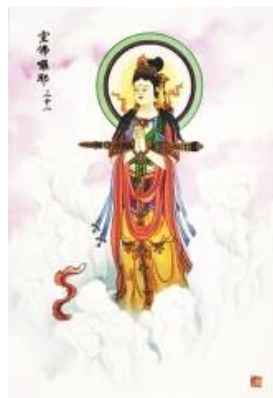
ศีด ฮู ลา เย

Shi Fu La Ye

ปางที่ 32

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นพระคำราม โพรหิสต์ว์ มือหนึ่งถือคทาทองเป็น
ศาสตราวุธ แบกเอาไว้บนบ่า เพื่อทำหน้าที่ในการ
ปราบปรามมาร และบริวารของมาร

ความหมาย

“ สัตถ์ สุ ลา เข ” หมายความว่า เมื่อปฏิบัติธรรมเข้าถึง
ความสมบูรณ์เพียบพร้อมแห่งสภาวะเดิมแล้ว จะมีความสว่างปรากฏในกายของตน

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่ พระโพรหิสต์ว์ ประกาศความยอดเยี่ยมของพระธรรม หวังให้ทุกคนเข้าถึง
มรรคผล ถ้าผู้ใดสามารถปล่อยวางทางโลก ไม่ก่อเรื่องยุ่งยากขึ้น จิตใจจะสะอาด
สำเร็จเป็น พืชแห่งพุทธิ อันเปล่งปลั่งไปด้วยแสงรัศมี และสามารถปรากฏกายไป
แสดงธรรมได้ทุกแห่งหน ทำการโปรดสัตว์ หรืออีกนัยว่า

พระโพรหิสต์ว์ได้ประกาศพลังอันยอดเยี่ยมแห่งพระธรรม ผู้ที่สามารถปล่อยวางสภาวะ
ทางโลก ไม่ก่อเรื่องยุ่งยากวุ่นวายขึ้น จิตใจย่อมใสสะอาด สามารถสำเร็จเป็นพืช
แห่งพุทธิ อันมีแสงเปล่งปลั่งไปด้วยแสงรัศมี อีกทั้งยังสามารถปรากฏกายไปแสดง
ธรรมได้ทุกแห่งหน เพื่อทำการ โปรดสัตว์สืบ
ต่อไป

ปางที่ 33

จา. ลา. จา. ลา.

เจ ลา เจ ลา

Zhe La Zhe La

ปางที่ 33

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏกายเป็นพระหักหาญโพธิสัตว์ มือถือสุวรรณจักร เพื่อโปรดสั่งสอนและตักเตือนเหล่ามารให้มานอบน้อมต่อพระศาสนา

ความหมาย

“ เจ ลา เจ ลา ” หมายถึง ความโกรธ ดู ประกาศดั่ง เสียงคำราม ฟ้าร้อง ดังไปทั่วทุกทิศ

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาพระโพธิสัตว์เห็นสรรพสัตว์ ถูกจูงไปตามเหล่ามาร ไม่สามารถหลุดพ้นได้ จึงแสดงความโกรธ ดู เพื่อโปรดให้หลุดพ้น เป็นการห้ามปรามผู้ปฏิบัติ ด้วยความจริงจัง มาร คือ ความโลภของตนเอง ฉะนั้น จึงต้องฟังพระสังฆธรรม เพื่อทำลายความหลงผิด ธรรมเหมือนกับฟ้าร้อง ดังไปทั่วฟ้า เป็นเสียงแห่งพรหม สะเทือนไปทั่วทิศ เหล่ามารได้ยินก็เกิดความสอ่ซุ้งกลัว หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ทรงเล็งเห็นว่า สรรพสัตว์ ถูกชักจูงไปตามเหล่ามาร ไม่สามารถหลุดพ้นได้ จึงแสดงความโกรธเกรี้ยวกราด เพื่อโปรดสัตว์เหล่านั้นให้หลุดพ้น เป็นการ ห้ามปรามเหล่าผู้ปฏิบัติ ให้ฟังปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์และจริงใจ มารในที่นี้คือ ความโลภ โกรธ หลงของตนเอง จึงต้องอบรมสั่งสอนแนะนำ ให้ผู้ฟังปฏิบัติหมั่นฟัง พระสังฆธรรมบ่อยๆ เพื่อทำลายความหลงผิด ธรรมะเหมือนกับ ฟ้าร้องคำรามไปทั่วสารทิศ เสียงนั้นดังก้องขึ้นไปถึงชั้นพรหม เมื่อเหล่ามารร้าย ได้ยินศัพท์พระภาณนี้ ก็จะเกิดความสะอ่ซุ้งกลัว

ปางที่ 34

มา. มา. บา. มา. รา.

มอ มอ ฮั้ว มอ ลา

Mo Mo Fa Mo La

ปางที่ 34

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นรูปพระอภิชาตมาราวิชร มือถือสุวรรณจักร
คอยคุ้มครองสัตว์โลกให้มีความเป็นสิริมงคล

ความหมาย

“ มอ มอ ” หมายถึง การปฏิบัติในสิ่งที่ดีและการกระทำดี
สามารถทำลายความกังวลแห่งภยันตรายได้

“ ฮัว มอ ลา ” หมายถึง ธรรมเป็นสิ่งลึกซึ้งเข้าใจยาก มีความศักดิ์สิทธิ์ ไม่สามารถ
คาดคิดได้ เป็นประโยชน์ที่ไม่มีสิ่งใดเท่าเทียม

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาของพระโพธิสัตว์ที่ตั้งใจโปรดสัตว์ ปรากฏเป็นเมตตาคจิต คุ่มกันผู้ปฏิบัติ
ให้ได้รับมหายมงคล ได้ไปเกิดใน พุทธภูมิ ทุกๆชาติ ไม่ตกอยู่ใน วัฏสงสาร ซึ่งต้องรับ
ทุกข์ทรมาน หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ทรงแสดงธรรมด้วยความตั้งใจโปรดสัตว์ ด้วย
ความเมตตาคจิต คอยคุ้มกันปกป้อง และให้ผู้มุ่งปฏิบัติได้รับสิ่งดีงามอันเป็นมหายมงคล
ได้ไปเกิดในพุทธภูมิทุก ๆ ชาติ ไม่ต้องวนเวียนอยู่ในวัฏสงสาร ต้องเวียนว่ายตายเกิด
อยู่ทุกชาติไป ต้องรับทุกข์

ปางที่ 35

มุ. ตี. ลี.

หมก ตี ลี

Mo Die Lie

ปางที่ 35

ภาคนิรมานกาย

พระพุทธเจ้า และพระโพธิสัตว์ พนมมือ ทำใจสไลไส ฟัง และสวดคาถา ผู้ปฏิบัติถ้าปฏิบัติแบบนี้ จะบรรลुพระ พุทธผล

ความหมาย

“ หมก ดี ลี ” หมายความว่า หลุดพ้น หมายถึง หลับตา ทำใจผ่องใส สวดธารณีเจี๊ยบๆ

อรรธาธิบาย

พระโพธิสัตว์ สอนให้คนเราปฏิบัติธรรม ต้องเริ่มด้วยละปล่อยทางโลก มีจิตเป็นหนึ่ง มีความสำรวมตลอดเข้าเย็น ปลดความโลภความเห็นแก่ตัวออก เจริญเมตตากรุณาจิต มีอุบายอนุโลม กำจัดกิเลส เข้าถึงโมกขธรรม ผู้ถือปฏิบัติเจริญภาวนา นี้ พระพุทธเจ้าทศ ะวันตก จะยกย่องอนุโมทนา นี้พอจะเห็นได้ว่า เป็นคาถาที่หาคำมิได้แล้ว

หรืออีกนัยว่า การทำจิตให้สะอาดผ่องใส ด้วยการสวดมนต์ท่องบ่นคาถาพระธารณี เจี๊ยบๆ เป็นประโยชน์หนึ่งที่พระโพธิสัตว์สอนให้ ผู้ปฏิบัติธรรมต้องเริ่มต้นด้วยการปล่อย วางจิตใจ ให้ห่างจากภาวะทางโลก กระทำจิตให้สำรวมตลอดวัน ให้จิตเป็นหนึ่ง เพื่อ ปลดเปลื้องสรรพกิเลส ไม่ให้มีความโลภและความเห็นแก่ตัวอยู่ในสันดานเลย ผู้ที่เจริญ พระภาวนาเป็นนิจ พระพุทธเจ้าที่ประทับอยู่ทางทิศตะวันตก จะ ยกย่องอนุโมทนา ควรเริ่มต้นในการปฏิบัติให้เจริญออกไป ต้อง ประกอบด้วยอุบายในความเมตตากรุณาจิต ด้วยศรัทธาอันแรง กล้า เพื่อการกำจัดกิเลสให้ดับไป และ เข้าในถึงโมกขธรรม

ปางที่ 36

เอ. ฮา. ยา. เฮ.

อิ ไซ อิ ไซ

Yi Xi Yi Xi

ปางที่ 36

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นรูปพระมเหศวรเทพเจ้า ลงมาโปรดมวล
มนุษย์ สรรพสัตว์และเหล่าเทพ เพื่อให้เกิดความสะดวก
และสบาย ในการปฏิบัติบำเพ็ญธรรมให้สำเร็จ

ความหมาย

“ อี ซี้ อี ซี้ ” หมายถึง การชักชวนตามพระศาสนา ทุกสิ่งให้เป็นไปตามธรรมชาติ

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์สอนให้คนเรา ทำใจให้สบายตามบัญชาของสวรรค์ รู้จักโชคชะตาของตน
ทุกสิ่งปล่อยตามเหตุปัจจัยปรุงแต่ง อย่าฝืนทำตามใจชอบ คนเราถ้าไม่เกิดความหลงผิด
สภาวะเดิมก็จะแจ่มใส นานเข้าก็จะได้รับการหลุดพ้น นี้ไม่เพียงแต่ทำให้ตน ได้เข้าถึง
ธรรม ก้าวข้ามฐานะภูมิของบรรพบุรุษ คัมภีร์ของลูกหลาน ยังสามารถโปรดสัตว์ได้
อย่างทั่วถึง อำนาจประโยชน์ให้แก่ทวยเทพ ภูตผี หรืออีกนัยว่า

พระโพธิสัตว์ทรงสอนให้คนเรา ทำจิตใจให้สบาย ตามบัญชาของสวรรค์ ไม่หลงผิดไป
จากสภาวะเดิม นานเข้าก็จะเกิดความแจ่มใส แล้วสามารถหลุดพ้นทุกข์ได้ จึงจะรู้จัก
โชคชะตาของตน ทุกสิ่งปล่อยให้ดำเนินไปตามเหตุปัจจัย อย่าฝืนทำอะไรตามใจชอบ ก็
จะมีโอกาสสามารถโปรดสัตว์อื่นๆ ได้อย่างทั่วถึง อำนาจประโยชน์ ให้แก่ทวยเทพ
และภูตผีที่จะเข้ามาคอยขัดขวางในการกระทำ เพื่อ
จะได้ได้นำพาไปในทางที่เจริญในกุศล จงหมั่น
พยายามกระทำให้สำเร็จผล

ปางที่ 37

สี. นา. สี. นา.

สีด นอ สีด นอ

Shi Na Shi Na

ปางที่ 37

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏกายเป็นพระกษัตริย์มารเทพราช สั่งสอนให้ปวง
เทพ อย่าให้ร้ายแก่ มนุษย์

ความหมาย

“ สิด นอ สิด นอ ” เป็น มหาสติปฎิภาณ หมายถึง จิตใจที่
มั่นคง สามารถได้มหาปัญญา

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาพระโพธิสัตว์ อธิบายปัญญาอันเกิดจาก สมาธิ พระพุทธเจ้าตรัสว่า ผู้ปฏิบัติ
ธรรม มีความสว่างแห่งสติปัญญาอยู่ ถ้าใช้จิตนี้เป็นฐาน ใช้ธรรมเป็นประโยชน์ ก็จะได้
ฐานธาตุที่สดชื่น ถ้าไม่มีจิตมั่นคง กำจัดความโลภความเห็นแก่ตัวไม่หมด ก็ไม่มีทางที่
จะให้ความสว่างแห่งสติปัญญาที่มีอยู่ดั้งเดิม ปรากฏออกมาได้ หรืออีกนัยว่า
องค์พระโพธิสัตว์ทรงกล่าวพระคาถานี้ เพื่ออธิบายให้ผู้ปฏิบัติมีจิตเป็นสมาธิจะช่วยทำ
ให้เกิดปัญญา และองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ทรงตรัสสอนว่า ผู้ปฏิบัติธรรม
ต้องมีแสงสว่างในสติปัญญา หากใช้ธรรมให้เกิดประโยชน์ต่อจิตประกอบกันให้เป็น
ฐานอันมั่นคง จะทำให้จิตสดชื่น สามารถกำจัดความโลภ ความเห็นแก่ตัวได้ ความ
สว่างไสวแจ่มใสย่อมเกิดขึ้นในดวงจิตส่งเสริมให้สติปัญญาที่มีอยู่ดั้งเดิม ปรากฏออกมา
ให้เห็นได้

此是觀世音菩薩
把牌弩弓箭也

阿囉參佛囉舍利
三八

ปางที่ 38

อา. ลา. สีน. บา. ลา. ศา. รี.

ออ ลา ซัน ฟุ ลา แซ ลี

Ou La Sen Fu La She Li

ปางที่ 38

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏเป็นรูปพระอวโลกิเตศวรพระโพธิสัตว์ มือขวา
ทรงถือธนูและคันศร พระหัตถ์ซ้ายทรงถือโล่ทองคำ

ความหมาย

“ ออ ลา ชัน ” หมายถึง ความผ่านกรรม ไปถึงกรรมราชา
มีความอิสระในกรรม

“ ฟุ ลา แซ ลี ” หมายถึง ได้กรรมกาย อันบริสุทธิ์ ได้พุทธมณี

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่พระโพธิสัตว์ สอนในการปฏิบัติ ไม่ควรติดขัดอยู่ในกรรม และที่ห่างจาก
กรรมไม่ได้ เวลาปฏิบัติต้องเข้าถึง ความสงบโดยไม่ต้องมีสงบ หรือ สงบ เรียกความ
สงบที่เป็นยอด มีความไหวแต่ไม่มีการเคลื่อนไหว ลืมความเคลื่อนไหว เรียกว่า ยอด
ความเคลื่อนไหว เช่นนี้จึงเป็นผู้ได้กรรมที่ยอดเยี่ยม มีความอิสระในกรรม จึงสามารถ
บรรลुพุทธผลได้ หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ได้ทรงตรัสสอน จะห่างจากการ
ปฏิบัติไปไม่ได้ ไม่ควรทำจิตให้ติดขัดในพระกรรม ขณะที่ปฏิบัติควรตั้งจิตใจให้เข้าถึง
ความสงบที่เป็นจุดยอด แห่งความสงบ หากทำได้ในลักษณะเช่นนี้ จึงได้ขั้นชื่อว่า เป็น
ผู้ได้กรรมขั้นสุดยอด ไร้ความสงบแต่มีความสงบเรียกว่า ความสงบที่เป็นยอด มีความ
ไหว แต่ไม่มีความเคลื่อนไหว ลืมความ
เคลื่อนไหว เรียกว่าสุดยอดแห่งความ
เคลื่อนไหว จงทำใจอย่าหวั่นไหวและทำจิต
ของท่านให้เป็นอิสระ

ปางที่ 39

บา. ตา. บา. ตีน.

ฮั้ว ซอ ฮั้ว ซัน

Fa Suo Fa Seng

ปางที่ 39

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏกายเป็น แม่ทัพสุวรรณมงกุฎภูมิ ถือกระดิ่ง
ประกาศธรรม ตามกาลที่เหมาะสม โปรดสัตว์โลกทั่วไป

ความหมาย

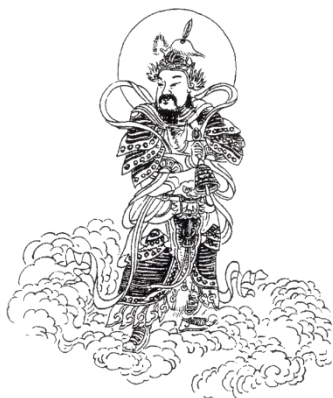
“ ฮัว ซอ ” หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติธรรมตั้งอยู่ในขันติธรรม

“ ฮัว ชัน ” หมายถึง ผู้บรรลุธรรม มีความสุขอันแท้จริงที่บรรยายไม่ได้

“ ฮัว ซอ ฮัว ชัน ” หมายถึง การอนุโมทนาตามเหตุปัจจัย

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์กล่าวด้วยความเมตตากรุณาว่า “ ความสุขที่แท้จริง จะต้องได้จากการปฏิบัติที่ยากลำบาก ถ้าสามารถ อดทนต่อความยากลำบาก ก็จะเข้าถึงความสุขยิ่งได้ ” การอดทนของเรา ไม่เพียงแต่ความเหนื่อยยากหิวโหย แม้แต่สิ่งที่ทำให้จิตหวั่นไหวก็ต้องอดทน จะเกิดความโกรธไม่ได้ ถือว่ารูปกายนี้เป็นของนอก เราอยู่ในฐานะที่ไม่มีตัวตน หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ได้ทรงกล่าวเอาไว้ด้วยความเมตตากรุณาว่า การที่สรรพสัตว์ทั้งหลายจะมีความอดทนจนถึงที่สุด ไม่ยอมกระทำจิตให้หวั่นไหวตามเหตุปัจจัยนั้นๆ นั้นแหละ คือ ความอดทน อันเป็นความสุขที่แท้จริง ยังหมายถึงความอดทนต่อความอดอยากหิวโหย และยังต้องอดทนต่อความยากลำบากจากการปฏิบัติที่ต้องคอยบังคับจิตเอาไว้ไม่ให้เกิดความโลภ ความโกรธ ความหลง ต้องมีความพยายามอดทนต่อความยากลำบากให้มากยิ่งขึ้น และ ควรหมั่นพิจารณาให้ถึง รูปกายทั้งหลายนี้ ไม่ใช่ตัวตน เป็นเพียงของนอกกาย จิตของเราอยู่ในฐานะที่ ไม่มีตัวตน หากเข้าถึงธรรมขั้นนี้ได้ ย่อมเข้าถึงความสุขอันประเสริฐสำเร็จในผลได้จริง

ปางที่ 40

บ. ร. ศ. ย.

ฟู ลา เซ เย

Fu La She Ye

ปางที่ 40

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏรูปเป็นองค์สมเด็จพระอมิตาพุทธเจ้า ถ้าจิตของ
สรรพสัตว์ ระลึกถึงพระพุทธ สวดพระนามท่าน จะต้อง
ได้พบท่านในปัจจุบัน หรือในอนาคต

ความหมาย

“ ฟุ ลา แซ เย ” หมายถึง จะต้องมีความรู้ด้วยตน อย่างคชราช ผู้บรรลุนิพพาน ถ้าสามารถ
ละการยึด เข้าถึงสภาวะดั้งเดิม ก็จะพบพระพุทธเจ้าได้ทุกพระองค์

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์ ตักเตือนให้สรรพสัตว์ เร่งรีบคิดจะบรรลุโพธิธรรม ปฏิบัติธรรมอันชอบ
ถือรูปเป็นสูญ ถือธรรมเป็นจิต ก็จะพบพระพุทธเจ้าได้ หรืออีกนัยว่า

พระโพธิสัตว์ทรงกล่าวสั่งสอนตักเตือน ให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย เร่งรีบปฏิบัติธรรม ให้
ถูกต้องเป็นไปในทางที่เห็นชอบ เป็นการปฏิบัติธรรมอันชอบ ให้ถือรูปเป็นสูญ มุ่งตรง
ในธรรมไม่มีจิตที่โอนเอียงให้อยู่ในความเป็นกลาง ย่อมบรรลุโพธิธรรมได้พบองค์
พระพุทธเจ้า

ปางที่ 41

ฮู. ลู. ฮู. ลู. โม. ลา.

ฮู ลู ฮู ลู โม ลา

Hu Lu Hu Lu Mo La

ปางที่ 41

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏเป็นร่างเทพเจ้าแปดคคี ยืนพนมมือ ตั้งเมตตาคจิต
เพื่อที่จะปราบเหล่าภูตผีปีศาจ

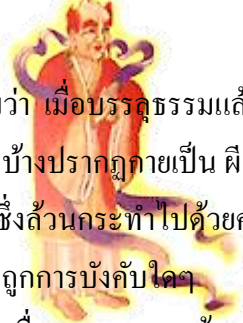
ความหมาย

“ สุธู สุธู มอ ลา ” หมายถึง การประกอบพิธีตามมโนรส
ประกอบพิธีกรรมไม่ละจากตัวตน

อธิบาย

พระโพธิสัตว์ สอนให้เราทราบว่า เมื่อบรรลุธรรมแล้ว ก็จะมีอิณิหาร มีอิณญาที่
นอกเหนือไปจากความคาดคิด บ้างปรากฏกายเป็น ผี ปราบปรามพวกผี บ้างปรากฏเป็น
มงคลกาย โปรดสัตว์ทั้งหลาย ซึ่งส่วนกระทำไปด้วยความเป็นอิสระ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุ
ธรรม จะมีกุศลมูลยาวนาน ไม่ถูการบังคับใดๆ หรืออีกนัยว่า

พระโพธิสัตว์ทรงกล่าวสอนว่า เมื่อบรรลุธรรมแล้ว เนื่องจากความพากเพียรในการ
ปฏิบัติธรรมด้วยจิตที่เกิดเป็นอิสระ ย่อมมีสติปัญญาเกิดขึ้น และจะมีอิณิหาร อีกทั้ง
อิณญาที่เกิดขึ้นกับตัวเองนั้น ปรากฏเป็นความอัศจรรย์ใจเกินความคาดคิดอย่างไม่รู้
เนื้อรู้ตัวมาก่อนว่าจะเกิดขึ้นได้ ย่อมเกิดปรากฏการณ์ประหลาดเป็น ความมหัศจรรย์
เกิดขึ้น หากคราวใดมีกองทัพผี บุกลงมา ได้ทำการปราบผี แล้วนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่
มงคลเกิดขึ้น ถือว่าเป็นนิมิตหมายอันดี ที่จะสำเร็จใน
ธรรมได้

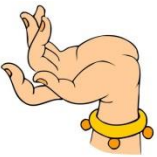

此是四臂尊天身著柳葉鎧

呼盧呼盧醯利 四三

ปางที่ 42

ฮู. ลู. ฮู. ลู. ซี่. ลี.

ฮู ลู ฮู ลู ซี่ ลี

Hu Lu Hu Lu Xi Li

ปางที่ 42

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นรูปเทพเจ้า 4 กร พระหัตถ์ขวาทรงถือดวงจันทร์และพระหัตถ์ซ้ายทรงถือดวงอาทิตย์ ช่วยในการส่องแสงสว่างลงบนพื้นโลก เพื่อโปรดเหล่าสรรพสัตว์มนุษย์และทวยเทพ

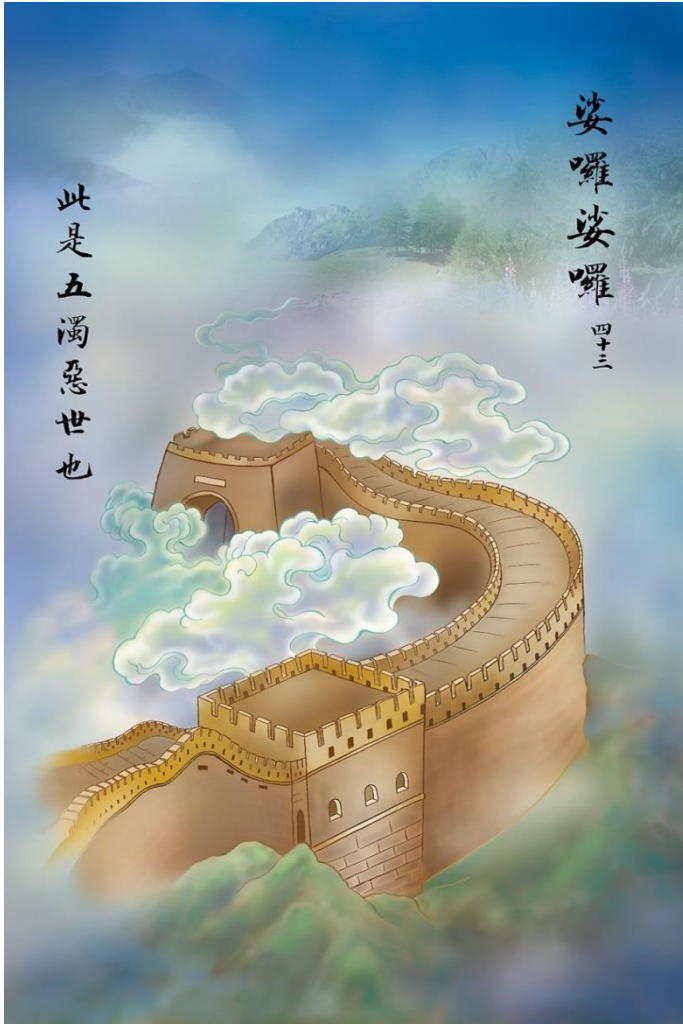
ความหมาย

“ สุธ ลู สุธ ซี ลี ” หมายถึง การประกอบบำเพ็ญกรรมโดยปราศจากความคิดคำนึงพะวงกังวลใดๆ เลย ย่อมมีจิตที่เป็นอิสระสูง ไร้การยึดติดในความเป็นตัวเป็นตน

อรรถาธิบาย

ผู้ที่สำเร็จในมหารรค การกระทำนั้น เป็นไปโดยอิสระ ไม่ต้องฝืนใจ ปรากฏทุกแห่งหนตามที่คิด จะช่วยคนเจ็บป่วย จะปรากฏเป็นแพทย์ ปลดเปลื้องสรรพโรคภัย พระโพธิสัตว์ ได้กายอันอิสระนี้ ก็ด้วยความมีเมตตากรุณา หรืออีกนัยว่า ผู้ที่ปฏิบัติจนสามารถทำจิตให้เป็นอิสระ ไม่มียึดมั่นหมายมั่นในตัวในตนได้แล้ว ย่อมสำเร็จ ในมหารรค แม้กระทั่งการปฏิบัติ และการกระทำในสิ่งต่างๆ ย่อมเป็นไปได้อย่างอิสระ ไม่ต้องฝืนใจ ตามที่จิตปรารถนา หากต้องการช่วยเหลือผู้เจ็บป่วย จะปรากฏธรรมกายเป็น หมอ มาช่วยรักษา เพื่อปลดเปลื้องทุกข์และสรรพโรคให้หายได้ พระโพธิสัตว์ ผู้บรรลुพระธรรมกายอันเป็นอิสระนี้ ด้วยความมีเมตตากรุณาเป็นกุศลอย่างแท้จริง

此是五濁惡世也

安
囉
安
囉
四十三

ปางที่ 43

สา. รา. สา. รา.

ซอ ลา ซอ ลา

Suo La Suo La

ปางที่ 43

ภาคนิรมานกาย

องค์พระโพธิสัตว์ทรงแปลงเป็นภาพของถ้ำพรหม โฆษ
อยู่บนภูเขาพุดอ ในมณฑลจีเจียง ผู้ที่ตั้งใจนมัสการ ขอ
เห็นรูปท่าน ท่านมักจะปรากฏกายให้เห็น นับว่าเป็นที่
อัศจรรย์อย่างยิ่ง

ความหมาย

“ซอ ลา ซอ ลา” หมายถึง ผู้ปฏิบัติเพียงแต่มีความมุ่งมั่น และมีความเพียรพยายาม
ต่อเนื่อง มีจิตเป็นอันหนึ่งอันเดียว ก็จะได้เห็นพระโพธิสัตว์

อรรถาธิบาย

ผู้ปฏิบัติถ้าต้องการ ได้เห็นดังกล่าว จะต้องถือว่าตัวเรานี่ เป็นภาพลวง ตั้งใจปฏิบัติธรรม
มุ่งตรงไปทางนี้มุ่งมั่นไม่เปลี่ยนแปลง จึงจะสามารถหลุดพ้นจากความเกิดความตาย ได้
บรรลุมรรคผลอันเป็นสุทธิผล หรืออีกนัยว่า ผู้ปฏิบัติที่มีความมุ่งมั่นมีจิตอันเป็นหนึ่ง
เดียว และมีความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง ไม่ยึดมั่นหมายมั่นในความเป็นตัวตน ว่า
เป็นเราเป็นเขา เพราะไม่ใช่สิ่งที่ เทียงแท้แน่นอน เป็นเพียงภาพที่ลวงตาเท่านั้นเอง
จงตั้งจิตตั้งใจมุ่งตรงต่อการปฏิบัติในธรรม ไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอื่น ย่อมส่งผลให้เกิด
ความเจริญก้าวหน้า ได้บรรลู่ ในมรรคผลอันเป็น
วิสุทธิผล สามารถหลุดพ้นจากวัฏสงสาร จากการ
เวียนว่ายตายเกิด ผลบารมีย่อมส่งหนุนให้ได้พบ
ได้เห็นองค์พระโพธิสัตว์

ปางที่ 44

สิ. ริ. สิ. ริ.

ซิด ลี ซิด ลี

Xi Li Xi Li

ปางที่ 44

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นองค์พระโพธิสัตว์ให้เห็น ใบหน้าอันเปี่ยมไปด้วย ความเมตตากรุณา พระหัตถ์ซ้ายทรงถืออมฤตกถุณี (หม้อน้ำมนต์) พระหัตถ์ขวาทรงถือกิ่งทับทิม เพื่อ ประพรม น้ำอมฤตให้แก่สรรพสัตว์ ที่มุ่งมั่นตั้งใจในการ ปฏิบัติธรรมให้พ้นทุกข์ภัยทั้งหลาย

ความหมาย

“ ชิด ลี ชิด ลี ” หมายถึง ความเป็นมงคลยอดเยี่ยม สามารถอำนวยผลประโยชน์และ
คุ้มครองป้องกันสรรพสัตว์ โดยไม่ละทิ้ง

อรรถาธิบาย

ถ้าผู้ใดตั้งใจประกอบกุศลกรรม ปล่อยวางทางโลก ประกอบกิจที่เป็นประโยชน์แก่ปวง
ชน ก็จะมี ความสมบูรณ์ในบุญกุศล ก็จะเป็นที่อนุโมทนาของทวยเทพ นี่เป็นคาถาเพื่อ
บรรลुธรรมกาย ผู้สวดธารณีนี ไม่เพียงแต่เป็นที่คุ้มครองของผู้มีบุญ ยังเป็นที่พึ่งของ
สรรพสัตว์ในคติ 6 ภาระทั้งได้สำเร็จในมรรคผล หรืออีกนัยว่า

ถ้าหากผู้ใดตั้งใจมั่นประกอบแต่กุศลกรรมดี ประกอบกิจที่เป็นประโยชน์แก่สิ่งทั้งปวง
ด้วยการปล่อยวางทางโลกได้อย่างเด็ดขาด โดยไม่มีการปล่อยจิตใจให้ไปผูกพัน
ยึดมั่นในสิ่งเหล่านั้น ย่อมจะเห็นว่าเป็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่
อย่างแท้จริง ก็จะมี ความสมบูรณ์พูนสุขในบุญกุศล และเหล่า
เทพยดาทั้งปวง ย่อมมาร่วมอำนวยผลกัน ด้วยการอนุโมทนา
บุญสาธุการสรรเสริญ ผู้ที่เจริญพระคาถานี้ จะสามารถบรรลु
ธรรมกายได้ จึงเป็นที่พึ่งพาอาศัยของสรรพสัตว์ทั้งหลาย และ
ยังนำพาไปให้มองเห็นในคติทั้ง 6 ก็จะได้รับ ความคุ้มครอง
ของผู้มีบุญ จนกระทั่งเข้าสู่การสำเร็จมรรคผล

ปางที่ 45

สุ. ลู. สุ. ลู

ซู ลู ซู ลู

Su Lu Su Lu

ปางที่ 45

ภาคนิรมานกาย

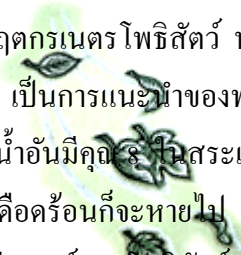
นี่คือเสียง ไบไม้ร่วง บ้างแปลเป็น น้ำอมฤต สรรพสัตว์ จะได้รับการ “อภิเษก” “ชุ่มชื้นกาย” “ชื่นใจ” “อิมเอิบ” อันเป็นประโยชน์ทางธรรม

ความหมาย

“ ชู ลู ชู ลู ” หมายถึง น้ำอมฤต เพื่อโปรดสรรพสัตว์ทั้งปวงให้ได้รับความชุ่มชื้น

อรรถาธิบาย

นี่คือนิรมานกายของ พระอมฤตกรเนตรโพธิสัตว์ หมายถึง น้ำอมฤตทาน สามารถ อำนวยประโยชน์แก่สัตว์โลก เป็นการแนะนำของพระโพธิสัตว์ ให้ปฏิบัติในขณะที่ บำเพ็ญอยู่ จะต้องบันดาลให้น้ำอันมีคุณ อยู่ในสระแก้ว 7 ประการ ชื้นลงได้ เราใช้น้ำนี้ ชำระกายใจ แล้วความกังวลเดือดร้อนก็จะหายไป ได้รับความชุ่มชื้นเย็นสบาย จึงได้ ชื่อว่า น้ำอมฤต หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ ทรงได้แนะนำให้เป็นทานบารมี ด้วย น้ำอมฤตที่ทรงด้วยคุณค้ำมหาศาลนี้ ให้ผู้ที่ได้มุ่งมั่นในการปฏิบัติในขณะที่กำลังบำเพ็ญ บุญอยู่นั้น ได้บังเกิดเห็นน้ำอัน มีคุณ 8 ประการ ที่มีความใสสะอาดบริสุทธิ์ที่สามารถไหลขึ้นลงได้ตามปกติ เพื่ออำนวยประโยชน์โปรดสรรพสัตว์ทั้งปวงให้ได้รับความชุ่มชื้น อิมเอิบและเบิกบาน ชำระร่างกายและจิตใจ ความกังวลเดือดร้อนทั้งปวงก็จะหายไป โดยชำระล้างจิตใจ ของผู้ปฏิบัติให้ใสสะอาดหมดจดในที่สุด

ปางที่ 46

บุด. ดา. ยะ. บุด. ดา. ยะ.

ผู้ ติ เย ผู้ ติ เย

Pu Ti Ye Pu Ti Ye

ปางที่ 46

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นองค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ มีเด็กติดตาม
แสดงความเมตตากรุณา เพื่อโปรดสรรพสัตว์

ความหมาย

“ผู้ถี่ เย ผู้ถี่ เย” หมายถึง ตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้จิต กล่าวถึง

ผู้ปฏิบัติจะต้องมี ความวิริยะพากเพียรเก่งกล้า ปฏิบัติทุกวันคืน
แต่ต้นจนปลาย ไม่มีการท้อถอย

อรรถาธิบาย

เป็นการดักเตือนของพระโพธิสัตว์ ให้ผู้ปฏิบัติจะต้องประกอบด้วย ความแสวงหาโพธิ-
จิต วิริยจิต ไม่ข้องแวะรูปธรรม อย่าตกไปในกองเพลิงกิเลส ไม่หวั่นลมฝน ไม่เลียง
ความลำบาก พากเพียรกล้าหาญ ไม่ย่อท้อ ถ้าเราตั้งใจเป็นหนึ่ง อุดทนต่อภาระหนัก
ธรรมจิตจะเจริญงอกงาม ไม่ยากที่จะ ไปจุติในสุขาวคิณุมิ หรืออีกนัยว่า

องค์พระโพธิสัตว์ ทรงได้แนะนำสั่งสอนและดักเตือนให้ผู้ปฏิบัติโดยทั่วไป จะต้องยึด
มั่นในหลักการทางธรรมไว้ในใจ เพื่อเป็นฐานแห่งการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องกันไป

ผู้ปฏิบัติ จะต้องแสวงหาโพธิจิต วิริยจิต ไม่ข้องแวะด้วยรูปธรรม อย่าทำให้จิตใจ
อันบริสุทธิ์ต้องตกลงไปในกองเพลิงแห่งกิเลส

ไม่หวั่นไหวไปกับ อุปกิเลสน้อยใหญ่ ต้องบำเพ็ญ
เพียรพยายามให้จิตใจมีความกล้าหาญ ไม่คิดย่อท้อต่อ
สิ่งใด ไม่หวั่นไหวไปตามภัยธรรมชาติที่เกิดจาก ดิน
ฟ้า อากาศ และลมฝนทั้งปวง หากผู้ปฏิบัติรวมจิต
ให้เป็นหนึ่งเดียว มีความพยายามอดทนต่อทุกสภาพ
เหตุการณ์ได้ จิตย่อมเจริญงอกงาม ธรรมก็บังเกิดผล
ส่งผลให้เข้าสู่แดนสุขาวคิณุมิได้

ปางที่ 47

โบ. ดา. ยะ. โบ. ดา. ยะ.

ผู้ ถ่อ เย ผู้ ถ่อ เย

Pu Tuo Ye Pu Tuo Ye

ปางที่ 47

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นรูปพระอานนท์เถระ กำลังอุ้มบาตรออกจาริก
เพื่อโปรดสรรพสัตว์

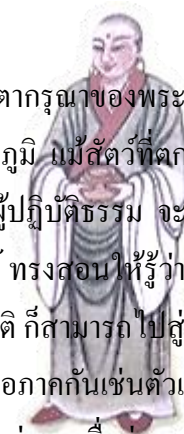
ความหมาย

“ผู้ถือ เข ผู้ถือ เข” เป็นการเพื่อบูชาในธรรม ฐึ้นในจิต
กล่าวถึงผู้ปฏิบัติ จะต้องถือเรา-

ท่านเป็นหนึ่งในอันเดียวกัน ไม่เพียงแต่ไม่เห็นลักษณะตัวเขาตัวเรา แม้สรรพ-
สัตว์ในทุคติ ก็ถือว่าเท่าเทียมกับเรา

อรรถาธิบาย

ประโยชน์นี้แสดงถึงความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ ไม่เป็นเพียงคาถาจะให้คนดี
คนชั่ว พร้อมกันไปสู่สุขาวดีภูมิ แม้สัตว์ที่ตกไปอยู่ในทุคติ พระโพธิสัตว์ก็หาอุบาย
ต่างๆ ช่วยเหลือให้ออกมา ผู้ปฏิบัติธรรม จะต้องถือความเมตตากรุณาเป็นหลัก หรือ
อีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ ทรงสอนให้รู้ว่าคนดีและ คนชั่ว คนมีบุญและคนมีบาป
แม้สัตว์ที่ต้องตกไปอยู่ในทุคติ ก็สามารถไปสู่สุขาวดีภูมิได้เช่นกัน จะเห็นได้ว่าทุก
สรรพสิ่งมีความเท่าเทียมเสมอภาคกันเช่นตัวเรา พระโพธิสัตว์ มิได้รังเกียจแม้แต่น้อย
ก็คอยหาช่องทาง ชี้แนะอุบายต่างๆ เพื่อช่วยเหลือให้หลุดพ้นออกมาได้ ผู้ปฏิบัติธรรม
จะต้องถือความเมตตากรุณาเป็นฐานกำลังอันมั่นคง
ของจิตใจ

ปางที่ 48

ไม. ตริ. เย.

มี ดี หลี เย

Mi Di Li Ye

ปางที่ 48

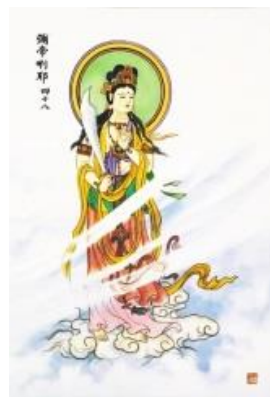
ภาคนิรมลกาย

ปรากฏเป็นรูปพระเมตไตรย์โพธิสัตว์แนะนำสรรพสัตว์
ปฏิบัติมหากรุณาธรรม เพื่อบรรลุความสุขในโพธิธรรม
ความหมาย

“มี ดี หลี เย” ความหมายว่า มหากรุณา

อรรถาธิบาย

ให้ผู้ปฏิบัติต้องมีเมตตากรุณาจิต ให้สรรพสัตว์เข้าถึง โพธิมรรค รักตนเองเท่าใดให้รัก-
คนอื่นเท่านั้น ต่างได้รับความหลุดพ้น นี่คือความประสงค์ของมหายาน หรืออีกนัยว่า
องค์พระโพธิสัตว์ทรงแนะนำสั่งสอน ให้ผู้ปฏิบัติเน้นหนักในเรื่องของจิต ต้องมีเมตตา
กรุณา ให้เข้าถึงโพธิมรรค ในบรรดาสรรพสัตว์ หากรักตนเองมากเท่าใด ก็ให้รักผู้อื่น
มากเท่านั้น เมื่อปฏิบัติได้ดังนี้ ก็จะได้รับความสะดวก

ปางที่ 49

นี่. ลา. เกน. ลา.

นอ ลา กิน ชี

Nuo La Jin Chi

ปางที่ 49

ภาคนิรมลกาย

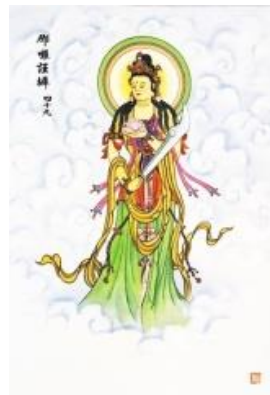
ปรากฏเป็นรูป องค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์ โปรคสัตว์ ให้บรรลุธรรม (โปรคสัตว์ในนรก) ปลุกพวกหลงหลับ ให้ตื่นขึ้น พ้นจากทุกคติ

ความหมาย

“ นอ ลา กินชี ” ความหมายว่า ปราชญ์ ผู้รักษาตนเองได้ มีมหากรุณาจิต

อรรถาธิบาย

ผู้ปฏิบัติจะต้องเคารพรักปราชญ์ เห็นผู้ทำดี ต้องช่วยรักษา เป็นความเมตตากรุณา เพียงแต่มีคุณธรรม ก็จะทำความสนทนากับเขาได้ ผู้ที่เกิดความท้อถอย ก็ส่งเสริมให้กำลังใจ เพื่อต่างจะกลับตัว ต่างบรรลุพระพุทฺธผล หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ทรงสั่งสอนและตักเตือน ผู้ใดหวังในพระพุทฺธผล อย่างไม่มีความท้อถอยทั้งทางกายและทางใจ จงส่งเสริม และให้กำลังใจ เพื่อจะให้ผู้มุ่งในการปฏิบัติ ได้กลับตัว กลับใจ หันมากระทำในสิ่งที่ชอบที่ถูกต้องด้วยปัญญา ในที่สุดย่อมบรรลุ พุทฺธผล ผู้พุทฺธภูมิได้

ปางที่ 50

ตรี. ศา. รา. นา.

ดี ลี เส นี นอ

Di Li Se Ni Na

ปางที่ 50

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏเป็นรูป พระรัตนวัชโพธิสัตว์ ทำมือเป็น มุทร ถือ หอกทองคำสามง่าม เพื่อโปรดสัตว์

ความหมาย

“ ดี ลี ลิด นี นอ ” หมายถึง ความคมของวัชระ คมของอาวุธ คมของจักร ให้คนเรามีความมั่นคงในการปฏิบัติธรรม

อรรถาธิบาย

เป็นคำกล่าวของพระโพธิสัตว์ ที่ดักเตือนให้คนเราต้องเร่งรีบปฏิบัติธรรม ถ้าเราตั้งใจ ปฏิบัติจริง พระโพธิสัตว์วัชระ ซึ่งถือดาบอยู่จะมากุ้มครองเรา ให้ผู้ปฏิบัติสามารถ ปราบเหล่ามารเหล่าผีได้ บ้างปฏิบัติไม่ซึ้ง มีความคิดสับสนเกิดขึ้น เพียงพระโพธิสัตว์ ยกดาบขึ้น เหล่ามารก็จะหายหนีไป หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ตั้งสอนและดักเตือน ในบรรดาสรรพสัตว์ทั้งปวง ทั่วทั้งสากลโลก ให้มีความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติ พระรัตนวัชระโพธิสัตว์ ซึ่งถือโตมร (หอกสามง่าม) เป็นศาสตราวุธ จะมากอยคุ้มครอง ป้องกันภัย ปราบเหล่ามาร ปีศาจ ถึงผู้ปฏิบัติอยู่จะยังไม่ซาบซึ้ง มีความคิดสับสนอยู่บ้าง เพียงพระโพธิสัตว์ท่านเงือศาสตราวุธ เหล่ามารร้ายและภูตผีปีศาจก็จะพากันหนีหายไป โดยพลัน หากผู้นั้นมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติ ธรรมอย่างแท้จริง ก็จะทำให้ผู้นั้นได้บรรลุธรรมอย่าง แน่นนอน

ปางที่ 51

บา. ยา. มา. นา.

พ่อ เย หม่อ นอ

Po Ye Mo Na

ปางที่ 51

ภาคนิรมลกาย

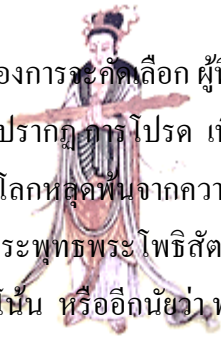
ปรากฏเป็นรูป พระสุวรรณภักษโพธิสัตว์ มือทั้งสอง
ทรงถือวชิรชธาทองคำ เพื่อโปรดสัตว์

ความหมาย

“พ่อ เย หม่อ นอ” คือ เสี่ยงก้อนไปสับทิส เป็นความปิติยินดี

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่พระโพธิสัตว์ ต้องการระกัดเลือก ผู้ที่ติงาม ให้ได้ฟังอนุตรธรรม ฉะนั้น
พระโพธิสัตว์จึงพยายามมาปรากฏการ โปรด เพื่อเป็นไปตามปณิธานที่จะโปรดใน
กษายกัลป์ และเพื่อให้สัตว์โลกหลุดพ้นจากความทุกข์เงิญ ในการเวียนว่ายตายเกิด
ซึ่งเป็นความประสงค์ของพระพุทธพระโพธิสัตว์ ฉะนั้น จึงปรากฏเป็นลักษณะปิติ
ยินดี เพื่อต่างได้ข้ามไปฝั่งโน้น หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ต้องการ จะกัดเลือก
ผู้ที่ปฏิบัติได้ติงาม ให้ได้ฟังอนุตรธรรม พระโพธิสัตว์จึงพยายามมาปรากฏธรรมกาย
ในการโปรดสรรพสัตว์ เพื่อให้สัตว์โลกหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมาน ในการเวียน-
ว่ายตายเกิด อยู่ในวัฏฏะ ซึ่งเป็นความประสงค์ของพระพุทธโพธิสัตว์ ที่จะได้โปรด
ในกษายกัลป์ จึงมีความปิติยินดี ที่จะได้พากันข้ามฟากไปยัง แดนนิพพาน

ปางที่ 52

โซ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 52

ภาคนิรมานกาย

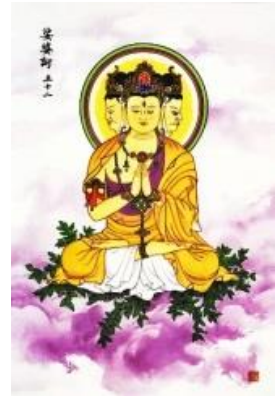
ปรากฏเป็นรูป องค์พระโพธิสัตว์ทรงนั่งขัดสมาธิ มีเศียร
พระอริยะสามเศียรโปรดสัตว์ด้วยพระนิพพานธรรม

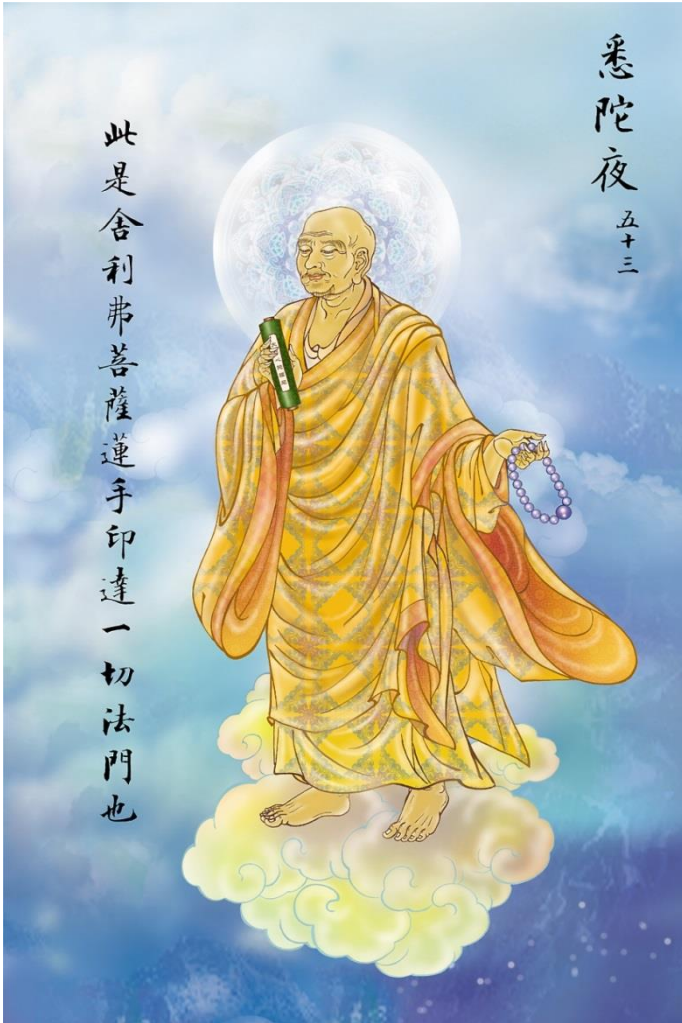
ความหมาย

“ ซอ ผ่อ ฮอ ” หมายถึง ความสำเร็จผล มงคลนิพพาน
ระงับภัยเพิ่มพูนประโยชน์ ไม่ขัด

อรรถาธิบาย

หมายถึง สรรพธรรมไม่เกิดไม่ดับ เป็นความสงบมาแต่ดั้งเดิม สภาวะแห่งตนเป็น
นิพพานอยู่แล้ว นี่เป็นธรรมยอดเยี่ยมที่ท่านสั่งสอน แนะนำให้คนเราไปสู่พระนิพพาน
สงบคือความสงบตามสังขธรรม แสงที่เป็นการส่องความสว่างของสังขติ เมื่อธรรมสติ
สมบูรณ์ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแต่แรกจนปลาย จึงมีความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ ถ้าสรรพ
สิ่งเข้าถึง อนุภาทิเสนิพพาน โลกนี้ก็จะเป็ สุขาวดี หรืออีกนัยว่า
องค์พระโพธิสัตว์ทรงสั่งสอนคชยอบรม และแนะนำให้สรรพสัตว์ที่ตั้งใจปฏิบัติมุ่ง
ตรงไปสู่พระนิพพานได้อย่างรวดเร็ว เพราะธรรมช่วยให้จิตได้เป็นหนึ่งเดียว ย่อม
ส่งเสริมให้สำเร็จผลมีสติสมบูรณ์ ตั้งแต่ต้นจนจบ เกิดเป็นแสงส่องสว่างช่วยให้จิต
เข้าถึงความสงบแห่ง สังขธรรม หากสรรพสิ่งทั้งปวงเข้าถึง อนุภาทิเสนิพพาน จิตย่อม
มีแต่ความ สงบสุข โลกนี้ก็จะกลับกลายเป็น
สุขาวดีภูมิ

ปางที่ 53

สี. ตา. ยา.

สีด ถ่อ เย

Xi Tuo Ye

ปางที่ 53

ภาคนิรมานกาย

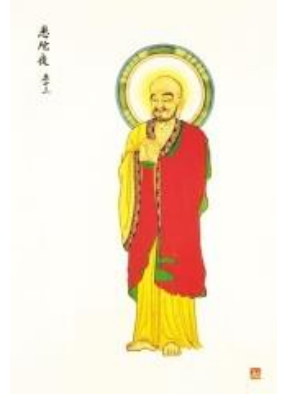
ปรากฏเป็นรูป พระสารีบุตรเถระ ทรงกระทำมือเป็น
ปทุมมุทฺร แสดงถึงความรอบรู้ธรรมทั้งหลาย

ความหมาย

“ สิด ถ่อ เย ” คือ ความสำเร็จในอรรถทั้งหลาย คือ มี
ธรรมมรรคปราศจากขอบเขต สรรพสัตว์
เพียงแต่หลุดพ้นจาก ลาก ยศ ชื่อเสียง ก็จะสามารถได้

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่พระพุทธเจ้าตรัสถึง ธรรมลักษณะอันสุดความดีงาม โปรดสัตว์ด้วยมี
พระทัยเสมอภาค นำเสียดายชาวโลกไม่รู้ตัว ถือสิ่งปลอมแปลงเป็นสิ่งแท้จริง เอาแต่
แย่งชิงลากยศชื่อเสียง โภทิสัตว์จึงเตือนให้คนเรา เร่งรีบกลับตัวสะสมบุญบารมี ปฏิบัติ
ธรรมด้วยความตั้งใจ เพื่อบรรลุพุทธผลอันเป็น อนุตรธรรม หรืออีกนัยว่า
องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรัสถึงธรรมอันเป็นสุดยอด ให้ปฏิบัติธรรมด้วย
ความดีงาม ด้วยพระองค์ทรงมีน้ำพระทัยอย่างเสมอภาค และองค์พระโพธิสัตว์ทรง
ได้ตักเตือน ให้สรรพสัตว์และมวลมนุษย์ รีบเร่งปรับแก้ที่ใจ แล้วหันกลับมาแก้ไข
ตัวใหม่ จงพากเพียรสร้างสมบุญบารมีเอาไว้ให้มาก จงอย่าหลงยึดถือในสิ่งปลอม
แปลง ด้วยลาก ยศ ชื่อเสียง และอารมณ์ความโลภเข้ามา
ไว้ในกำมือ จงปฏิบัติธรรมด้วยความตั้งใจจริง เพื่อ
บรรลุผลในอนุตรธรรมอันสูงสุด

ปางที่ 54

โซ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 54

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นรูปพระธรรมกาย พระอวโลกิตศวรร โภทิสต์ว์
 เท่าจำนวนเม็ดทรายในแม่น้ำคงคา ทรงยืนตั้งกาย ตรง
 ด้วยจิต ที่ทรงจะได้โปรดสัตว์อยู่ในธรรมสาคร

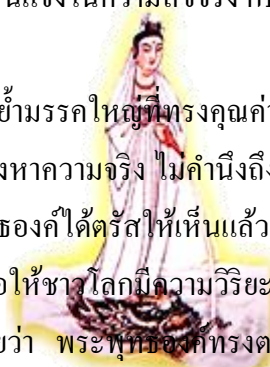
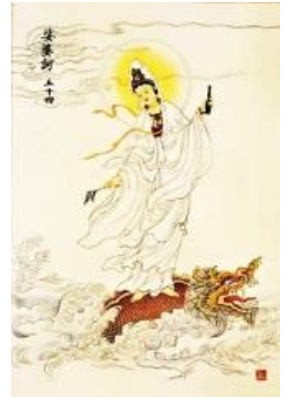
ความหมาย

“ซอ ผ่อ ฮอ ” ประโยคนี้ติดต่อกับ “ ลิด ทอ เย ” หมายถึง

ผู้ปฏิบัติถ้าเห็นแจ้งในความสังจจริง กับความปลอมแปลง ก็ จะ สำเร็จได้ง่าย

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่พระ โภทิสต์ว์ข้ามรรคใหญ่ที่ทรงคุณค่า นำเสียดายเมื่อคนเราเกิดวิตกจริต ทำ
 ตนเป็นคนฉลาด ไม่แสวงหาความจริง ไม่คำนึงถึงความจริงดั้งเดิม トラบเท่าตัวตายก็หา
 รู้สึกตัวไม่ บัดนี้พระพุทธรองค์ได้ตรัสให้เห็นแล้ว เพียงแต่ในต่อไป ตั้งใจปฏิบัติธรรม
 อย่าหลงในโลกียวิสัย ขอให้ชาว โลกมีความวิริยะในธรรม จึงไม่เสียดความเมตตากฎณา
 ของพระองค์ หรืออีกนัยว่า พระพุทธรองค์ทรงตรัสให้เห็นว่า มวลมนุษย์ไม่คำนึงถึง
 ความจริงแต่ดั้งเดิม แต่ยังมีโอกาสที่จะเข้าถึงความจริง ด้วยต้องตั้งใจในการปฏิบัติ
 อย่าหลงอยู่ในโลกียวิสัย ขอให้มวลมนุษย์ทั้งหลาย จงมีความพากเพียร ด้วยวิริยะ
 อุตสาหะในธรรม จึงจะทรงสมความเมตตากฎณาที่พระองค์ทรงมีต่อสรรพสัตว์ด้วย
 ความตั้งใจจริง

ปางที่ 55

ม. หา. สี. ตา. ยา.

หม่อ ฮ่อ ลิด ถ่อ เย

Mo He Xi Tuo Ye

ปางที่ 55

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏเป็นรูปพระโพธิสัตว์ทรงเปล่งรัศมี พระหัตถ์ทรง
ถือรัตนชวäch ส่องแสงสว่างโปรดสัตว์

ความหมาย

“ หม่อ ฮอ ลิด ถ่อ เย ” หมายถึง ความไพศาลของพระ-
พุทธธรรม ถ้าได้ปฏิบัติ จะสำเร็จในพุทธผล

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่กล่าวถึง พระโพธิสัตว์สองแสงรัศมี ด้วยความเมตตากรุณาอมิตา เพื่อให้
สัตว์โลกในทุกโลกธาตุ สรรพสัตว์ที่ดี ที่ชั่ว ได้รับการโปรดทั้งสิ้น อยู่ในสุขาภูมิที่
ไม่มีความเกิดดับ ชาวเราจะต้องละกิเลส ปฏิบัติด้วยความเจียมกาย เจียมใจ อย่าละทิ้ง
ตนเอง ถ้าไม่รักถนอมตนเอง ไม่เกิดความสุขทางโลก ก็จะเท่ากับ
ไม่ผู้เสียเวลาไปเปล่าประโยชน์ เพียงได้ชื่อว่าเป็น คน เท่านั้น หรืออีกนัยว่า
องค์พระโพธิสัตว์ทรงเมตตากรุณา ส่องแสงสว่างด้วยพระรัศมีแห่งพระบารมี ช่วย
ขจัดความทุกข์ให้กับสรรพสัตว์ทั่วโลกธาตุ ให้ซาบซึ้งถึงอมิตาภะ ไม่มีการลำเอียง
ทรงไว้ด้วยความเที่ยงธรรม ในการโปรดสัตว์โลกทั้งปวง ทั้งดีและชั่วให้หลุดพ้น
จากการเกิดดับ เข้าสู่สุขาวดีภูมิ

ปางที่ 56

โซ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 56

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นพระโมคคัลลานะเถระ มือขวาทรงถือไม้เท้าชักขระ มือซ้ายทรงอุ้มบาตร โปรดสัตว์ด้วยระงับภัยอันตรายให้สัตว์โลก

ความหมาย

“ซอ ผ่อ ฮอ” หมายถึง ธารณีที่ยังประโยชน์ในการปฏิบัติธรรม เพื่อโปรดมนุษย์ด้วยความเมตตากรุณา

อรรถาธิบาย

ประโยชน์นี้ติดกับ “หม่อ ฮอ ลิด ถ้อ เย” เป็นธารณีที่ย้ำประโยชน์ของการปฏิบัติธรรม เป็นประโยชน์ที่บรรยายถึง โภทิสัตว์โปรดมนุษย์ด้วยความเมตตากรุณา ได้ผลมากหลาย เป็นการแนะนำสัตว์โลกให้เริ่มปฏิบัติมรรคผลโดยเร็ว เพื่อเหล่ากำเนิด 4 ในคติ 6 ได้หลุดพ้นพร้อมกัน เนื่องจากความทุกข์ในทุกคติสาม พระพุทธคุณ นับว่าเป็นอมิตาไม่มีขอบเขต ไม่ว่าสัตว์ในสวรรค์ หรือมนุษย์โลก ล้วนต้องตื่นตัวโดยเร็ว ปฏิบัติธรรมโดยเร็ว ตามความเมตตาของพระโภทิสัตว์ ชำระจิตใจให้สะอาดแล้วปฏิบัติโดยรีบด่วน หรืออีกนัยว่า

องค์พระโภทิสัตว์มุ่งให้สรรพสัตว์ทั้งสามโลกชาติ ความตั้งใจ และให้หมั่นเร่งชำระล้างจิตใจให้ใสสะอาด ย่อมต้องมีความตื่นตัวในการปฏิบัติ เพื่อหลีกเลี่ยงความทุกข์ในทุกคติทั้ง 3 เพื่อการหลุดพ้นอย่างพร้อมเพรียงกัน ด้วยความเมตตากรุณาของพระพระโภทิสัตว์

此是諸天菩薩盡悉以集手把金刀

悉陀喻藝
五十七

ปางที่ 57

สี. ตา. ยา. เย.

สีด ถ่อ ยี่ อี

Xi Tuo Yu Yi

ปางที่ 57

ภาคนิรมานกาย

บรรดาพระโพธิสัตว์ และทวยเทพเทวา ต่างมาชุมนุมพร้อมกัน ณ แคนสุขาวดี แล้วต่างได้ธรรมรส อันเป็นประโยชน์แก่เทพ และมนุษย์ทุกทิศทั่วกัน

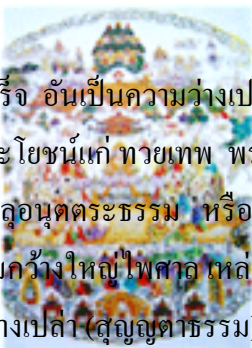
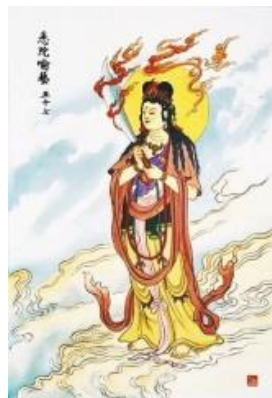
ความหมาย

“ ลิต ทอ ” หมายถึง ความสำเร็จ

“ อี อี ” หมายถึง ความว่างเปล่า

อรรถาธิบาย

ทวยเทพต่างได้รับความสำเร็จ อันเป็นความว่างเปล่าอสังกต พระพุทธธรรม กว้างใหญ่ไพศาล สามารถให้ประโยชน์แก่ ทวยเทพ พระธรีปรากฏเป็น เทพกาย เพื่อโปรดบรรดาเทพเจ้า ร่วมกันบรรลุอนุตตรธรรม หรืออีกนัยว่า พระพุทธธรรมนั้น มีความกว้างใหญ่ไพศาล เหล่าปวงเทพทั้งหลาย ต่างยอมรับในความสำเร็จ อันเป็นความว่างเปล่า (สูญญตาธรรม) ผู้ใดได้พากเพียรใน การปฏิบัติบูชา หมั่นสวดมนต์ภาวนาในพระคาถาธารณี ย่อมบันดาลให้เกิดประโยชน์ต่อปวงเทพเป็นอย่างมาก จะทรงโปรดเหล่าสรรพสัตว์และปวงเทพ ให้ได้บรรลุในอนุตตรธรรม อย่างทั่วถึงกัน

ปางที่ 58

โซ่ว. รา. ยา.

ศีด พัน ตา เย

Shi Bo La Ya

ปางที่ 58

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นรูป องค์พระอมิตภพพุทธเจ้ากับพระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์และพระโพธิสัตว์อื่นๆ ทรงแสดงในท่าก่ายานของรูปมหายาน ทรงปรากฏเป็นรูปลักษณะของเทพนารี (เทพเทพี)

ความหมาย

“ สิด พัน ลา เย ” เป็นความอิสระสมบูรณ์ เป็นการกล่าวถึง บรรดาเทพี ต่างสำเร็จในอิสระธรรม

อรรถาธิบาย

ประโยชน์นี้ติดต่อกับประโยชน์ก่อน กล่าวถึงพระโพธิสัตว์ในชาตินี้ ปรากฏเป็น เทพีให้ความใกล้ชิดกับบรรดาเทพี เพื่อโปรดเทพีเหล่านั้น เทพี ก็คือ สตรี ที่ทรงคุณความดีในมนุษยโลก แล้วจืดเป็น เทพี นำเสียตายไม่เคยทราบพระธรรม จึงไม่สามารถหลุดพ้น จากการเวียนว่ายตายเกิด ฉะนั้น ด้วยพระมหากรุณาจึงตรัสธรรมแก่เหล่าเทพี เพื่อให้ปฏิบัติพุทธผลอัน บริสุทธิ์ หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ในชาตินี้ ทรงปรากฏกายเป็นเทพีและเทพไท เพื่อโปรดเหล่าเทพีและเทพไท ที่มีความดีและความชอบ ได้ส่องแสงสว่าง ทั้งที่เทวโลกและมนุษย์โลก ด้วยเทพีและเทพไทยังไม่สามารถหลุดพ้นจากวัฏฏะแห่งการเวียนว่ายตายเกิดในแต่ละภพภูมิ เนื่องด้วยไม่เคยรู้และปฏิบัติในธรรม ด้วยความเมตตาจิตขององค์พระโพธิสัตว์ จึงทรงได้ตรัสสั่งสอน ในพระธรรมต่างๆ เพื่อจะช่วยให้เห็นช่องทางและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติตน เพื่อจะได้บรรลุเข้าสู่มรรคผลอัน บริสุทธิ์

ปางที่ 59

โซ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

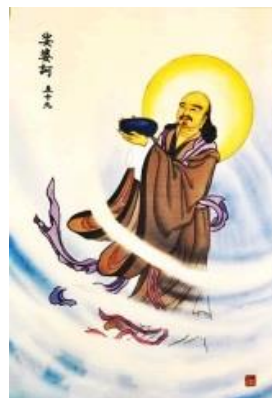
ปางที่ 59

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นพระอชานเถระ ทรงยื่นอุ้มบาตรชูขึ้นสูง
เสมอศีรษะ ไบหน้าคู่มือ ยิ้มแย้มหัวเราะ เพื่อเพิ่มพูน
กำลังใจในการโปรดสัตว์

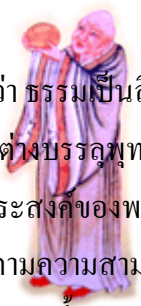
ความหมาย

“ ซอ ผ่อ ฮอ ” กล่าวทั้งประโยค เป็นคาถาที่มีความหมาย
ว่า อสังสกฤตธรรม เป็นสภาวะธรรมที่สมบูรณ์ โดยอิสระ เป็นการ
ประกาศธรรมมรรคที่ยิ่งใหญ่ มีผลลึกซึ้ง ต้องถือคุณธรรมเป็นพื้นฐาน
เพราะไม่มีคุณธรรม ก็ไม่สามารถเข้าถึง ธรรม

อรรถาธิบาย

ประโยคนี้ เป็นคาถาที่ชี้ให้เห็นว่า ธรรมเป็นสิ่งไม่มีเขตจำกัด โปรดคนด้วยเมตตากรุณา
เพื่อให้โลกทั้งสาม และสัพพัตถ์ ต่างบรรลุมุทผล ผู้ปฏิบัติธรรม ตั้งจิตของสรรพสิ่งใน
โลกเป็นจิตของตน และความประสงค์ของพระพุทธเจ้า และบรรดาอริยปราชญ์ เป็น
ความประสงค์ของตน ทำทานตามความสามารถของตน หรืออีกนัยว่า
องค์พระโพธิสัตว์ในชาตินี้พระกาลานี้ ทรงชี้ให้เห็นถึงสรรพธรรมนั้น ไม่มีเขตแดน
ขอบเขตใดจะขวางกั้นได้ ทั้งสามโลกธาตุ ที่อาศัยกันอยู่ทั่วทั้งสัพพัตถ์ ก็จะบรรลุ
สำเร็จผลกันได้ องค์พระโพธิสัตว์ทรงโปรด
พระเมตตาและกรุณา สั่งสอนให้ผู้ที่ปฏิบัติมุ่งตั้ง
จิตให้ตรง ความประสงค์ของพระพุทธเจ้าและ
บรรดาพระอริยะเจ้า และปราชญ์ทั้งหลาย
ต้องมีความประสงค์ของตนเองเช่นกัน เพื่อ
ประกอบในบุญทานตามความสามารถในฐานะ
ของตนเอง

ปางที่ 60

นี่. ตา. เกน. ตา.

นอ ตา กิน ชี

Nuo La Jin Chi

ปางที่ 60

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏกายเป็นพระคีรีสาครปัญญาโพธิสัตว์ พระ
หัตถ์ทรงถือดาบทองคำ ทรงโปรดพระอริยะเถระทาง
ฝ่ายหินยาน

ความหมาย

“ นอ ลา กิน ซี ” หมายถึง ความสำเร็จ ด้วย ความรัก
คือ ความเมตตากรุณา ปกป้องรักษา

อรรถาธิบาย

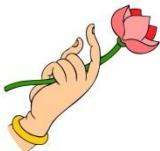
คล้ายกับประโยค “ นอ ลา กิน ซี ” เป็นธรรมที่สอนมหายานธรรม เพื่อป้องกันอย่าไป
เข้า หินยาน ในขณะที่พระโพธิสัตว์แสดงกาลานี้ ปรากฏเป็นรูป พระโพธิสัตว์ เพื่อ
โปรดหินยาน โดยเฉพาะให้รีบได้ฟังธรรมของมหายาน เพื่อสำเร็จในพุทธยาน
หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ ทรงใช้ธรรมสั่งสอนอบรมให้กลุ่มลัทธิมหายาน
ในการยึดธรรมไว้เป็นเครื่องป้องกันในเบื้องต้น เพื่อมิให้ผู้ปฏิบัติไปใฝ่ใน หินยาน
องค์พระโพธิสัตว์จึงทรงแสดงอกนิหาร โปรดเหล่าหินยานโดยตรง ให้มีความมุ่งมั่น
ตั้งใจสำเร็จในพุทธยาน และต้องพึงสรรพธรรมทั้งหลายของมหายาน ย่อมสำเร็จผล
ด้วยความรัก ความเมตตากรุณา ช่วยปกป้อง
รักษา ค้ำครองป้องกันไม่ให้มีจิตเป็น
อกุศลกรรม ย่อมพบความสำเร็จได้

ปางที่ 61

โซ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 61

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏกายเป็นพระจันฑาลเถระ ทรงถือ สัตโอรธ-
ชรรมอสังสกฤต และทรงหางอบฟาง โปรดสัตว์ทั้งหลาย

ความหมาย

“ ซอ ผ่อ ฮอ ” หมายถึง ธารณีที่แสดงถึงการตัดเดือน

ด้วยความเมตตากรุณาแห่งองค์พระโพธิสัตว์

อรรถาธิบาย

นี่คือ ธารณีความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ ตักเตือนผู้ที่บรรลุนิพานผล ให้รีบ
กลับตัว อย่ายึดในทัศนตนแล้วแสวงหา มหายานอันสำเร็จพุทธผล ควรจะเข้าใจว่า
พระพุทธเจ้า ประสูติมาด้วยเหตุปัจจัยอันยิ่งใหญ่ ไม่ถือเอาหินยานมาโปรดสัตว์โลก
เราจะต้องตื่นตัว แสวงหาการบรรลุธรรมทางมหายานดีกว่า หรืออีกนัยว่า
องค์พระโพธิสัตว์ทรงมีความเมตตากรุณา ธารณีที่แสดงถึงการตัดเดือน ให้ผู้บรรลุ
ในหินยาน ช่วยแนะนำผู้ที่มุ่งมั่นในหินยานธรรม ไม่ให้ยึดถือเอาทัศนคติเดิมของ
ที่ตนมีอยู่นั้น ให้รีบกลับตัวและใจในการแสวงหาธรรมที่ถูกต้องในมหายาน อันจะ
เป็นช่องทางแห่งการสำเร็จผลได้โดยง่าย ต้องเร่งให้มีความตื่นตัว เพื่อเร่งแสวงหา
หลักธรรมที่จะบรรลุ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ด้วยเหตุองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าทุกๆพระองค์ จึงทรงจุติมายังโลกมนุษย์ ได้ทรง
เลือกในทาง มหายาน เป็นสำคัญ เพื่อนำเอามาโปรด
สัตว์โลกทั้งปวง ไม่ถือเอาหินยานมาโปรดสัตว์โลก

ปางที่ 62

มา. ตา. นว. ตา.

มอ ตา นอ ตา

Mo Na Nuo La

ปางที่ 62

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏกายเป็นพระรัตนมูทรราชโพธิสัตว์ พระหัตถ์
ทรงถือขวานทองคำดำยาว ทรงยืนอยู่ระหว่างสรรพ
สัตว์ เพื่อทดสอบจิตใจและการกระทำของสัตว์โลก

ความหมาย

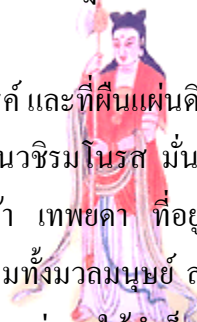
“มอ ลา” หมายถึง มโนรส ความปรารถนา ความประสงค์

“นอ ลา” หมายถึง อนุตรธรรม

“มอ ลานอ ลา” หมายถึง การปฏิบัติ เป็นมโนรสอนุตรมั่นคง

อรรถาธิบาย

ไม่ว่าเทพเจ้าเบื้องบนสวรรค์ และที่พื้นแผ่นดิน สรรพสัตว์ที่ปฏิบัติธรรมอันใหญ่ยิ่งนี้
ล้วนจะได้ พุทธชาตุ อันเป็นวิกรมโนรส มั่นคงแข็งแกร่ง ไม่มีความเมื่อมโทรม
หรืออีกนัยว่า องค์เทพเจ้า เทพยดา ที่อยู่เบื้องบนสวรรค์ หรืออยู่กลางอากาศ อีก
ทั้งอยู่ตามพื้นแผ่นดิน พร้อมทั้งมวลมนุษย์ สรรพสัตว์ ภูตภูตและเหล่ายักษ์ หากได้ตั้ง
จิตใจ ปฏิบัติในธรรม ข่อมส่งผลให้สำเร็จพุทธธรรม สมดังความมุ่งหวัง

此是拘締羅菩薩芒鞋踏浪發海潮音也

娑婆訶
六十三

ปางที่ 63

โซ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 63

ภาคนิรมานกาย

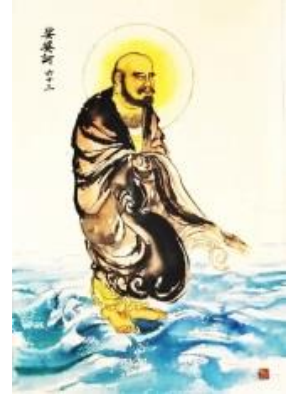
ปรากฏกายเป็น พระเกาซีลาเถระ สวมรองเท้าหญ้าอ่อน เดินอยู่บนคลื่นน้ำ เปล่งเสียงดังคลื่นทะเล เพื่อเตือนให้ โปรดสัตว์

ความหมาย

“ ขอ พ่อ ขอ ” หมายถึง พระโพธิสัตว์มุ่งตักเตือนสั่งสอนให้คนปฏิบัติธรรม อีกทั้ง ยังเปิดเผยอรรถธรรม อันลึกซึ้งของมหายานธรรมนี้

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์ขอให้คนเราปฏิบัติธรรม เปิดเผยอรรถลึกลับซึ่งของมหายานนี้ มหายานนี้ ไม่มีอะไรมากมาย เพียงแต่รู้เอาเอง ไม่ต้องไปแสวงหาจากที่อื่น วิธีปฏิบัติเพียงแต่ส่อง แสงย้อนกลับ เพื่อมุ่งถึงสภาวะเดิมของตนเท่านั้น ขอให้ผู้ปฏิบัติศึกษาธรรมโดยใจจริง มีความมานะ ทำอย่างจริงจัง สืบหน้าไปอย่างกล้าหาญ ส่วนการทำประโยชน์แก่คนอื่น อันเป็นกุศลธรรม ยิ่งต้องกระทำโดยความพยายาม หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ทรง กล่าวเป็นพระคาถา เพื่อตักเตือนสั่งสอนให้สรรพสัตว์ปฏิบัติธรรม ให้ผู้ปฏิบัติใส่ใจ มุ่งมั่นอย่างลึกซึ้ง ไม่นานนักย่อมเข้าสู่มหายาน วิธีทำให้มองเห็นเงาของตนเอง เป็นแสง สะท้อนกลับมา นั่นก็หมายความว่า การดูตัวใจของตัวเองให้รู้แจ้งเท่านั้น สามารถ มุ่งตรงต่อสภาวะเดิมได้อย่างปลอดภัยไปอย่าง แท้จริง องค์พระโพธิสัตว์ทรงกล่าวเน้นว่า ให้ผู้ ปฏิบัติธรรมศึกษาให้รอบรู้อย่างถ่องแท้ ด้วย ความจริงใจ มีความอดทนด้วยความพากเพียร อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ในภายหน้าจะมีสติ กล้าหาญในการทำประโยชน์อันเป็นกุศลธรรม ให้กับผู้อื่นและส่วนรวมได้

ปางที่ 64

สี. ศัง. กะ. รา. ยะ

สีด ลา เซ็ง ออ หมก เเค เย

Xi La Sen Ou Mu Qie Ye

ปางที่ 64

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏกายเป็นพระเกศักราชโพธิสัตว์ ทรงถือ
สมุนไพโร เสด็จออกไปรักษาโรคให้สัตว์โลก

ความหมาย

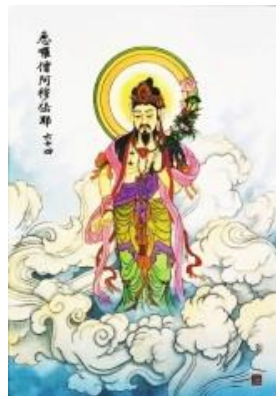
“ ลิด ลา เซง ” หมายถึง การแสดงความรักของพระ-

โพธิสัตว์ต่อหมู่ชน ด้วยสงสารสัตว์โลกทั้งหลาย ที่ต้องทนทุกข์ทรมาน

“ ออ หมก เค เย ” หมายถึง ความหลงผิดคิดทะเยอทะยานอยาก ด้วยความโลภเข้ามา
เกาะกินจิตใจ เท่ากับว่าเกิดเป็นโรคร้ายเกิดขึ้น

อรรถาธิบาย

กาลานี้เป็นการแสดงความรักแก่หมู่ชน สงสารสัตว์โลกต้องทุกข์ทรมาน ฉะนั้น จึง
ปรากฏเป็น เกศักราชโพธิสัตว์ รักษาโรคต่างๆ เพื่อให้สรรพสัตว์มีความสุขสบาย
คนเรามีโรคเพราะความหลงผิด คิดผิด ความคิดเกิดขึ้น ก็คือเวลาที่โลกเกิดขึ้น ฉะนั้น
หมอที่รักษาโรคทางกาย เหมือนกับหมอริษะรักษาโรคทางจิต สอนให้คนเรา ลด
กิเลส พระพุทธเจ้าสอนให้เรา พังจิต เมื่อรู้ว่าจิตเรานี้เป็นสิ่งที่หาให้พบไม่ได้ โรคทาง
จิตก็หายไป หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ ทรงมีจิตเมตตากรุณา ให้ความรักสงสาร
ในบรรดาสรรพสัตว์ และเหล่ามวลมนุษย์ ที่ต้องทนทุกข์ทรมาน พระองค์ทรงแสดง
ความรักความเมตตา ด้วยทรงเนรมิตให้เป็น พระเกศักราชโพธิสัตว์ เสด็จออกไปรักษา
โรคภัยไข้เจ็บให้สัตว์โลก ให้หายดี เหล่ามวลมนุษย์ที่มีโรค เพราะความหลงผิด คิดผิด
เมื่อความคิด เกิดขึ้น โรคก็เกิดขึ้นตามมา หมอที่ดี
คือผู้ที่รักษาโรคทางกายให้หายได้ คุณเช่นกันกับ
พระอริษะที่เพียงรักษาโรคทางจิตให้หายสิ้น องค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้สรรพสัตว์ ลด
ละ เลิก กิเลสทั้งปวง พระพุทธเจ้าสอนให้เราพัง
จิต ให้ค้นหาโรคทางจิต เมื่อรู้ว่าจิตเป็นเหตุ ระวัง
ที่จิต โรคทางจิตก็จะหายขาดไปได้

ปางที่ 65

โซ. ฮา

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 65

ภาคนิรมานกาย

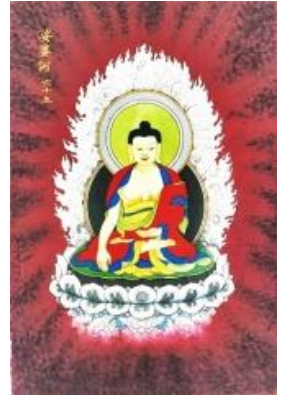
พระโพธิสัตว์ปรางกุทายเป็น องค์พระสมบุรณ์โพธิสัตว์
พระหัตถ์ประณมคูดอกบัว สวมเสื้อคลุมสีแดง ด้วยจิต
อันสมบุรณ์แจ่มใส คอยอำนวยการความสุขแก่สัตว์โลก

ความหมาย

คาถานี้ติดต่อกับ “ สิด ลา เซ็ง ออ หมก เค เย ” หมายถึง คนเรามีโรคทางจิตเป็น ภัย
มีกรรมเท่านั้นที่จะรักษาได้ คำว่า “ ซอ ผ่อ ฮอ ” ซ้ำกับปางที่ 61 และปางที่ 63 แต่
มีความหมายต่างกัน

อรรถาธิบาย

เป็นคำกล่าวถึงสาเหตุ ที่มนุษย์มีโรคนั้น ล้วนเกิดจากอวิชากรรม คือ อารมณ์ ต่างๆ
และความโลภเป็นมูลรากของโรค เมื่อกระทบกับภายนอก ก็เกิดเป็นความเจ็บปวด
ทันที แล้วก็กลายเป็นโรคที่รักษาไม่ได้ ฉะนั้น จึงนำมหากรรมมรรคนี้ มาโปรดโลก
ด้วยความเมตตากรุณา ขอให้ชาวโลกปล่อยวางรูปกายภายนอก เริ่มลงมือปฏิบัติธรรม
หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ทรงเอาธรรมคาถา มหากรรมในบทนี้มาโปรดสรรพ
สัตว์และมวลมนุษย์ทั้งปวง ด้วยความเมตตากรุณา พระองค์ทรงขอให้มนุษย์ และสัตว์
ทั้งปวง จงปล่อยวางสิ่งที่อยู่ภายนอกรูปกายตนเอง แล้วจงตั้งใจ
ปฏิบัติธรรม

ปางที่ 66

โซ. ฮา. ลี. ตา. ยา.

ซอ ป่อ หม่อ ฮอ ออ ลีต ถ่อ เย

Suo Po Mo He Ou Xi Tuo Ye

ปางที่ 66

ภาคนิรมลกาย

ปรากฏกายเป็นพระอุตรเกศโพธิสัตว์ พระหัตถ์ทรง
ถือกุณฑลโบทบรรจุน้ำ เพื่อโปรดรักษาโรคให้ สรรพสัตว์
ความหมาย

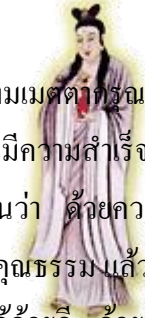
“ซอ ผ่อ หม่อ ฮอ ” หมายถึง สัตว์ทุกประเภท มีความ

เสมอภาคเท่าเทียมกัน สามารถได้มหาธารณีได้ทั้งนั้น

“อ อิด ถ่อ เย ” หมายถึง สรรพสัตว์มีโอกาสร่วมรับธรรมมีความสุขสบายทั่วกัน
รวมมีความหมายว่า มีขันติธรรม ก็จะเข้าถึงธรรมของมหายานได้ด้วยดี สามารถสำเร็จ
ผลได้มากหลาย ได้รับพุทธผล

อรรธาธิบาย

เป็นคาถาที่พระโพธิสัตว์ ด้วยความเมตตาปรารถนาอันล้นพ้น สงสารสรรพสัตว์ จึงปรากฏ
เป็นกายต่างๆ อบรมสั่งสอน เพื่อมีความสำเร็จใน สังขารม หรืออีกนัยว่า
องค์พระโพธิสัตว์ทรงตรัสสั่งสอนว่า ด้วยความเมตตาที่มีต่อสรรพสัตว์อย่างใหญ่
หลวง เพื่อให้ได้ร่วมกันรับรู้ในคุณธรรมแล้วจึงจะได้รับความสุขสบายทั่วถึงกัน
จะเข้าถึงธรรมของฝ่ายมหายานได้ด้วยดี ด้วยมีขันติธรรมสามารถสำเร็จพระสัมมา-
สัมโพธิ

此是大智舍利弗菩薩腰掛真經玉塵風也

娑婆訶
六十七

ปางที่ 67

โซ. ฮา

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 67

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏกายเป็นพระสารีบุตรเถระ ประทับนั่งทรงกาง
พระสูตร เผยแผ่ชี้ให้เห็นพระสัทธรรมทั้งปวง โปรดสัตว์
ไปจุติใน สุขาวดีภูมิ

ความหมาย

“ซอ ผ่อ ฮอ ” ประโยคนี้รวมกับประโยคก่อน ได้ความว่า
เพื่อความสำเร็จไปถึงฝั่งโน้น เป็นมหายานธรรม

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่มีความเมตตากรุณาอันสุดค่านวน โดยความสงสารเหล่า กำเนิด 4 ในคติ 6
พระพุทธเจ้าพร้อมด้วย พระโพธิสัตว์โปรดสัตว์อย่างทั่วถึง เน้นความสำคัญอยู่ที่ไม่มา
สัตว์ คิจะป้องกันชีวิตตนเอง ก็ต้องรักชีวิตของสัตว์อื่นๆ ด้วย การไม่มาและปล่อย
สัตว์ เป็นการเอาจิตของสวรรค์ มาเป็นจิตของตน เพราะสวรรค์ชื่นชมการมีชีวิตของ
สัตว์โลก ถ้าได้ทำเช่นนี้ ก็จะบรรลุปุทธผล หรืออีกนัยว่า พระพุทธเจ้าและพระ
โพธิสัตว์ทั้งหลาย ทรงสอนเน้นความสำคัญไม่ให้เบียดเบียนฆ่าชีวิตผู้อื่น ดำรง
ปณิธานที่จะโปรดสัตว์อย่างทั่วถึง รักชีวิตอื่นเหมือนรักชีวิตของตนเอง ทำจิตให้มี
ความเมตตากรุณา จงเอาจิตของสัตว์อื่นมาใส่ใจของตน แล้วเราจะพบว่าเราจะเข้าใจ
ในชีวิตอื่นเช่นกัน เพราะสวรรค์ชื่นชมการมีชีวิต
ยืนยาวของสัตว์โลก ผู้ใดปฏิบัติตนในศีลธรรมได้
และทำจิตด้วยเอาใจเขามาใส่ใจเรา ก็จะเกิดความ
รักเมตตาได้อย่างแท้จริง ก็จะบรรลุนิพพานได้

ปางที่ 68

จา. ลอ. ลี. ตอ. ยอ.

เจ กิด ลอ ออ ลีล ถ่อ เย

Zhe Ji La Ou Xi Tuo Ye

ปางที่ 68

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏกายเป็น แม่ทัพพยัคฆ์คำราม ทรงถือขวาน
ปราบปราม มารศัตรูด้วยความมีจิตมั่นคง

ความหมาย

“ เจ กิด ลา ” หมายถึง การใช้วิชระจักร์ปราบมารศัตรู

“ ออ ลิด ถ่อ เย ” หมายถึง ความสำเร็จอันไม่มีสิ่งใดเทียบได้

รวมทั้งประโยค หมายถึง ใช้วิชธรรมจักร์ปราบเหล่ามารศัตรู เพื่อความสำเร็จอนุปม

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์แผ่ความกรุณาโดยทั่วไป จึงปรากฏสมากาย รวมทั้งสรรพสัตว์ ต่างได้รับความ
ความกรุณา นี้ ต่างได้รับความสว่างแห่งอิสระ บรรดามารและการขัดข้อง จะหมดสิ้นไป
เพราะมารและความขัดข้อง เกิดจากจิตใจ พระพุทธเจ้าตรัสความบริสุทธิ์นั้น คือไม่ยึด
มั่น ในธรรมใดๆ มุ่งเข้าถึง ตรัสรู้ภูมิ หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ ทรงแผ่ความเมตตา
กรุณาในสมาธิจิตให้ปรากฏโดยทั่วไป ต่างได้รับความกรุณาอย่างทั่วถึงกัน ผู้ปฏิบัติ
ต่างได้รับความสว่างไสว ด้วยความเป็นอิสระ บรรดามารร้ายและสิ่งต่างๆ อันขัดข้อง
จะหมดสิ้นไป เพราะเหล่ามารร้ายและสิ่งอันขัดข้องเกิดจากจิตใจที่ไปยึดไปหลงใน
กังวลอยู่นั่นเอง พระพุทธเจ้าทรงตรัสถึง ความ
บริสุทธิ์ นั้น คือความไม่ยึดมั่นในธรรมใดๆ มุ่ง
ตรงเข้าสู่พุทธภูมิ

ปางที่ 69

โซ. ฮา

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 69

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏกายเป็นองค์เทพมารราช ถือหอกยาว จาริกไป
แนะนำสั่งสอนสัตว์โลก ระวังความเกลียดชังซึ่งกันและกัน

ความหมาย

“ ซอ ผ่อ ฮอ ” ประโยคนี้ต่อกับประโยคก่อน มีความว่า
สรรพสัตว์ล้วนสำเร็จในความสุขอันอุดม

จึงไม่ควรประกอบ อกุศล-

กรรมทั้งหลาย ประโยคนี้ซ้ำกับปางที่ 61 63 65 67 68 จะเห็นว่าเป็น
พระคาถาเดียวกัน แต่มีความหมายต่างกัน

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์ประกาศมหายานธรรมนี้ ถ้าปฏิบัติแล้ว ไม่เพียงแต่ลบล้างบาปกรรม และ
กำจัดมารได้เท่านั้น ยังสามารถบรรลุถึงพุทธภูมิ หรืออีกนัยว่า

พระโพธิสัตว์ผู้ประกาศมหายานธรรม หากผู้ใดปฏิบัติตามด้วยความศรัทธา ด้วยความ
มุ่งมั่นตั้งใจ แล้วไม่เพียงแต่ลบล้างบาปกรรมและกำจัดมารได้เท่านั้นยังสามารถ
บรรลุสู่พุทธภูมิได้ด้วย

此是靈香天菩薩手捧如意爐也

波陀摩羯悉陀夜
七十

ปางที่ 70

บา. ตา. มา. สี. ตา. ยา.

ปอ ทอ มอ กิต สีค ถ่อ เย

Bo Tuo Mo Ji Xi Tuo Ye

ปางที่ 70

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นพระสักคนธ์เทพโพธิสัตว์ ทรงยกกระถางรูป
มโนรถ เพื่อคุ้มครองสัตว์โลก

ความหมาย

“ ปอ ทอ ” หมายถึง ดอกบัวแดง

“ มอ กิต ” หมายถึง ชนะ

“ ลิต ถ่อ เย ” หมายถึง มีผลสำเร็จทั้งสิ้น

“ ปอ ทอ มอ กิต ” หมายถึง พุทธธรรมเป็นธรรมที่ไม่มีขอบเขต จะต้องปฏิบัติเพื่อ
ร่วมกันรับความสุข

“ ลิต ถ่อ เย ” เป็นการขำเตือนให้ผู้ปฏิบัติจะต้องประกอบด้วยสติปัญญาเพื่อการ
หลุดพ้น ละจากกิเลส

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์ ทรงนั่งประทับอยู่บน รัตนบัลลังก์ ปทุมอาสน์ สีแดง ส่องแสงสว่างไป
ตลอด แล้วพระองค์ทรงได้ทำนายไว้ว่า แสงนี้จะเกิดประโยชน์มหาศาล หาสิ่งใดเทียบ
ไม่ได้

ปางที่ 71

โศ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 71

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏกายเป็น เทพเจ้า โปรย ดอกบัว ๑,๐๐๐ กลีบ
เพื่อบรรลुकความปรารถนาที่จะให้สัตว์โลกมีความสุข

ความหมาย

“ ซอ ผ่อ ซอ ” ประโยคนี้ เมื่อต่อกับ ประโยคก่อน จะมี

หมายถึง ผู้ปฏิบัติไม่ยึดในทางใดทางหนึ่ง ปฏิบัติโดยการพิจารณา และมี หิริ โอตตัปปะ

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์ กล่าวว่า มรรคผลสำเร็จด้วยตนเอง สำเร็จด้วยการพิจารณา ในตลอดวัน
จะต้องพิจารณาจิตของตน รักษาไว้ในทุกเหตุปัจจัย ไม่ให้วิตกจิตเกิดขึ้นได้ นานเข้าก็จะ
สำเร็จผล หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ทรงได้ตรัสสอน สัตว์ทั้งปวงอีกว่า มรรคผล
นั้นสำเร็จได้ด้วยตนเอง สำเร็จได้ด้วยการพิจารณาตลอดเวลา ทั้งวันทั้งคืน ในทุกขณะ
จิต จะต้องพิจารณาจิตของตน รักษาไว้ในทุกขณะของเหตุปัจจัย ไม่ให้วิตกจิตเกิดขึ้นได้
เมื่อปฏิบัติได้ดังนี้ ความสำเร็จผล ย่อมบังเกิดตามปรารถนา

ปางที่ 72

นี่. ลา. กั้น. เถ. ปั้น. ตะ. ลา. ยะ.

นอ ลา กิน ชี พัน เคะ ลา เย

Nuo La Jin Chi Bu Qie La Ye

ปางที่ 72

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นพระปุณณเถระ อุ้มบาตร ช่วยสัตว์ให้พ้นจาก
ภยันตราย

ความหมาย

“ นอ ลา กิ น ชี ” หมายถึง รักษาไว้ด้วยความเป็นภัทร

“ พัน เค ลา ย ” หมายถึง พระเถระทรงเพ่งโดยอิสระ

ทั้งประโยชน์ หมายความว่า เป็นที่รักของผู้ภัทรประเสริฐ เป็นที่รักษาของท่านภัทร

อรรถาธิบาย

พระโพธิสัตว์ จะยื่นพระอภัยหัตถ์ กำจัดความน่าหวั่นกลัวทั้งหลาย ให้ได้รับความสงบ
สุข ด้วยความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ จึงปรากฏเป็นธรรมกายทั่วสหัสโลกธาตุ
โปรดสัตว์ทั้งหลาย ให้เร่งรีบปฏิบัติธรรม ให้หลุดพ้นจากสรรพภยันตราย สามัญชนมัก
ตกอยู่ในความหวั่นกลัว ถือสิ่งปลอมเป็นของแท้ พระพุทธเจ้าได้สอนให้เรา ละลักษณะ
ต่างๆ อันเป็นความปลอมแปลง เมื่อตัวเราไม่มี ภายใจก็จะสบาย ไม่ยากที่จะสำเร็จ
มรรคผล หรืออีกนัยว่า จิตเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ จึงปรากฏเป็นพระธรรมกาย
ทั่วสหัสโลกธาตุ เพื่อโปรดสัตว์ทั้งหลาย ให้เร่งรีบปฏิบัติธรรม เพื่อความหลุดพ้น
จากสรรพภัย และภยันตรายทั้งหลาย ให้ห่าง
หายไป ด้วยสาเหตุที่สัตว์โลกทั้งหลายมักจะตก
อยู่ในความหวั่นกลัว เนื่องจากยังหลงยึดถือสิ่ง
หลอกลวงมาครอบครองไว้ว่าเป็นของเที่ยงแท้
พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนให้เราละลักษณะกิริยา
ท่าทางในอาการต่างๆ ในสิ่งปลอมแปลงทุก
อย่างให้หมดสิ้น เมื่อหมดความกังวลและ
กดดันต่อจิตใจ ก็จะง่ายต่อการเข้าสู่มรรค

ปางที่ 73

โศ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 73

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็น พระตาลาณิบุตร โพรธิสต์ว ถือผลไม้สด เพื่อโปรดสัตว์ ให้ทานแก่สรรพสัตว์ ปฏิบัติโดยสัจจริง รู้ถึงสภาวะธรรม มีความเป็น สุธูญ

ความหมาย

“ขอ ผ่อ ฮอ” เมื่อรวมกับประโยคก่อน หมายถึง การปฏิบัติให้ถือเอา สัมมาจิต ความมีสัจเป็น หลัก

อรรถาธิบาย

บรรยายถึง คนเราที่ต้องรับความทุกข์ยาก หวันกล้วนนั้น มีที่มาจากความคิด ไม่สะอาดบริสุทธิ์ จึงได้เกิดความหวันกล้วน ไม่สงบ เพราะ พื้นฐานการปฏิบัติธรรม สำเร็จด้วยความคิดสำนึก แต่ชาวโลกไม่เข้าถึงสภาวะดั้งเดิม และไปสู่ทางที่ผิด เป็นที่น่าสงสารมาก หรืออีกนัยว่า พระองค์ท่าน ได้บรรยายให้รู้ซึ่งถึงความทุกข์ยาก หวาดระแวง หวันกล้วน ที่ได้รับกันอยู่นั้น ซึ่งมาจากความคิดอัน ไม่สะอาดบริสุทธิ์ จึงได้เกิดความไม่สงบขึ้น ในพื้นฐานการปฏิบัติธรรม เพราะทุกอย่างล้วนต้องสำเร็จ ด้วยความคิด รู้สำนึกในทุกโอกาส แต่ชาวโลกยังเข้าไม่ถึงสภาวะดั้งเดิมกันได้ ยังวนเวียนพาชีวิตตน ไปสู่ทางที่ผิด เป็นที่น่าเวทนา สงสารยิ่งนัก พระองค์ท่านจึงได้บรรยายคำสั่งสอนเอาไว้ เพื่อให้สรรพสัตว์ได้มองเห็น เข้าใจได้อย่างถูกต้อง

此是三摩禪那菩薩跏趺輪掌寶燈

摩婆利勝羯囉夜

七十四

ปางที่ 74

โม. โป. ลี. ศังกะ. รา. ยะ.

มอ พอ ลี เซ็ง กิต ลา เย

Mo Po Li Sen Ji Na Ye

ปางที่ 74

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏเป็นพระสมาธิมาน โภทิสัตว์ ทรงนั่งขัดสมาธิบนจักร พระหัตถ์ทรงถือ โคมไฟรัตนะ ส่องแสงไปทั่วโลกธาตุ และพระธรรมธาตุ

ความหมาย

“ มอ พอ ลี เช็ง ” หมายถึง มหาวีระ กล่าวหาญ ผู้กล้าหาญ

“ กิต ลา เข ” หมายถึง สภาวะเดิม

ทั้งประโยค หมายถึง ผู้มีสติและคุณธรรม ย่อมสำเร็จได้ ด้วยอาศัยสภาวะแห่งเมตตาธรรม หากจิตตั้งอยู่ในอกุศลกรรม คึดมุ่งไปสู่ทางร้าย ย่อมเป็นการยากที่จะสำเร็จ สัมมาสัมโพธิ

อรรถาธิบาย

เป็นคาถา มาร กล่าวถึง พระโพทิสัตว์ ด้วยความมหาเมตตากรุณา ปรากฏเป็นพันกร พันเนตร ส่องทั่วธรรมธาตุ เราต้องฟังฟังการนำของพระพุทธเจ้า ไม่เกิดความหวั่นไหวทางจิต กายไม่เคลื่อนไหวสะเทือน เมื่อประสบวิสัย ดี หรือ ร้าย ก็สามรถเป็นอยู่ได้ด้วย ความสบาย หรืออีกนัยว่า พญามารเป็นผู้กล่าวถึง พระโพทิสัตว์ ด้วยผลแห่งเมตตาธรรม ในพระมหากรุณา จึงปรากฏเป็นพันกร พันเนตร พระองค์ทรงสอดส่องมองเห็นทั้ง สิ่งดี สิ่งชั่ว ยังผลเมตตาแผ่ไปทั่ว โลกธาตุ ที่สรรพสัตว์ทั้งหลายพึงต้องอาศัยการนำทางขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อจะได้ไม่ลุ่มหลง หวั่นไหวในจิตใจ ทั้งกายและใจ ก็จะไม่สะเทือนเมื่อประสบกับภาวะทั้ง ทางดี และทางร้าย ก็จะสามารถอยู่ด้วยจิตใจสงบสุข

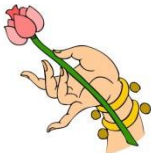

ปางที่ 75

โซ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 75

ภาคนิรมานกาย

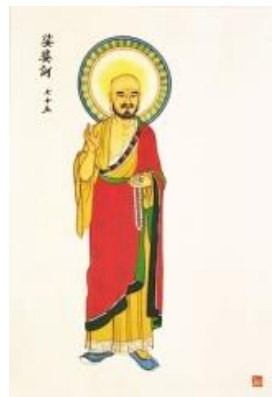
ทรงจำแลงพระวรกายเป็นพระมหากัสสปเถระเจ้า พระ-
หัตถ์ซ้ายทรงถือลูกประคำ พระหัตถ์ขวาทรงถือไม้เท้า
แนะนำสรรพสัตว์ ปฏิบัติธรรม

ความหมาย

“ขอ พ่อ ขอ” ประโยคนี้ สรุปลความตอนต้น เป็นการรวมความทั้งหมดของ
มหากรุณาธารณีนี

อรรถาธิบาย

เป็นการแสดงความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ โปรดสัตว์เหล่ากำเนิด 4 ในคติ 6
ทั้งหมด ให้ต่างได้รับ กุศลประโยชน์ หรืออีกนัยว่า ความเมตตากรุณาแห่งพระโพธิสัตว์
เพื่อ โปรดเหล่าสรรพสัตว์ทั้งปวง ให้ได้รับประโยชน์ในธรรม ไม่หลงเดินผิดทาง มุ่ง
ตรงไปตามธรรมบารมี สู่ความสำเร็จบริบูรณ์ดี

ปางที่ 76

น. โม. ระตะนะ. ตรา. ยา. ยะ

นำ มอ ห่อ ลา ตัน นอ ตอ ลา เหย่ เย

Na Mo He Na Da Na Duo Na Ye Ye

ปางที่ 76

ภาคนิรมานกาย

ปรากฏให้เห็นเป็น อากาศครรภ์พระโพธิสัตว์ ทรงประทับนั่งอยู่บนอาสน์หินศิลา พระหัตถ์ซ้ายทรงถือดอกไม้ เพื่อการสั่งสอนตักเตือน ให้มวลสัตว์โลก จงมั่นคงในศรัทธา วิริยะกล้าหาญ อดทน ขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติธรรม

ความหมาย

พระโพธิสัตว์ได้เข้าถึงมณฑลราชนิรมานนี้ เพื่อให้แจ้งด้วย การปฏิบัตินั้นมีทางดำเนินไปได้ อย่างรวดเร็ว มวลสัตว์โลกทั้งหลายอย่าปล่อยให้เสียโอกาส หรือเสียชาติเกิด จงมุ่งมั่น ตั้งใจในการปฏิบัติให้สำเร็จผล

อรรถาธิบาย

โพธิสัตว์ได้เข้าถึงผู้ที่สวดท่องมนต์นี้ ต้องพยายามควบคุมกายใจ ไม่ให้ปล่อยเที่ยวไปตามเรื่อง แล้วนำเอามานสมาธิ ฟังคิดการเกิดการดับ พิจารณาบุคคลที่ถือ พระพุทธรูป เป็น สรณ แต่ไม่ยอมฟัง ตถาธรรม เพียงแต่กินเจ ระลึกถึงพระพุทธรูปเจ้า เป็นที่น่าสงสารมาก ความประสงค์ที่พระโพธิสัตว์ ได้เข้าถึงมนต์นี้อีก ก็เพื่อให้แจ้งว่า การปฏิบัติมีทาง ที่ไปได้โดยเร็ว คนเราจงอย่าเสียโอกาส ต้องตั้งใจปฏิบัติ หรืออีกนัยว่า องค์พระโพธิสัตว์ ท่านทรงได้เข้าถึงผู้ที่มีจิตมุ่งในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด หมั่น สวดท่องมนต์บทนี้ ให้เป็นประจำสม่ำเสมอ ให้มีความพยายามควบคุมกายใจ อย่า ปล่อยให้ท่องมนต์คาถาด้วยความเลื่อนลอยไปตามเรื่องตามราว ให้น้อมจิตเอามานสมาธิฟังถึงการเกิดดับ พิจารณาถึงบุคคลที่ถือพระรัตนตรัยเป็นสรณะ แต่ก็ยังไม่ยอมฟังตถาธรรม คงยึดแต่การกินเจเพียงประการเดียว และให้หมั่นระลึกพระพุทธรูปเจ้า ในธรรม การปฏิบัติของพระองค์ท่าน จงตั้งจิตตั้งใจในการปฏิบัติ ขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติธรรมเถิด

此是普賢菩薩跏趺
禪坐百寶輪掌也

南無阿唎耶

七十七

ปางที่ 77

นษ. มา. อา. รยา.

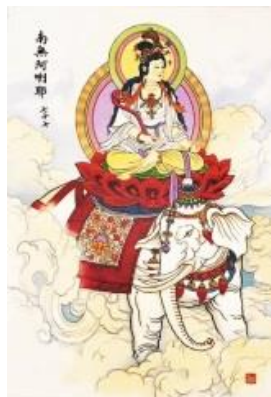
นำ มอ ออ ดี เย

Na MO Ao Li Ye

ปางที่ 77

ภาคนิรมานกาย

ทรงจำแลงพระวรกายเป็นพระสมันตภัทรโพธิสัตว์ ทรงประทับนั่งขัดสมาธิบนคันธหัตถ์ ทรงร้อยรัตนะเพื่อให้สัตว์โลก ได้รู้เห็นได้เพียรพยายามในการปฏิบัติ เพื่อการบรรลุธรรมได้อย่างสมบูรณ์

ความหมาย

“ นำ มอ ออ ลี เย ” ทั้งประโยชน์เป็นการน้สการ ท่านอริยะ ย้าถึง การปฏิบัติธรรม ต้องละความเป็นตัวตนของเรา จึงสามารถไม่ให้เกิด ความนึกคิดได้

อรรถาธิบาย

เป็นการย้าให้เร่ริบสวดท่องธารณี มีความตื่นตัวโดยเร็ว แก่ความผิดแล้วตั้งตั้งต้นใหม่ เสาะแสวงหาพระธรรม รักษาโรคทางจิต ถวาคลล้างความหลงผิด ถ้าสามารถระลึกถึงพระธรรมอยู่เรื่อย ไม่ละไม่ว่านในกริยาใดๆ เสมอต้นเสมอปลาย กระทั่งบรรลุในความไม่มีตัวตน ความคิดนึกไม่เกิด ความเข้าถึงธรรมก็จะมีหวังแน่ หรืออีกนัยว่าเป็นการย้าเตือนให้เร่ริบสวดท่องธารณี ให้ริบเร่ตื่นตัวปฏิบัติในภูมิธรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ แก่ไขในความผิดพลาดที่สร้างไว้ แล้วหันกลับมาตั้งต้นใหม่ในสิ่งถูกต้องดีงาม เพื่อแสวงหาพระธรรมด้วยความเพียรพยายามทุกขณะจิต หมั่นระลึกถึงพระธรรมคุณอยู่เนืองๆ ไม่ว่างจะอยู่ในอากัปกิริยาใดๆ คง เสมอต้นเสมอปลาย และยังต้องละความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อเป็นการบังคับจิตใจไม่ให้นึกคิดไปตามกระแสกิเลส หรือสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ให้ได้สำเร็จผลบรรลุถึงความไม่มีตัวตนได้ด้วยดี

ปางที่ 78

อ. ว. โส. กิ. เต.

พ่อ ลูก กิต ดี

Po Lu Jie Di

ปางที่ 78

ภาคนิรมานกาย

พระวรกายเป็น มัญชุศรีโพธิสัตว์ ประทับนั่งบนหลังสิงห์-
อาสน์ พระหัตถ์ชี้ขึ้นฟ้า เพื่อให้สรรพสัตว์เข้าถึงธรรม

ความหมาย

“พ่อ ลูก กิตติ” หมายถึง สัตถธรรม ไม่มีความสิ้นสูญ

บรรดาผู้ปฏิบัติ จะได้จากความบริสุทธิ์เข้าถึง สุขาวดี

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่พระโพธิสัตว์ ย้ำถึงความลึกซึ้งของมนตร์ ความจริงมีการเกิดก็ต้องมีการ
ตาย มีความชนะก็ต้องมีความพ่ายแพ้ แต่ชาวโลกยินดีต่อการเกิด เกลียดความตาย แต่ผล
ที่สุด ก็ต้องตายอยู่นั่นเอง ฉะนั้น ถ้าต้องการให้อายุยืนยาว จะต้องหาความเป็นจากความ
ตาย หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ทรงย้ำถึงความลึกซึ้งซึ่งเข้าใจของมนต์คาถา ตามความ
เป็นจริงและสามารถยอมรับความเป็นจริงที่เกิดอย่างลึกซึ้งเข้าใจ ให้ได้ว่า เมื่อมีการ
เกิดก็ต้องมีการดับ มีชนะก็มีแพ้ มีสุขก็มีทุกข์ เมื่อมีความสบายก็มีความลำบาก แต่เมื่อ
มองดูสัตว์โลกทุกชนชั้นวรรณะ ต่างยอมรับความสุขอย่างเดียว ต่างไม่ยอมรับความ
ทุกข์ที่เกิดขึ้น ยอมรับความชนะอย่างเดียว ต่างไม่ยอมรับความพ่ายแพ้ ยอมรับ
ความสบายอย่างเดียว ต่างไม่ยอมรับความลำบาก
และยอมรับการเกิดอย่างเดียว ต่างไม่ยอมรับการดับ
ด้วยความแตกสลาย สูญเสียใดๆ เพราะท้ายที่สุดก็
หนีไม่พ้นทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นไปตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลง
เวียนโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้อย่างเด็ดขาด ในที่สุดก็ต้องมี
การแพ้ มีความลำบาก มีความทุกข์ มีความตายอยู่
นั่นเอง หากผู้ปฏิบัติ ต้องการให้มีอายุยืนยาว ต้อง
ค้นหาในความเกิด ให้บังเกิดขึ้นมาจากความแตกดับ

ปางที่ 79

โศว. รา. ยะ.

ขอ พ้น ตา เย

Suo Bo Na Ye

ปางที่ 79

ภาคนิรมานกาย

พระโพธิสัตว์ ปลดประสาทตาที่รับรูป ประทับบนดอกบัวทองพันกลีบ เพื่อให้เหล่าสัตว์โลก ละประสาทตาและรูปภายนอกอันเป็นความหลงผิด เห็นสภาวะของตนเอง

ความหมาย

“ซอ พัน ลา เข ” หมายถึง ผู้ปฏิบัติต้องการสำเร็จเป็นธรรมกายอันบริสุทธิ์ จะต้องชำระประสาททางตาให้สะอาดเสียก่อน จึงจะได้เห็นสัจวิสัย อันเป็นอนุตตระ (ดวงตาเห็นธรรม)

อรรถาธิบาย

เป็นการแนะนำให้เห็นมหารัค โดยตรง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติธรรม มีทางจะแสวงหาได้ ไม่หลงเข้าที่ผิด และก็หมายถึง การปฏิบัติธรรมต้องปิดทวารทั้ง 6 กำจัดประสาทตาเพื่อไม่ต้องรับบาป เพราะรูปตาเป็นมาร ที่ขัดขวางการเข้าถึงธรรม ฉะนั้นถ้าต้องการไปเกิดในสุขาวคติภูมิ ต้องละประสาทตาให้ขาดหมด หรืออีกนัยว่าการปฏิบัติธรรมจำเป็นต้องปิดทวารทั้ง 6 กำจัดประสาทตาด้วยใจ ไม่ไปยึดติดไปตามภาพนั้นๆ ที่มองเห็นรับรู้ ในสิ่งที่จะเกิดเป็นบาปกรรมเพราะรูปขึ้นมาได้ก็ผู้ปฏิบัติทั้งหลายจงรับรู้ไว้ด้วยเถิดว่า ตา เป็นมารอย่างร้ายกาจ ที่คอยขัดขวางการเข้าถึงพระธรรม จงระลึกรู้ถึงธรรมไว้ในใจเสมอ เหมือนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต หากมุ่งเข้าสู่สุขาวคติภูมิ ต้องละประสาทตาให้หมดไปจากการสัมผัสรับรู้ นั้น จะได้ไม่เป็นมารคอยขัดขวางความสำเร็จอีกต่อไป

ปางที่ 80

โศ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

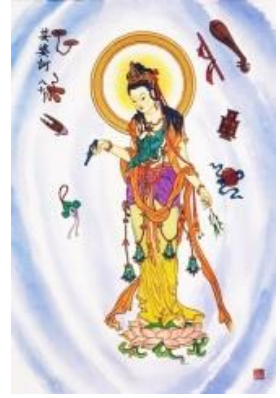
Suo Po He

ปางที่ 80

ภาคนิรมานกาย

พระโพธิสัตว์ได้ทรงแสดงกิริยาอาการบรรยายให้เห็นถึง
 ประสาทหู วิพากษ์ถึงเสียงเป็นภัย ทรงวางแขนลงมา
 เบื้องล่าง เพื่อชี้แนะสั่งสอนให้สัตว์โลกทั้งปวง จง
 ปฏิบัติธรรมด้วยการละประสาทหู จากเสียงที่ไม่ใช่
 ความเป็นจริง เพื่อการฟังแต่เสียงจริง ความสุขแห่งสภาวะของตน

ความหมาย

“ขอ ผ่อ ฮอ” เป็นพระคาถา ต่อเนื่องจากประโยคก่อน หมายถึง ถึงจะละประสาท
 สัมผัสทางตาแล้ว หูก็เป็นอุปสรรคในการที่จะสำเร็จผลได้อีกเช่นกัน
 เพราะหูก็ถือว่าเป็นมารเช่นกัน จำเป็นต้องละไปเช่นกัน จึงจะสำเร็จเข้าถึง
 อนุตตระ

อรรถาธิบาย

เพราะถ้าหูประสาทไม่บริสุทธิ์ ก็ไม่มีทางได้ฟังธรรมและบรรลุมรรค เราต้องทำให้หู
 ประสาทสะอาด ให้จิตไม่ตามเสียงพเนจรไปทางนอก ฉะนั้น การปฏิบัติ ต้องให้การดู
 การฟังย้อนกลับ ให้ย้อนกลับไปตามธรรมชาติ แล้วธาตุ 4 ชั้น 5 ไม่ต้องทำให้สะอาด ก็
 จะสะอาดเอง ไม่สุขก็สุขเอง ย่อมสมบูรณ์ ในความเป็นธาตุ
 แห่งความสุขที่แท้จริง

ปางที่ 81

โอม. สิทธ. ฐริน. ตุ.

จัน สิทธ ติน ตุ

An Xi Dian Du

ปางที่ 81

ภาคนิรมานกาย

พระโพธิสัตว์ บรรยายถึง การคมกลืนต่าง เป็นรูปภูณิว ทั้ง 5 เพื่อให้สรรพสัตว์เห็นความปลอมแปลง ในการคมกลืนของประสาทจุมูก ซึ่งมาจากภายนอก และรู้ไปถึง สภาวะ รากมูลของสภาวะนั้น เป็น สุข

ความหมาย

“ งัน “ หมายถึง เป็นการนำให้เกิด เป็นมารดาของวรรดาธารณี

“ สิต ดิน ตุ ” หมายถึง ความสำเร็จของธาตุแห่งตน เป็นจุดศูนย์รวมแห่งการปฏิบัติธรรม คือ การปฏิบัติธรรม จะต้องละการคมของจุมูก จึงเข้าถึงความบริสุทธิ์

อรรถาธิบาย

เมื่อรวมกับประโยคก่อน ก็หมายถึงการปฏิบัติ จะต้องมิจิตสงบ ให้การหายใจสม่ำเสมอ จากหายใจไปถึงละเอียด กระทั่งไม่รู้สึกรู้ว่ามีกรหายใจ หรืออีกนัยว่า มนต์พระคาถาบทนี้ เมื่อรวมเข้าด้วยกัน ย่อมหมายถึง การปฏิบัติคุณลมหายใจ เข้า-ออก ในทุกขณะจิต ด้วยความเป็นสมาธิ สงบ นิ่ง อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ปางที่ 82

มัน. ตา. รา.

มัน ต่อ ลา

Man Duo Na

ปางที่ 82

ภาคนิรมานกาย

พระโพธิสัตว์ บรรยาย เรื่องลึ้น เพื่อปล่อยละสัมผัสใน การลี้มรชาติต่างๆ รูปลักษณะปรากฏให้เห็นพระ กิริยาอาการรูปชูพระหัตถ์ เพื่อให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย มองเห็นเป็นการประกาศว่า ให้ละการลี้มรสด้วยลึ้นที่ สัมผัสติดใจ ให้มองเป็นเพียงสิ่งไม่ยั่งยืนเป็นสูญญ แล้ว ในที่สุดก็จะสามารถเข้าสู่ทางสำเร็จผลได้

ความหมาย

“มัน ต่อ ลา” เป็นธรรมมณฑลที่หมายถึง ผู้ที่เคร่งครัดในการปฏิบัติต้องปล่อยละ ประสาทสัมผัสของลึ้น เพื่อตัดกิเลสที่ต้องลี้มรชาติอยู่ตลอดเวลา ต้องขจัด การติดใจในการลี้มรสอย่าให้เข้ามาสัมผัสกับลึ้น ตัวใจจึงจะมีความสะอาดบริสุทธิ์

อรรถาธิบาย

ประสาทสัมผัสแห่งลึ้น ในการลี้มรชาติต่างๆ จะทำให้จิตไขว่เขวติดใจ เกิดกิเลส ตามมา จะต้องตัดปัญหาในด้านของรส ที่ลึ้นได้ไปสัมผัสเข้าเที่ยวไปชิมตลอดเวลา เพื่อเข้าสู่ความบริสุทธิ์ เป็นธรรมชาติของสภาวะเดิม รู้ถึงการปลอมแปลงหลอกหลวง ของรสสัมผัส แล้วเข้าถึงสภาวะแห่งตนว่ามีความ

เป็น สูญญ

ปางที่ 83

ปา. ตา. เย.

ปัต ถ่อ เย

Ba Tuo Ye

ปางที่ 83

ภาคนิรมานกาย

พระโพธิสัตว์ปางถือบาตร บรรยายถึงความหลงในกายสัมผัส เกิดเป็นความโลภมักมากในการสัมผัสร่างกาย สอนให้สรรพสัตว์ละจากกายสัมผัส ให้เห็นวรูปร่างกาย และเรือนร่างที่จริงแล้วนั้นเป็นสิ่งที่หลอกลวงใจ เป็นภาพลวงตาทั้งนั้น และทราบถึงสภาวะแห่งตน เป็น สูญ

ความหมาย

“ บัด ถ่อ เย ” หมายถึง ความตั้งใจ ถูกใจ สมบูรณ์ และ หมายถึงร่างกายเป็น มูลฐานของความทุกข์ เมื่อปล่อยวางร่างกายนี้แล้ว จึงสามารถเข้าถึงธรรมได้

อรรถาธิบาย

เป็นความกรุณาของพระโพธิสัตว์ ซึ่งให้สรรพสัตว์รีบหลีกพ้นจากความหลง ร่างกาย ความจริงเป็นภาพลวง เป็นการผสมของ ดิน น้ำ ลม ไฟ ไม่มีตัวตนที่แท้จริง แต่คนเรามักจะก่อกรรม ทำบาป ใช้เล่ห์เหลี่ยมร้อยแปด จึงไม่มีทางหลุดพ้น นี่เป็นโรคประจำตัวของชาวโลก ผู้ปฏิบัติพึงสังวรให้มาก หรืออีกนัยว่า พระโพธิสัตว์ทรงชี้เหตุและได้บรรยายให้สรรพสัตว์ในโลกเข้าใจในความโลภ ในการสัมผัสและต้องกาย เพื่อให้ละจากกายสัมผัส ให้ถือว่าทุกอย่างเป็นของปลอมแปลง เป็นสิ่งหลอกลวงให้เข้าถึงในสภาวะแห่งตนของธาตุ 4 ขันธ์ทั้ง 5 ในความไม่มีตัวตนที่แท้จริงเป็นสูญ เพื่อทำจิตให้สงบนิ่ง กับสภาวะนั้น ในการสำเร็จผลโดยเร็ว

ปางที่ 84

โซ. ฮา.

ซอ พ่อ ฮอ

Suo Po He

ปางที่ 84

ภาคนิรมานกาย

พระโพธิสัตว์ ถือ ชวีชยาว บรรยายการวิภาค แยกแยะ
 ธรรมลักษณะต่างๆ ให้รู้ว่าจิต ประสาท และ ธรรม
 ภายนอกเป็นสิ่งปลอมแปลง เข้าถึงสภาวะตนอันเป็น
 ความสูญ

ความหมาย

“ซอ ผ่อ ฮอ ” หมายถึง จบ โดยบริบูรณ์ (จบลงอย่างครบถ้วนด้วยดี)

อรรถาธิบาย

เป็นคาถาที่สอนให้เราเห็นว่า ต้องมีจิตจดจ่ออยู่กับธรรมตลอดเวลา ถ้าปฏิบัติเพียงแต่ให้
 ตา หู จมูก ลิ้น และกายสะอาดบริสุทธิ์ แต่ไม่มีวิธีทำให้จิตสะอาด ก็ยังคงยากที่จะไปถึง
 ฟังโน้นได้ คาถาของพระพุทธเจ้า 7 พระองค์ ตรัสว่า “เว้นจากการทำสรรพบาป
 บำเพ็ญสรรพกุศล ทำจิตให้สะอาดหมดจด นี่คือพระธรรมของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ”
 ความสะอาดจะต้องเริ่มจากในใจ ละนั่น เริ่มด้วยความจริงจัง จบลงด้วยความจริงจัง
 หรืออีกนัยว่า เป็นพระคาถาอันศักดิ์สิทธิ์ ทรงมีอนุภาพในการทำจิตใจให้ สะอาด
 สอนให้เรารู้ระบบของจิต เข้าใจในการทำจิตให้สะอาดบริสุทธิ์ทั้ง ตา หู จมูก ลิ้น
 กาย และใจ หมั่นกำหนดจิตไว้ในข้อธรรมตลอดเวลา
 จึงจะสามารถข้ามห้วงทุกข์ทั้งมวลโดยปลอดภัย ด้วย
 การเว้นการทำบาปกรรม ให้เร่งสร้างบำเพ็ญกุศล เพื่อ
 ชำระจิตใจให้ใสสะอาดนี้คือพระธรรมของพระพุทธเจ้า
 ทั้งหลายทรงใช้สั่งสอน ก้าวพ้นทุกข์ สู่แดนสงบยิ่งด้วย
 ธรรม

菩薩現金剛身

金剛勝莊嚴娑婆訶

八十五

摩羯勝莊嚴婆婆訶

八十六

菩薩現金剛大身

聲聞勝莊嚴娑婆訶

八十七

菩薩現圓滿相令持呪行人得大清涼隨意自在

唵 吽 者 囉 室 哩 曳 娑 婆 訶

八八

菩薩現十方世界總是一大身相

บทนำ

หนังสือสวดมนตร์ จีน ชิมเกง มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้สวดเข้าใจ ความหมาย คำแปล ของมนต์ โดยรวบรวม บทสวด รูปภาพ และ คำแปล จาก หนังสือ, บทความใน เว็บไซต์, บทความแปลใหม่ จากผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆ ได้มีการตัดแปลง เนื้อหาจากต้นฉบับ บางส่วน เพื่อความคล่องจอง ถ้ามีความผิดพลาดประการใด ขอโปรดประทานอภัยมา ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

หนังสือเล่มนี้ จัดทำเป็นธรรมทาน ไม่หวังผลทางพาณิชย์ หนังสือเล่มนี้ใช้ กระดาษ ขนาด A5 (148 x 210 มม.) เพื่อให้ได้สัดส่วนที่ดี

ขอกราบขอบพระคุณ พระอาจารย์ ท่านผู้ชี้แนะ ท่านเจ้าของหนังสือ และ ท่านเจ้าของบทความ ทั้งที่ขณะจัดทำเรียบเรียงได้ขออนุญาต และมีได้ขออนุญาตที่ดี ขอให้ท่านทั้งหลาย ได้รับความนิมิตต์ ผลบุญนี้ด้วยเทอญ

อ้างอิงจาก

- หนังสือ “ ปรัชญาปารมิตาหุทัยสูตร ” แปลโดย สุชีโว ภิกขุ วัดก้นมาตุยาราม
- “ ปรัชญาปารมิตาหุทัยสูตร ” แปลโดย พระตรีปิฎกธรรมาจารย์ ถังชำจิ่ง
- <http://goo.gl/ac7loC>
- บทสวดมนต์กวนอิมจิตสงบ หรือ บทสวดปรัชญาปารมิตาหุทัยสูตร (ชิม เกง) แบบจีน
เนื้อหาบทความ : มหาโพธิญาณุณ [2008-01-15 23:28:13]
แก้ไขและเรียบเรียง : มหาเทพ เทวาพิทักษ์[2008-05-17 05:27]

心經

般若波羅蜜多心經 觀自在菩薩，
 行深般若波羅蜜多時，照見五蘊皆空，
 度一切苦厄。舍利子，色不異空，
 空不異色，色即是空，空即是色，
 受想行識，亦復如是。舍利子，
 是諸法空相，不生不滅，不垢不淨，
 不增不減。是故空中無色，無受想行識，
 無眼耳鼻舌身意，無色聲香味觸法，
 無眼界，乃至無意識界，無無明，
 亦無無明盡，乃至無老死，亦無老死盡，
 無苦集滅道，無智亦無得，以無所得故。
 菩提薩埵，依般若波羅蜜多故，
 心無罣礙，無罣礙故，無有恐怖，
 遠離顛倒夢想，究竟涅槃，三世諸佛，
 依般若波羅蜜多故，得阿耨多羅三藐
 三菩提。故知般若波羅蜜多，
 是大神咒，是大明咒，
 是無上咒是無等等咒，能除一切苦，
 真實不虛。故說般若波羅蜜多咒。
 即說咒曰 揭諦揭諦，
 波羅揭諦波羅僧揭諦，菩提薩婆訶。
 摩訶般若波羅蜜多

ชิม เกง

ปอ เย ปอ ลอ มิก ตอ ชิม เกง กวาง จื่อ ใจ ผู้ สัก,
 ฮัง ชิม ปอ แยะ ปอ ลอ มิก ตอ ซื่อ, เจา เกียน อุ วัน ไก คง,
 ตู อี ไช กู งก. แส ลี จื่อ, เสก ปุก อี คง,
 คง ปุก อี เสก, เสก เจียก ซื่อ คง, คง เจียก ซื่อ เสก,
 เซา เซียง ฮัง เสก, ยิด ผูก ยู ซื่อ. แส ลี จื่อ,
 ซื่อ จู ผับ คง เซียง, ปุก เซง ปุก มิก, ปุก เกียว ปุก เจง,
 ปุก เจง ปุก กำ. ซื่อ กู คง จง บู เสก, บู เซา เซียง ฮัง เสก,
 บู จัน ยื่อ พิ เสก เซง อี, บู เสก เซง เฮียง มี ฉก ผับ,
 บู จัน ไก, ไน จี บู อี เสก ไก, บู บู เมง,
 ยิด บู บู เมง จิน, ไน จี บู เลา ซื่อ, ยิด บู เลา ซื่อ จิน,
 บู กู จิบ มิก เตา, บู ตี ยิด บู เตก, อี บู ซอ เตก กู.
 ผู้ ที สัก ตอ, อี ปอ แยะ ปอ ลอ มิก ตอ กู,
 ชิม บู คง ไง, บู คง ไง กู, บู เฮา คง ปู,
 ยิน ลี ติน เตา มง เซียง, กิว เกง นิบ พับ, ซำ ซื่อ จู ฟู,
 อี ปอ แยะ ปอ ลอ มิก ตอ กู, เตก ออ เนา ตอ ลอ
 ซำ เมียว ซำ ผู้ ที. กู จื่อ ปอ แยะ ปอ ลอ มิก,
 ตอ ซื่อ ใต้ เซง เจา, ซื่อ ใต้ เมง เจา,
 ซื่อ บู เซียง เจา ซื่อ บู ตัง ตัง เจา, แนน ซี อี ไช กู,
 จิน ลิด ปุก อี. กู ล่วย ปอ แยะ ปอ ลอ มิก ตอ เจา.
 เจียก ล่วย เจา หวั กิด ตี กิด ตี,
 ปอ ลอ กิด ตี ปอ ลอ เจง กิด ตี , ผู้ ที สัก พอ ฮอ.
 มอ ฮอ ปอ เย ปอ ลอ มิก ตอ

ปรัชญาปารมิตาหุทัยสูตร

(แปลโดย สุชีโว ภิกขุ วัดก้นมาตุยาราม)

ข้าพเจ้าได้สดับมาดังนี้ สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาค ประทับอยู่ ณ เขาคิชฌิมจิตต์กุกกุโลศักดิ์กรุงราชคฤห์ พร้อมด้วยภิกษุหมู่ใหญ่ และพระโพธิสัตว์หมู่ใหญ่ สมัยนั้นแล พระผู้มีพระภาค ทรงเข้าสมาธิ ชื่อว่าคัมภีร์ราวสัมโพชะ และสมัย (เดียวกัน) นั้น พระอารยะอวโลกิเตศวร โพธิสัตว์-มหาสัตว์ ทรงประพฤติจริยาในปรัชญาปารมิตา (คุณชาติที่ให้ถึง ผังแห่งปัญญา) อันลึกซึ่ง พิจารณาอยู่อย่างนี้ คือ พิจารณา ชั้น ๕ และ ความศุนย์โดยสภาพ

ลำดับนั้น ท่านสาริบุตร ได้กล่าวต่อ พระอารยะอวโลกิเตศวร โพธิสัตว์ ด้วยพุทธา-นุกาพว่า “กุกบุตร หรือ กุชิตาใดๆ ใครจะประพฤติจริยาในปรัชญาปารมิตาอันลึกซึ่งนั้น จะพึงศึกษาอย่างไร” พระอารยะอวโลกิเต-ศวรโพธิสัตว์มหาสัตว์ ผู้อันท่านพระสาริบุตรกล่าวอย่างนี้แล้ว ได้กล่าวตอบท่าน พระสาริบุตรว่า “ท่านสาริบุตร! กุกบุตรหรือกุชิตาใดๆ ใครจะประพฤติจริยาในปรัชญาปารมิตาอันลึกซึ่ง เขาพึงพิจารณาอย่างนี้ คือพิจารณาชั้น ๕ และความศุนย์โดยสภาพ รูปคือ ความศุนย์ ความศุนย์นั้นแหละคือ รูป ความศุนย์ไม่อื่นไปจากรูป รูปไม่อื่นไปจากความศุนย์ รูปอันใด ความศุนย์ก็อันนั้น ความศุนย์อันใด รูปก็อันนั้น อนึ่ง เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ก็คือ ความศุนย์อย่างเดียวกัน

ท่านสาริบุตร! ธรรมทั้งปวง มีความศุนย์เป็นลักษณะ ไม่เกิด ไม่ดับ ไม่มัวหมอง ไม่ฟ่องแผ้ว ไม่หย่อน ไม่เต็ม อย่างนี้ เพราะฉะนั้นแหละ ท่านสาริบุตร! ในความศุนย์จึง ไม่มี รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ไม่มี ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ไม่มีรูป เสียง กลิ่น รส โภกฐัพพะ ธรรม ไม่มีจักขุธาตุ จนถึง มโนธาตุ ธรรมชาตุนั้น มโนวิญญาณ-ธาตุ ไม่มีวิชา ไม่มีอวิชา ไม่มีความสิ้นไป (แห่งวิชา และอวิชา) จนถึงไม่มี ความแก่ ความตาย ไม่มีความสิ้นไปแห่ง ความแก่ ความตาย ไม่มีทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ไม่มีญาณ ไม่มีการบรรลู่ ไม่มีการไม่บรรลู่

ท่านสาริบุตร! เพราะฉะนั้น ผู้ดำเนินตามปรัชญาปารมิตา ของพระโพธิสัตว์ทั้งหลายแล้ว (แต่) ยังมี (กิเลส) ห่อหุ้มจิตต์อยู่ ก็เพราะมิได้บรรลุ ผู้นั้นจึงไม่สะดุ้งกลัว ก้าวล่วงความขัดข้องสำเร็จพระนิพพานได้ ก็เพราะความไม่มี (กิเลส) ห่อหุ้มจิต พระพุทธเจ้าทั้งปวง ผู้ตั้งอยู่ในกาลทั้ง ๓ (อดีต,อนาคต,ปัจจุบัน) ทรงดำเนินตามปรัชญาปารมิตา ได้ตรัสรู้ อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ เพราะฉะนั้น

จึงทูลทราบ มหามนตร์ในปรัชญาปารมิตา อันเป็นมหาวิทยาลัย อนุตรมนตร์ (มนตร์อันยอดเยี่ยม) อสมสมมนตร์ (มนตร์ไม่มีอะไรเสมอ) สรรพทุกขประสมมนตร์ (มนตร์เป็นเครื่องระงับทุกข์ทั้งปวง) นี้เป็นสัจจะ เพราะไม่ผิดพลาด มนตร์ที่ท่านกล่าวไว้ในปรัชญาปารมิตา คือ "ดูก่อน ความรู้! ไป ไป ไปสู่ฝั่ง ไปให้ถึงฝั่งสวaha" ท่านสาริบุตร! สัตว์ผู้จะตรัสรู้ ฟังศึกษาจริยาในปรัชญาปารมิตาอย่างนี้"

ลำดับนั้นแล พระผู้มีพระภาค ทรงออกจากสมาธินั้นแล้ว ได้ประทานสาธุการ แก่พระอารยะอวโลกิเตศวร โพธิสัตว์ว่า "ถูกแล้ว ถูกแล้ว กุลบุตร! ข้อนั้นเป็นอย่างนั้น กุลบุตร! จริยาในปรัชญาปารมิตา อันลึกซึ้งนั้น อันบุคคลพึงประพฤติดังนี้ พระตลาคคอรหันต์เจ้าทั้งหลาย ย่อมทรงอนุโมทนา อย่างที่ท่านยกขึ้นแสดงแล้ว"

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสค้ำนี้จบลงแล้ว ท่านพระสาริบุตร พระอารยะอวโลกิเตศวร-โพธิสัตว์บริษัท อันมีประมุขชนทุกเหล่า และสัตว์โลกพร้อมทั้งเทวา มนุษย์ อสูร คนธรรพ์ ก็มีใจเบิกบาน ชื่นชมภายิต ของพระผู้มีพระภาค ด้วยประการฉะนี้

° คำนี้เป็นคำอุทานท้ายมนตร์อันศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีคำแปล เห็นพอจะเทียบได้กับคำว่า "เพ็ญ" แต่มนตร์นี้เมื่อแปลแล้ว ก็เป็นเครื่องเตือนใจให้ปลุกความตรัสรู้ของตนให้เกิดขึ้น ที่เรียกว่าไปให้ถึงฝั่ง

อ้างอิงจาก "พระสูตรมหายาน ปรัชญาปารมิตาหฤทยสูตร และ สุขาวดีอุหสูตร" สภาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ อันดับหนังสือเล่มที่ ๓๕ พิมพ์ครั้งที่ ๒/๒๕๒๒ จำนวน ๓,๐๐๐ ฉบับ น.๑-๕

ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร
(แปลโดย พระตรีปิฎกธรรมมาจารย์ ถังช้าง)

พระอวโลกิเตศวร.....โพธิสัตว์ทรงปรัชญา
ปรัชญาปารมิตา.....กอบปฏิญญาอันลึกซึ้ง
ทรงเล็งเห็นได้ว่า.....ชั้นทั้งห้า ว่าง เปล่าจึงเหตุให้สว่างก้าวซึ่ง
...พ้นจากทุกชะตังปวง

สารีบุตร

รูป นั้น ไม่ต่าง ว่าง.....ว่าง ไม่ต่างจาก รูป ลวง
รูป คือ ว่าง สรูปสว่าง.....ว่าง คือ รูป มิผิดผัน
เวทนา และ สัญญา.....อีก สังขาร วิญญาณ นั้น
ก็เป็นนัยเดียวกัน.....คือความ ว่าง มิต่างเลย

สารีบุตร

ธรรมะสรรพธรรม.....ล้วนมีธรรมเป็น ว่าง เหวย
มิ เกิด มิ ดับ เฉย.....มิ สะอาด มิ สกปรก
มิ เพิ่ม และ มิ ลด.....มิปรากฏปัจฉัยยก-
สู่ ชรา แก่เงิ่นงก.....และอีกทั้ง มรณา

ใน ว่าง จึงไร้ รูป.....ไร้ เวทนา ไร้ สัญญา
ไร้ สังขาร วิญญาณ หนา...(สรูป ไร้ เบญจขันธ์)
ไร้ ตา และ ไร้ หู.....ไร้ จมูก ไร้ ลิ้น ฉัน
ไร้ กาย ไร้ จิต อัน.....(สรูป ไร้ อายตนะใน)
ไร้ รูป และ ไร้ เสียง.....ไร้ กลิ่น รส ก็ ไร้
ไร้ สัมผัส อารมณฺ์ ไชรั...(สรูป ไร้ อายตนะนอก)

จึง ไร้ อวิชชา.....(ความ)ดับอวิชชา ก็ ไร้ ดอก
 มิ เพิ่ม มิ ลด หรือ.....(ความ)ดับ แก่ ตาย ไร้ เช่นกัน
 ไร้ ทุกข์ ไร้ นิโรธ.....ไร้ สมุทัย ไร้ มรรค นั้น
 ไร้ แจ่มประจักษ์ พลัน.....ไร้ บรรลุ จงคำนึง

แท้จริงล้วน ว่างไร้.....ไม่มีอะไร ต้อง ลุ ถึง
 โภธิสัตว์พระผู้ซึ่ง.....ทรงปรัชญาปารมิตา
 มีจิต อีสระ.....ปราศอุป-สรรค นานา
 เป็นจิต อีสระ.....ปราศอุป-สรรค นานา (ย้า)

มิกลัว ธ จึงสา-.....มารถก้าวพันมายามวล
 ทรงลูพระนิพพาน.....พระพุทธานุภาพสามโลกล้วน
 ทรงลุนุตตระ ควร.... ทรงสัมมาสัมโพธิ
 ทรงปรัชญาปารมิตา.....จงรู้ว่า ปัญญา ส
 เป็นมนตรา มหาฤทธิ.....เป็นมนตรา แห่งความรู้
 เป็นมนตรา หาไหนทัน....มนตรีไหนนั้นถาควรคู่
 ตัดทุกข์ทั้งปวง-สู่.....สัจจะแจ้ง ไร้เท็จเฉ

จงหมั่นสวดท่องมนตรา.....ปรัชญาปารมิตา(อย่าลั้งเล)

(ว่า:)

คเต คเต ปารคเต.....ปารสังคเต โภธิ สวาหา ฯ
 (ไป ไป ไปยังฟากฝั่งโน้น...ไปให้พ้นอย่างสิ้นเชิง ตรัสรู้ เบิกบาน)

หมายเหตุ :

ที่ใส่วงเล็บนั้นเป็นข้อความที่ผู้แปลเติม เพื่อความชัดเจน เข้าใจง่าย และต้อง
 ฉันทลักษณ์ กลอนธรรมะบทนี้เขียนไว้ตั้งแต่ 10 พค. 2538

บทสวดมนต์กวนอิมจิตสงบ หรือ บทสวดปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร

(ซิม เกง) แบบจีน

ประวัติความเป็นมา

ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตรเป็นหนึ่งในสามพระสูตรสำคัญของมหายาน ซึ่งสอนเรื่อง ของความว่าง หรือ สุนยตา เป็นพระสูตรที่มีความยาวเพียง 268 ตัวอักษร

พระสูตรนี้ได้รับการถ่ายทอดออกเป็นภาษาจีนในราว พ.ศ.1202 โดย ท่านเสียงจั้น หรือ ท่านพระถังซำจั๋ง โดยอาศัยต้นฉบับจากภาษาสันสกฤต ซึ่งเป็นภาษาหลักที่ฝ่ายมหายาน ยึดเป็นหลักอยู่นั่นเอง โดยพระสูตรนี้ มักเรียกสั้นๆว่า “สูตรหัวใจ” หรือ “ซิมเกง” เป็นพระสูตรที่มีความยาว 265 ตัวอักษร จัดอยู่ในหมวดปรัชญา (ในราชวงศ์หมิงได้แบ่งพระสูตรมหายานออกเป็น 5 หมวดใหญ่คือ หมวดอวตสกะ หมวดไวบุลยะ หมวดปรัชญา หมวดศัทธรรมปุลนทริก และ หมวดปรินิรวานา)

ย้อนหลังขึ้นไป 2500 กว่าปี ณ.เชิงเขาคิชฌกูฏ กรุงราชคฤห์ ครานั้น สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงกำลังหยั่งเข้าสู่สมาธิที่ชื่อว่า “ คัมภีราวสมาธิ ” ท่ามกลางบรรดาพระโพธิสัตว์ และ พระอรหันต์สาวกจำนวนมาก ในเวลานั้นพระมหาโพธิสัตว์-อวโลกิตेश্বর ได้ดำริขึ้นว่า ชั้นที่ 5 เป็นความว่างอยู่แล้วตามธรรมชาติ ดังนั้นพระอรหันต์องค์หนึ่ง มีนามว่า “ พระสารี-บุตร ” จึงได้ปรารถนา ขอให้พระมหาโพธิสัตว์-อวโลกิตेश্বর แสดงธรรมเรื่อง “ความว่าง สุนยตา” ณ ท่ามกลางที่ประชุม นั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดพระสูตรที่ชื่อว่า “ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร” หรือในสำเนียงจีน (แต่จี้) ว่า “ ปัวเยียกปอลอมิกตอซิมเกง ”

พิจารณาในด้านภาษาศาสตร์

คำว่า “ปรัชญา” ในสำเนียงจีนกลางว่า “ปู้ ยว่อ” ส่วนจีนแต้จิ๋ว “ปู้ เขียก” หรือ “ปอ แย”

คำว่า “ปารมิตา” ในสำเนียงจีนกลางว่า “ปอ หลอ มี ตวอ” ส่วนจีนแต้จิ๋ว “ปอ ลอ มิก ตอ”

คำว่า “หฤทัย” ซึ่งแปลว่า หัวใจ ตรงกับคำในภาษาจีนกลางว่า “ซิน” ส่วนจีนแต้จิ๋ว “ชิม”

คำว่า “สูตร” ซึ่งแปลว่า คาถา ตรงกับคำในภาษาจีนกลางว่า “จิง” ส่วนจีนแต้จิ๋ว “เก็ง”

รวมแล้วจะได้คำออกเสียงในภาษาจีน 3 สำเนียงคือ

ปู้ ยว่อ ปอ หลอ มี ตวอ ซิน จิง (ภาษาจีนกลาง)

ปู้ เขียก ปอ ลอ มิก ตอ ชิม เกง (ภาษาจีนแต้จิ๋ว)

ปอ แย ปอ ลอ มิก ตอ ชิม เกง (อ่านตามสำเนียงคณะสงฆ์จีนนิกาย แห่งประเทศไทย)

ความหมายของแต่ละคำ

คำว่า “ปรัชญา” หมายถึง ปัญญา หรือ ญาณ คือการรู้แจ้งแทงตลอด

คำว่า “ปารมิตา” หมายถึง พาให้ถึงฝั่ง คือ พระนิพพานนั่นเอง

คำว่า “หฤทัย” คือ หัวใจ หมายถึง มีความสำคัญยิ่งเปรียบประดุจหัวใจ

เมื่อทราบถึงความสำคัญของพระสูตรนี้แล้ว เราควรพิจารณาต่อไป ถึงความอันลึกซึ้ง โดยการนำประโยคแต่ละประโยคขึ้นมาพิจารณาในเชิงธรรมะดังนี่คือ

๑.(กวน จื่อ ใจ ผู้ สัก เฮ้ง ซิม ปัว เขียก ปอ ลอ มิก ตอ ซี่)

คำว่า กวน จื่อ ใจ ผู้ สัก คือพระนามของพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร (เจ้าแม่กวนอิม) เป็นชื่อที่ท่าน พระถังซำจั๋ง ตั้งและเขียนขึ้นเป็นครั้งแรก มีความหมายว่า ผู้มีกายและใจ เป็นอิสระจากสิ่งทั้งปวง ผู้ประกอบด้วย โลกุตระปัญญาอันลึกซึ้ง

๒.(เจา เกียน โงว อุง ไก คง)

พิจารณาแลเห็นว่ โดยธรรมชาติที่แท้แล้วขันธทั้งห้า นั้นว่างเปล่า (ขันธ ๕ คือ รูป ขันธ เวทนาขันธ สัญญาขันธ สังขารขันธ วิญญาณขันธ โดยรวมได้เป็น ๒ ลักษณะคือ รูปขันธ และ นามขันธ รูปขันธก็คือ รูป ส่วน นามขันธ ได้แก่ เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ หรืออาจเรียกอีกอย่างว่า กาย กับ ใจ โดยรูปขันธก็คือ กาย ส่วนนามขันธ ก็คือ ใจ นั่นเอง

รูปขันธ คือ ร่างกาย อวัยวะน้อยใหญ่ทั้งภายใน ภายนอก

เวทนาขันธ คือ ความรู้สึกในอารมณ์ มีสุข ทุกข์ และไม่สุขไม่ทุกข์

สัญญาขันธ คือ ความจดจำได้ เช่น ได้กลิ่นก็รู้ว่าทุเรียน แม้ไม่ได้เห็นลูกทุเรียนเลยก็ตาม

สังขารขันธ คือ อารมณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น เพราะเราคิดปรุงแต่งเอาเอง

วิญญาณขันธ คือ ความเข้าใจ เช่นเมื่อตามอง เห็นแก้วบรรจุน้ำสีแดงอยู่ เรียกว่า ตาเห็น รูปร่างว่าเป็นแก้วน้ำ (สัญญาขันธ) คาดว่าน้ำจะเป็นน้ำหวาน (สังขารขันธ) รู้ว่าน้ำหวาน สีแดง คือ น้ำ- น้ำตาล- และสีแดง มารวมกัน (วิญญาณขันธ) ไม่ใช่วิญญาณในความหมายที่ว่า ล่องลอย คอยเข้าถึงผู้หนึ่งผู้ใดก็หาไม่

คำว่า ความว่าง หรือ สุญตา หรือ อนัตตา นั่นเอง มิใช่ว่าไม่มีตัวตนให้เห็น

หรือไม่มีอยู่เลย ตามวิสัยของโลกข่อมมีอยู่ แต่เราทำใจได้ว่า มันไม่มีอยู่ คือไม่เอา

ใจไปยึดว่ามี เพราะถ้าไปยึดว่ามี ก็เกิด ชอบ-ชัง-หวงแหนขึ้นมา คำว่า ใจว่าง มิใช่ใจ ที่ขาดสติ ไม่รู้ดี รู้ชั่ว แต่เป็นใจ เหมือนคน-ธรรมดา เพียงแต่เอาความยึดมั่น ถือมันออก ไม่เอาทุกสิ่งภายนอก มาเป็น อารมณ์)

๓.(โต้ว่า เจก เชียก โคว์ แอะ)

จึงได้ก้าวล่วงพ้นจาก ความทุกข์ทั้งปวง ได้ คือ เมื่อเล็งเห็นว่า ทุกสิ่งทุกอย่าง ล้วนไม่คงทน (อนิจจัง) ล้วนเป็นความว่าง (อนัตตา หรือสุญญา) แม้จะมีอะไร เกิดขึ้น ก็ไม่เกิดความทุกข์ ความเดือดร้อนใดๆ กับใจ ของผู้รู้ต่อไป คือการรู้เท่า ทัน ตามสภาพความจริง ของสิ่งนั้นๆ ดังนั้น จึงเป็นผู้ปราศจากความทุกข์ทั้งปวง

๔.(เสีย ลี จื่อ)

คำว่า แสหลี่จื่อ แปลได้สองความหมาย คือ พระสารีบุตร และ อีกความ หมายหนึ่งคือ พระบรมสารีริกธาตุ แต่ ในพระสูตรนี้แปลว่า พระสารีบุตร

ท่านสารีบุตร เหตุที่ต้อง เหยื่อนาม ของท่านพระสารีบุตร เพราะ ท่าน เป็นผู้ขอให้ พระอวโลกิตेश্বর (เจ้าแม่กวนอิม) เป็นผู้แสดงธรรมบทนี้ ดังนั้นพระอวโลกิตेश্বর จึงตรัสเรียกท่านเป็นการทำความก่อนที่แสดงธรรมโดยละเอียดต่อไป

๕.(เสก ปุก อี คง) รูป ไม่ต่างจาก ความว่าง

(คง ปุก อี เสก) ความว่าง ก็ไม่ต่างไปจาก รูป

(เสก เจียก ลี คง) รูป คือ ความว่าง นั่นเอง

(คง เจียก ลี เสก) ความว่าง ก็คือ รูป นั่นเอง

(ชิว เสียง เฮง เสก) เวทนา สัญญา สังขาร และ วิญญาณ

(เอีย หอก หยู่ ลี) ก็เป็นดังนี้ด้วย เช่นกัน

๖. (เสียดี่จื่อ) ท่านสารีบุตร
(สี่ จู ฮับ คง เขียง) ธรรมทั้งปวง มีความว่าง เป็นลักษณะ

๗. (ปุก เซง ปุก มิก) ไม่เกิด ไม่ดับ
(ปุก อุ ปุก เจ็ง) ไม่มีหมอง ไม่ส่องแพ้ว
(ปุก เจง ปุก เกี่ยม) ไม่เต็ม ไม่พร่อง

(ในข้อนี้ เป็นการขยายความ ข้อข้างบน คือ เน้นที่ ความว่าง-สูญตา-อนัตตา นี้เป็นภาษาธรรม จะนึกคิดง่ายๆ เหมือนภาษาที่เราพูดจากันนั้น ไม่ได้ คำว่าความว่าง ไม่ได้แปลว่าไม่มีเลย คือ มันมีอยู่แล้ว ตามธรรมชาติ คือสภาวะธรรมที่เป็นอยู่แล้วดั้งเดิมของสภาวะที่เรียกว่า นิพพาน คือ เป็นสิ่งที่ไม่มีการเกิด - ไม่มีการดับ(สิ้นสุด) - ไม่สวยงามหรือหมอง - ไม่มีส่วนที่ขาดตกไม่ครบ และ-ไม่มีความหมายว่า เต็มบริบูรณ์แล้ว ในความหมายของภาษาพูดของคน คือ เป็นสภาวะที่ไม่อาจใช้คำพูดอธิบาย ให้เข้าใจได้ นั่นเอง จะรู้ได้ก็โดย ผู้มีจิตว่างที่แท้จริง คือ มองทุกอย่าง - รับเอาทุกอย่างด้วย จิตว่างที่แท้จริง ตามธรรมชาติ ตัวธรรมชาติแท้ๆดั้งเดิมของมนุษย์นี้แหละ คือ สิ่ง que เรียกว่า สูญตา-อนัตตา-นิพพาน นั่นเอง)

๘. (สี่ กู่ คง ตัง บ่อ เสก) ดังนั้น ในความว่างจึงไม่มีรูป

๙. (บ่อ ชิว เสียง เฮง เสก) ไม่มี เวทนา - สัญญา - สังขาร - วิญญาณ

๑๐. (บ่อ จั้ง ยื่อ พี จิ เซง อี) ไม่มี ตา - หู - จมูก - ลิ้น - กาย - ใจ

๑๑. (บ่อ เสก เสียง เฮียง บี ตก หวบ) ไม่มี รูป - เสียง - กลิ่น - รส - สัมผัส - ธรรมารมณ์

๑๒. (บ่อ จัน ไก่ ไน จี๋ บ่อ อี้ เสก ไก่)

ไม่มีผัสสะ และวิญญาณ ในอายตนะทั้ง ๖ (ความหมายของคำว่า วิญญาณ ในที่นี้ คือ ความรู้สึกที่ได้จากอายตนะภายใน และ อายตนะภายนอก กระทบกันเข้า คือ ตามองเห็น รูป เรียกว่า จักขุวิญญาณ, หูได้ยิน เสียง เรียกว่า โสทวิญาณ จมูก คม กลิ่น เรียกว่า ฆานวิญาณ, ลิ้น ได้ลิ้ม รส เรียกว่า ชิวหาวิญาณ กาย ได้สัมผัส เรียกว่า กายวิญาณ, ใจ ได้รับรู้เรื่องราว เรียกว่า มโนวิญาณ

๑๓ (บ่อ บ่อ เม้ง) ไม่มีอวิชา ไม่มีวิชา

(เอียบ บ่อ บ่อ เมง เจ้ง) ไม่มีความดัดแปลงแห่งอวิชา และวิชา

(ไน จี๋ บ่อ เหลา ซี้ เอียบ บ่อ เหลา ซี้ จี้ง) จนถึงไม่มีความแก่และความตาย และ ไม่มีความดัดแปลงซึ่งความแก่และความตาย

(คำว่า วิชา ในที่นี้คือ ความรู้อย่างชัดแจ้งใน ทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ การดับทุกข์ และ แนวทางเพื่อการดับทุกข์ คือรู้แจ้งในอริยสัจ ๔ นั้นเอง ส่วนคำว่า อวิชา ก็มี ความหมายตามนัยตรงข้ามกับ คำว่า วิชา เมื่อมีใจเป็นสุญตา หรือ พิจารณาแจ้ง ชัดแล้วว่าทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นความว่างอยู่แล้ว ดังนั้น ใจ ก็หลุดพ้นได้ถึง นิพพาน แล้ว จึงไม่สนใจ หรือยอมรับว่า วิชา แห่งการดับทุกข์ เป็นเรื่องที่ต้องทำให้แจ้งอีก แล้ว และเมื่อใจว่างแล้ว ก็เป็นใจที่ ไม่มีอวิชาอยู่ด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงระบุว่า ไม่มีวิชา และ อวิชา อยู่เลย จึงไม่มีความสิ้นไปแห่ง วิชา และ อวิชา เมื่อมีใจว่าง เป็นวิมุตติ คือ หลุดพ้นแล้ว ไม่ต้องวนเวียนในวัฏฏะอีกต่อไปอีก ดังนั้นจึงไม่มีความ แก่และความตาย)

๑๔. (บ่อ ไคว้ จิก มิก เต้า) ไม่มีความทุกข์-สมทัย-นิโรธ-มรรค (เมื่อมี ใจ เป็นสุญตา หรือพิจารณาแจ้งชัดแล้วว่า ทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นความว่างอยู่แล้ว ดังนั้น

ใจก็ไม่มีทุกข์ เมื่อไม่มีทุกข์ ย่อมไม่มีเหตุ ที่ให้เกิดทุกข์เหลืออยู่ต่อไป ก็ไม่ต้องมีการดับทุกข์ และ ไม่จำเป็นต้องมีมรรค เพื่อการดับทุกข์)

๑๕. (บ่อ ดี เอียบ บ่อ เต็ก) ไม่มี ญาณ (การประจักษ์แจ้ง) และไม่มีการบรรลุถึง

๑๖. (อี บ่อ ซอ เต็ก กู) เพราะไม่ มีอะไร ที่จะต้องบรรลุถึง อีกต่อไป

(เมื่อเป็นผู้สามารถบำเพ็ญปัญญาบารมี จนถึงสภาวะจิตว่าง หรือพิจารณาแจ้งชัดแล้วว่า ทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นความว่างอยู่แล้ว ดังนั้น ปัญญา หรือ ญาณ ย่อมมาถึงที่สุด ดังนั้นจึง ไม่ต้องแสวงหาปัญญาอื่นอีก และไม่ต้องขวนขวายใดๆที่จะให้บรรลุถึงอีก)

๑๗. (ผู้ ที่ สัก เตย) พระโพธิสัตว์

(สี ปัว เขียก ปอ ลอ มิก ตอ กู) ผู้บำเพ็ญปัญญาบารมี

(ในตำราจีนกล่าวว่า มีพระโพธิสัตว์จำนวนมากมาย ที่ถือกันว่าอาวโส หรือเป็น พระมหาโพธิสัตว์ นั้นมีด้วยกัน ๗ พระองค์

๑. พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ (เจ้าแม่กวนอิม) (กวน ซี อิม ผู้ สัก)

๒. พระมหาสถามปราปต์มหาโพธิสัตว์ (ใต้ ซี จี ผู้ สัก)

๓. พระมัญชุศรีมหาโพธิสัตว์ (บุน ชู ผู้ สัก)

๔. พระสมันตภัทรมหาโพธิสัตว์ (โฝ้ว เฮียง ผู้ สัก)

๕. พระกษิติครรภ์มหาโพธิสัตว์ (ตี จัง อ้วง ผู้ สัก)

๖. พระศรีอริยเมตไตรยมหาโพธิสัตว์ (หมี่ เล็ก ผู้ สัก)

๗. พระวัชรปราณีมหาโพธิสัตว์ (กิม กัง ผู้ สัก)

๑๘. (ซิม บ่อ ควง ไก่) จิตของพระองค์ เป็นอิสระจาก ความกังวลใดๆ

(ปอ ควง ไก่ กู) ไม่ถูกผูกมัด ขวางกั้น

๑๙. (บ่อ อุ้ คง ปู่) พระองค์ จึงไม่ มีความกลัวใดๆ
๒๐. (เอียง ลี เต็ง เต้า ม่วง เซียง) ก้าวล่วงพ้นไป จากมายา หรือสิ่งลวงตา
๒๑. (กิ้ว เก่ง เน็ง พวง) ในที่สุดก็บรรลุถึง พระนิพพาน
๒๒. (ชา ชี่ จู สุก) พระพุทธเจ้าทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
๒๓. (อี ป่อ เขียก ป่อ ลอ มิก ตอ กู่) ล้วนแต่ ได้บำเพ็ญบุญญาบารมีมา ทุกๆ พระองค์
๒๔. (เตก ออ นอ ต่อ ลอ ซำ เมา ซำ ผู้ ที่) เพราะ ได้บำเพ็ญบุญญาบารมีแล้ว จึงได้ ตรัสรู้ พระอนุตตรสัมโพธิญาณ
๒๕. (กู่ ใจ ปัว เขียก ป่อ ลอ มิก ตอ) ดังนั้นควร ได้ทราบเถิดว่า บุญญาบารมีนี้
๒๖. (ลี ใต้ แซง จิว) เป็นมรรคนต์อันศักดิ์สิทธิ์
๒๗. (ลี ใต้ เม่ง จิว) เป็นมรรคนต์แห่งความรู้อันยิ่งใหญ่
๒๘. (ลี บ่อ เซียง จิว) เป็นมรรคนต์อันไม่ มีมรรคนต์อื่นยิ่งกว่า
๒๙. (ลี บ่อ เต็ง เต็ง จิว) เป็นมรรคนต์อันไม่ มีมรรคนต์อื่นใดมาเทียบได้
๓๐. (แนน ตี เจก เขียก โคว) ซึ่งจะตัดเสียได้ ซึ่ง ความทุกข์ทั้งปวง
(จิง ลิก ปุก ฮี) นี้เป็นสัจจะ เป็นอิสระ จากความเท็จทั้งหมด อย่างไม่ต้องกังขา
๓๑. (กู่ ต่วย ปัว เขียก ป่อ ลอ มิก ตอ จิว) ดังนั้น จงหมั่น สวดภาวนา มนต์ -
แห่งโลกุตระ ปัญญา นี้เถิด

๓๒. (เจียก ส่วย จิว เฮียก) ด้วยเหตุนี้แล
๓๓. (กิด ที่ กิด ที่) จงไป จงไป
 (ปอ ลอ กิด ที่) ไปยังฟากฝั่งโน้น
 (ปอ ลอ เจง กิด ที่) ไปให้พ้นอย่างสิ้นเชิง
 (ผู้ที่ สัก พอ ลอ) ไปสู่ความเป็น ผู้ตรัสรู้ สัมมาสัมโพธิญาณ

เนื้อหาบทความ : มหาโพธิญาณ [2008-01-15 23:28:13]

แก้ไขและเรียบเรียง : มหาเทพ เทวาพิทักษ์ [2008-05-17 05:27]

พระเมตไตรยโพธิสัตว์

(彌勒菩薩)

พระเมตไตรยโพธิสัตว์ (彌勒菩薩)

พระโพธิสัตว์พระองค์นี้ปรากฏรูปร่างเคารพประดิษฐาน
อยู่บนแท่นบูชาตามพระอารามโดยทั่วไป เป็นรูปพระสงฆ์จีน
ครองจีวรแบบจีน ปล่อยส่วนที่ท้องให้เห็นท้องพลู้ย
ใหญ่ รูปร่างอ้วนท้วนสมบูรณ์ ใบหน้าหัวเราะร่าเริงมาก และมี
ถุงย่ามขนาดใหญ่อยู่ในมือข้างขวาของท่าน ส่วนข้างซ้ายถือ
ลูกประคำ ในที่บางแห่งจะเห็นมีรูปเด็กปีนป่ายขึ้นไปบนร่าง
ของท่านซึ่งเป็นเครื่องแสดงว่า ท่านเป็นพระที่ใจดีมาก ไม่มี
วิตกกังวลและห่วงใย ไม่มียึดมั่นถือมั่นอะไร เป็นที่เคารพรักของ
พวกเด็กๆ เป็นอย่างมาก

พระโพธิสัตว์พระองค์นี้ ความจริงแล้วเป็นรูปปั้น
ของพระ “หลวงพ่อดูงย่าม” ซึ่งเป็นพระภิกษุในยุค 5
ราชวงศ์ เป็นชาวเมืองฮ่งฮัว มณฑลเม่งจิ๋ว ฉายา
ว่า “เข่งจื่อ” “慈氏” แปลว่าผู้เมตตา หรือ
“เซียงเตงจื่อ” “一生補處” แปลว่า พระผู้มีเอก
ชาติปฏิพัทธ์ หรือพระผู้เกี่ยวข้องกับการเกิดอีกเพียงชาติ

เดี๋ยวก็จักได้บรรลุนิพพานตรัสมาสัมโพธิญาณ
สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าได้หลุดพ้นจากความทุกข์
ทั้งปวง มิต้องหวนกลับมาเวียนว่ายในสังสารวัฏ
อีก โดยปกติท่านมีลักษณะ มีความเบิกบานเป็น
สุขอยู่ตลอดเวลา ไปไหนมาไหนท่านจะมีถุงย่าม
ใบใหญ่ติดตัวด้วยเสมอ จึงได้รับฉายาว่า
“หลวงพ่อดูงย่ามใหญ่ (布袋和尚)”

เมื่อท่านกล่าวอะไร มักจะเป็นอรรถเป็นธรรม มีความหมายในทางนิกายเซ็น (ชยาน) ในปีที่ 3 แห่งรัชกาลเจงมั่ง (พ.ศ.1460) ท่านได้นั่งเข้าสมาธิ ดับขันธไปที่แท่นหิน วัดจังกี้ม(岳林寺) ก่อนดับ ได้เขียนโคลกไว้บทหนึ่งว่า

“ พระเมตไตรย คือ พระเมตไตรย 彌勒眞彌勒
แบ่งกายเป็นพันหมื่น โกลิ 化身千百億
ให้คนได้เห็นทุกเวลา 廣度諸衆生
แต่คนกลับไม่รู้จัก ” 衆生都不識

ฉะนั้น บรรดาพุทธสาวก จึงต่างสันนิษฐานว่า
ท่านเป็นพระเมตไตรยมาโปรด แล้วเลยออกฉายา
ท่านว่า “พระเมตไตรยโพธิสัตว์”

สิ่งที่ต่างกัน พระศรีอาริยเมตไตรยโพธิสัตว์ และ พระสังกัจจายน์ คือ

- พระศรีอาริยเมตไตรยโพธิสัตว์ พระเศียร(หัว) ไม่มีพระเกศา (ผม) ครองจีวรเปิดด้านหน้า (เห็นพุง) มือข้างหนึ่งถืออุ้งย่าม ข้างหนึ่งถือลูกประคำ
- พระสังกัจจายน์ พระเศียรมี พระเกศาขมวดเป็นก้นหอย ห่ม จีวรเฉียง มีสังฆาฏิพาดไหล่แบบเดียวกับพระในนิกายเถรวาท (ไม่เปิดเห็นพุง)

ท้าวจตุโลกบาล ท้าวจตุมหาราช 四大天王 (ชื่อตำแหน่งหวัง)

ตำนานจีน สมัยกษัตริย์บู๊อ่อง แห่งราชวงศ์จิว ยกทัพไปตีกษัตริย์ตีว (ก่อน พ.ศ.591) ในระหว่างทางได้มีเทพเจ้า 4 พระองค์ มาขออาสาช่วยรบ กษัตริย์บู๊อ่อง ได้กล่าวขอขอบใจ และขอให้ช่วยปกป้องรักษาให้ “ฮวง” (ลม) “เที้ยว” (ถูกต้อง) “โหว” (ฝน) “สูง” (ราบรื่น) คือให้ดินฟ้าอากาศเป็นไปโดยราบรื่นตามฤดูกาล ให้ราษฎรเป็นอยู่โดยปกติสุขก็เพียงพอ ไม่ต้องช่วยออกรบ

ครั้นกาลยกทัพไปตีกษัตริย์ตีวเป็นผลสำเร็จ กษัตริย์บู๊อ่อง จึงรับสั่งให้ตั้งศาลเจ้าบูชา เทพเจ้าทั้ง 4 พระองค์ และให้มีเครื่องหมายดังนี้

องค์หนึ่ง ถือ ดาบ หมายถึง ลม เพราะเวลาฟันดาบจะเกิดเป็นเสียง ลม

องค์สอง ถือ พิน เพราะการคิดพิน ตามภาษาจีนออกเสียงว่า “เที้ยว”

องค์สาม ถือ ร่ม หมายถึง ฝน

องค์สี่ ถือ งู เพราะคำว่า งูทะเล ออกเสียงว่า “สูง” แต่ต่อมาเนื่องจาก งู ไม่เป็นที่นิยมของสาธุชน จึงเปลี่ยนเป็น อุ้มเจดีย์แทน

ปกติเมื่อเราเข้าวัด พระพุทธศาสนานิกายมหายาน วิหารหลังแรกก่อนเข้าสู่วิหารประธาน ก็คือวิหารเทียนหวางเตียน (天王殿) ซึ่งภายในจะประดิษฐาน พระเมตไตรยโพธิสัตว์ แวดล้อมด้วย มหาจตุโลกบาลทั้ง 4 พระองค์ ซึ่งเป็นธรรมบาล (อุสวบ)

ผู้คุ้มครองพระพุทธศาสนาในทิศทั้ง 4 เรียงไว้ข้างละ สองตน มักสร้างเป็นรูปขนาดใหญ่โต เพื่อให้สาธุชนผู้กราบไหว้เมื่อเพิ่งมองไปยังพระองค์แล้ว จะรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ และความน่ายำเกรงในพระบารมี เสมือนหนึ่งพระองค์คอย ตรวจสอบตราดูแลการกระทำของมวลมนุษย์ ให้ดำเนินวิถีของพระพุทธองค์ คือ “ไม่กระทำความชั่วทั้งปวง ทำความดีให้ถึงพร้อม และทำจิตใจให้บริสุทธิ์”

พระพุทธเจ้าทรงมอบ พระธรรม ไว้แก่ ท้าวมหาทั้ง 4 รักษา ให้เป็นผู้คุ้มครองรักษาพระศาสนา และนอกจากนี้ ยังพิทักษ์รักษาประเทศชาติ และพุทธบริษัทอีกด้วย ถ้าประเทศใดมัน้อยอยู่ใน พระธรรม ก็จะอำนวนความสุขสวัสดิ์ บิรवारของ ท้าวจตุโลกบาล

ทั้ง 4 มีหน้าที่คอยตรวจตรา ดูแลทุกข์สุขของประชาโลก และจัดการปราบปรามสัตว์ที่
ทำบาป และที่ไม่ตั้งอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม

ตำนาน พุทธ ในครั้งพุทธกาลเมื่อครั้งที่สมเด็จพระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ใหม่ๆ ทรงเสวย
วิมุตติสุขอยู่ 49 วัน มีพ่อค้าสินค้ากองเกวียนสองคนเดินทางผ่านมา และได้นำภัตตาหาร
มาถวายเป็นมือแรกหลังการตรัสรู้ แต่ไม่มีภิกษุใดมารองรับ ท้าวมหาราชทั้ง 4 ต่าง
มองเห็นจึงได้เนรมิตบาตรศิลา มาถวายแต่ละองค์ก็ถวาย 1 ใบรวมเป็น 4 ใบ
พระพุทธเจ้าทรงรับ แต่ทรงมีพระดำริว่าบรรพชิตไม่ควรมีบาตรเกิน 1 ใบ จึงทรง
อธิษฐานให้บาตรศิลาทั้ง 4 ใบ ประสานกันเป็นบาตรเพียง 1 ใบ นี่เป็นปฐมเหตุว่าบาตร
พระจะต้องทำมาจากเหล็กแผ่น 4 ชิ้น ตีขึ้นรูปประกอบเข้าด้วยกันเป็นในเดียว เพื่อเป็น
การระลึกนึกถึงท้าวมหาราชทั้ง 4 ผู้ถวายบาตรใบแรกแด่สมเด็จพระพุทธเจ้านั่นเอง
ปัจจุบันการตีบาตรจากเหล็ก 4 แผ่น ได้เลือนหายไปเกือบจะไม่ปรากฏให้เห็นแล้ว ถึงมีก็
มีน้อยมาก

ท้าวจตุโลกบาล มีวิมานสถิตอยู่ ๔ ทิศ เชิงเขาพระสุเมร เรียกว่า สวรรค์ชั้นจตุมหา
ราชา แต่ละองค์มีมหาขุนพล ๘ ตน ขุนพลชั้นรอง ๓๒ ตน และเหล่าบริวารมากมาย
บริวารของท้าวจตุโลกบาลมีหน้าที่คอยตรวจตราดูแลทุกข์สุขของประชาโลก และกำจัด
ปราบปรามเหล่าสัตว์ที่ทำบาปและที่ไม่ตั้งอยู่ในศีลธรรมอันดีงามพระนามของท้าวจตุ
โลกบาล

<http://www.phuketvegetarian.com/borad/data/4/0059-1.html>

<http://www.fortuner-club.com/index.php?topic=9968.0>

<http://group.wunjun.com/agaligohome/topic/215525-5734>

<http://www.tewaracha.com/history-sue-tein-vang.shtml>

<http://goo.gl/uQ4aIX>

ฉื่อ กั๋ว เทียน หวัง
 持国天王
 ท้าวธตรฐ

ท้าวธรรมหาราช (ชดรัช)

东方持国天王

ถือแก้วเทียนหวัง

- ผู้ธำรงรัฐ
- ปกครองทางทิศบูรพา (ตะวันออก)
- เป็นเจ้าแห่งพวก คนธรรพ์
- มือถือพิณ หมายถึงความถูกต้อง
- ท่านถือกำเนิดเป็นคนธรรพ์ มีร่างกายสีเขียว มือซ้ายถือพิณ มือขวากำลึงคืดสายพิณ เป็นราชาแห่งฝูงคนธรรพ์ (คือ ชาวสวรรค์พวกหนึ่ง มีกายทิพย์ อิมทิพย์ จัดเป็นเทวดาชั้นต่ำ)
- บางตำนานว่า ท่านเป็นผู้คิดพิณถวายเดือนสติของ พระโพธิสัตว์ในคราวบำเพ็ญทุกขกิริยา ให้คืนพระสติ หันมาตั้งมั่นในมัชฌิมาปฏิบัติ จนบรรลุ อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เจิน อ่าง เทียน หวัง
增长天王
ท้าวจิวพรหม

ท้าววิรุฬหกมหาราช (วิรุฬหก)

南方增长天王

เจิงจ่างเทียนหวัง

- ผู้พิทักษ์สินทรัพย์
- ปกครองทางทิศทักษิณ (ใต้)
- เป็นจ้าวแห่งกุมภภัณฑ์
- มือถือร่ม หมายถึง ฝนที่ตกต้องตามฤดูกาล ท่านถือกำเนิดเป็นกุมภภัณฑ์ มีร่างกายสีขาว เป็นราชาแห่งกุมภภัณฑ์ (คือ เป็นเทวดา ชั้นต่ำ มีเอกลักษณ์รูปร่างอ้วน)

กว้าง มู่ เทียนหวัง

廣目天王

ท้าวจีรูปักษ์

ท้าวจิวพิกข์มหาธา (จิวกักข์)

西方广目天王

กว้างมู่เทียนหวัง

- ผู้แลเห็นสรรพสิ่ง
- ปกครองทางทิศปัจฉิม (ตะวันตก)
- เป็นจ้าวแห่งพวก นาค
- มือถือดาบท่านถือกำเนิดเป็นนาค มิงูพันรอบแขนซ้าย ฝ่ามือซ้ายก็จับคองูเอาไว้ ส่วนมือขวาถือดาบ เป็นราชาแห่งนาค (นาคถือว่าเป็นเทวดาชั้นต่ำ รูปร่างปกติเป็นงูที่มีหงอน เป็นเจ้าแห่งงูหรือพญางู สามารถเนรมิตตนเป็นมนุษย์เป็นสัตว์ เป็นเทวดา เพื่อท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ ได้) เชื่อกันว่า ท้าวจิวพิกข์บันดาลให้ฝนตก (กล่าวกันว่าพระองค์รังเกียจความแห้งมากที่สุด แต่ถ้าผู้ใดมีศีล สัตย์ จะได้รับเมตตาจากพระองค์ ทั้งอาจช่วยให้พ้นมฤตยู (ความตาย) ได้ในบางคราว)

ตัว เหวิน เทียน หวัง

多聞天王

ท้าวมหาสุวรรณ

ท้าวเวสสุวรรณ (เวสสุวรรณ)

北方多闻天王

ตัวเหวินเทียนหวัง

- ผู้สดับในสวรรค์
- ปกครองทางทิศอุดร (เหนือ)
- เป็นจ้าวแห่งพวก ยักษ์
- มือถือเจดีย์ หมายถึง ความราบรื่น ท่านถือกำเนิดเป็นยักษ์ มีกายสีดำ เป็นอริยบุคคลชั้น โสดาบัน เป็นที่ดำรงสัตยธรรมและเป็นราชาแห่งยักษ์ (คือเทวดาพวกหนึ่ง มีรูปร่างหน้าตาน่ากลัว ตาพองโต จมูกบาน มีเขี้ยวโง้ง ร่ายกายใหญ่โต มีกระบองเป็นอาวุธ)
- ในคัมภีร์ เทวภูมิ กล่าวไว้ว่า ท้าวเวสสุวรรณ ได้บำเพ็ญบารมีมาหลายพันปี รับพรจาก พระอิศวร พระพรหม ให้เป็นเทพแห่งความร่ำรวย นอกจากนี้ยังคอยปกป้องคุ้มครองผู้ปฏิบัติกรรมฐาน อีกด้วย)

บทบวงสรวงและขมุนุมเทวดา

บุริมัญจะ ทิสัง ราชา ณะตะรัฎฐั ปะสาสะติ

คันธัพพานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ

พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต

วันณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญญัสสุ ฯ

(ทำวธตฤฎฐั เป็นท้าวมหาราช เป็นผู้มียศ ผู้เป็นใหญ่แห่งคนสรรพทั้งหลาย เป็นเทวราชาผู้ปกครองอยู่
ด้านทิศตะวันออกแม่เทวดาผู้เปรียบเหมือนบุตรของท่านเป็นอันมาก มีนามว่าอินทกะเหมือนกันหมด
ล้วนแต่มีกำลังมาก มีฤทธิ์ มีอานุภาพมาก มีรัศมี มียศต่างก็มีความยินดี ได้มาขึ้นอยู่แล้ว)

ทักษิณัญจะ ทิสัง ราชา วิรุพโห ตัปปะสาสะติ

กุมภถทานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ

พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต

วันณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญญัสสุ ฯ

(ทำวิรุพหก เป็นท้าวมหาราช เป็นผู้มียศ ผู้เป็นใหญ่แห่งกุมภถททั้งหลาย เป็นเทวราชาผู้ปกครองอยู่
ด้านทิศใต้ แม่เทวดาผู้เปรียบเหมือนบุตรของท่านเป็นอันมาก มีนามว่าอินทกะเหมือนกันหมด ล้วนแต่
มีกำลังมาก มีฤทธิ์ มีอานุภาพมาก มีรัศมี มียศ ต่างก็มีความยินดี ได้มาขึ้นอยู่แล้ว)

ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา วิรุปักโข ปะสาสะติ

นาคานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ

พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทิมันโต ชุติมันโต

วันณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญญัสสุ ฯ

(ทำวิรุปักข์ เป็นท้าวมหาราช เป็นผู้มียศ ผู้เป็นใหญ่แห่งนาคทั้งหลาย เป็นเทวราชาผู้ปกครองอยู่ด้าน
ทิศตะวันตก แม่เทวดาผู้เปรียบเหมือนบุตรของท่านเป็นอันมาก มีนามว่าอินทกะเหมือนกันหมดล้วน
แต่มีกำลังมาก มีฤทธิ์ มีอานุภาพมาก มีรัศมี มียศ ต่างก็มีความยินดี ได้มาขึ้นอยู่แล้ว)

อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา กุเวโร ตัปปะสาสะติ

ยักขานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ปุตตาปี ตัสสะ

พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทธีมันโต ชุตติมันโต

วันณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อัญญัสสุ ฯ

(ท้าวกุเวร (ท้าวเวสสุวัณ) เป็นท้าวมหาราช เป็นผู้มียศ ผู้เป็นใหญ่ แห่งยักข์ทั้งหลาย เป็นเทวราชา ผู้ปกครองอยู่ด้านทิศเหนือ แม่ทวดคาผู้เปรียบเหมือนบุตรของท่านเป็นอันมาก มีนามว่าอินทกะ เหมือนกันหมด ล้วนแต่มีกำลังมาก มีฤทธิ์ มีอานุภาพมาก มีรัศมี มียศ ต่างก็มีความยินดีได้มาขึ้นอยู่แล้ว)

ปุริมะทิสัง ฐะตะรัญโฐ ทักขิณนะ วิรุพพะโก

ปัจฉิเมนะ วิรุปักโข กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง

จัตตาโร เต มะหาราชา สะมันตา จะคุโรทิสา

ทัททัสสะมานา อัญญัสสุ ฯ

(ท้าวครุฑฐ์ ผู้เป็นใหญ่ด้านทิศตะวันออก ท้าววิรุพหก ผู้เป็นใหญ่ด้านทิศใต้ ท้าววิรุปักข์ผู้เป็นใหญ่ ด้านทิศตะวันตก ท้าวกุเวร (ท้าวเวสสุวัณ) ผู้เป็นใหญ่ด้านทิศเหนือ ทั้ง ๔ ท่านนี้เป็นท้าวมหาราช ได้มาขึ้นอยู่ทำทิศทั้ง ๔ ให้รุ่งเรืองสว่างไสวแล้ว)

สัคเค กามะ จะ รูเป คิริสิขะระตะเถ จันตะลิกเข วิมาน

ทีเป รัญญู จะ คามะ ตะรุวะนะคะหะเน เคะวัตถุมหิ เขตเต

ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา

ติญญันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาชะโว เม สุนันตุ,

(ขอเชิญเหล่าเทพเจ้า ซึ่งสถิตอยู่ในสวรรค์ ชั้นกามภพก็ดี ชั้นรูปภพก็ดี และภูมิเทวคาซึ่งสถิตอยู่ใน วิมานหรือบนยอดเขาและในหุบเขา ในอากาศ ในเกาะ ในแวนแคว้น ในบ้าน บนต้นไม้และในป่า ชฎ ในเรือนและในไร่นาก็ดี ตลอดถึง ยักข์ คนธรรพ์ และนาค ซึ่งสถิตอยู่ในน้ำ บนบกและที่อื่นไม่ ราบเรียบก็ดี ซึ่งอยู่ในที่ไกลเคียง จงมาประชุมพร้อมกันในที่นี้ ขอท่านสาธุชนทั้งหลายจงตั้งใจฟังคำ ของพระมุนิผู้ประเสริฐ ที่เรากล่าวอยู่นี้....)

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา... ๓ ครั้ง

ก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลสำหรับฟังธรรม..ผู้เป็นใหญ่ด้านทิศเหนือ ทั้ง ๔ ท่านนี้เป็น ท้าวมหาราช ได้มาขึ้นอยู่ทำทิศทั้ง ๔ ให้รุ่งเรืองสว่างไสวแล้ว)

ภาษาไทย	ท้าวเวสสุวรรณ	ท้าววิรูปหก	ท้าวชตรฐ	ท้าววิรูปักษ์
ภาษาสันสกฤต	वैश्रवण (कुबेर) ไวศุรวณ (กุเพร)	विरूढक วิรูตค	धृतराष्ट्र ชตตราษฏร	विरूपाक्ष วิรูปากษ
ภาษาบาลี	वेस्सवण (कुवेर) เวสสุวณ (กุเวร)	विरूहक วิรูพุก	धतरट्ट ชตรฏฐ	विरूपकख วิรูปกข
ความหมาย	ผู้สดับในสรรพสิ่ง	ผู้พิทักษ์ขุมทรัพย์	ผู้ธำรงรัฐ ผู้ดูแลแผ่นดิน	ผู้แลเห็นสรรพสิ่ง
ภาษาจีน	多聞天王 / 多闻天王 ตัวเหวินเทียนหวัง 毗沙門天 / 毗沙门天	增長天王 / 增长天王 เจิงจางเทียนหวัง 留博叉天 / 留博叉天	持國天王 / 持国天王 ถือกัวเทียนหวัง 多羅吒天 / 多罗吒天	廣目天王 / 广目天王 กว้างมู่เทียนหวัง 毗琉璃天 / 毗琉璃天
ภาษาเกาหลี	다문천왕 คามุนซอนวาง	증장천왕 จิงจางซอนวาง	지국천왕 จิกุกซอนวาง	광목천왕 กวางมกซอนวาง
ภาษาญี่ปุ่น	多聞天 (毘沙門天) ทะมงเท็น (บิชะมงเท็น)	增長天 โซโจเท็น, โซโซเท็น	持国天 / 治国天 จิโกะกุเท็น	広目天 โคโมะกุเท็น
ภาษาเวียดนาม	Đa Văn Thiên	Tăng Trưởng Thiên	Trì Quốc Thiên	Quảng Mục Thiên
ภาษาทิเบต	nam.thos.sras (นัมเทอเซ)	'phags.skyes.po (พักเยโป)	yul.'khor.srung (ยือโคร์ซุง)	spyang.mi.bzang (เซนมีมั้ง)
ปกครองทิศ	อุดร (เหนือ)	ทักษิณ (ใต้)	บูรพา (ตะวันออก)	ปัจฉิม (ตะวันตก)
มีบริวารเป็น	ยักษ์	กุมภภัณฑ์	คนธรรพ์	พญานาค
อาวุธ	กระบอง, เจดีย์, ดาบ	ร่ม, เกาทันท์	พิณ	ดาบ, งู
สีกาย	ดำ, ขาว	ขาว	เขียว	ขาว
ลักษณะ	หน้าตาุดตัน	สมส่วน, หน้าแดง	สูงโปร่ง	อ้วน พุงใหญ่ ตาโต ขาสั้น

西方廣目天王

ॐ विराट्क्षयसाक्षात्

北方多聞天王

ॐ वैश्रवणक्षयसाक्षात्

南方增長天王

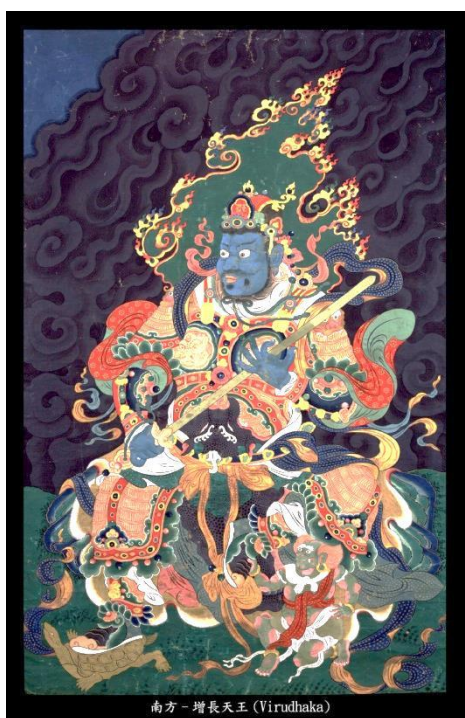
ॐ विरुद्धक्षयसाक्षात्

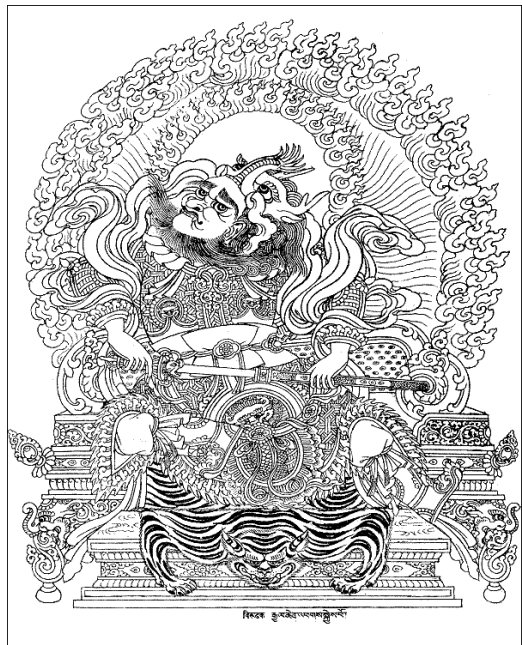

東方持國天王

ॐ विश्वक्षयसाक्षात्

颐和宫唐喀-广目天王

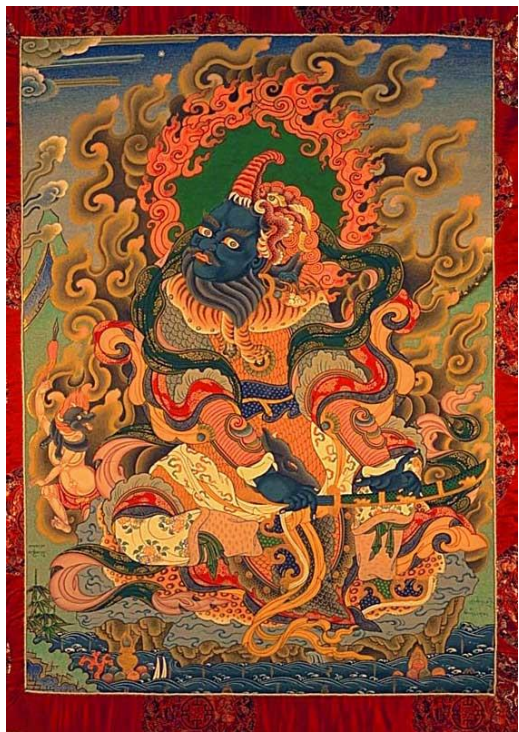
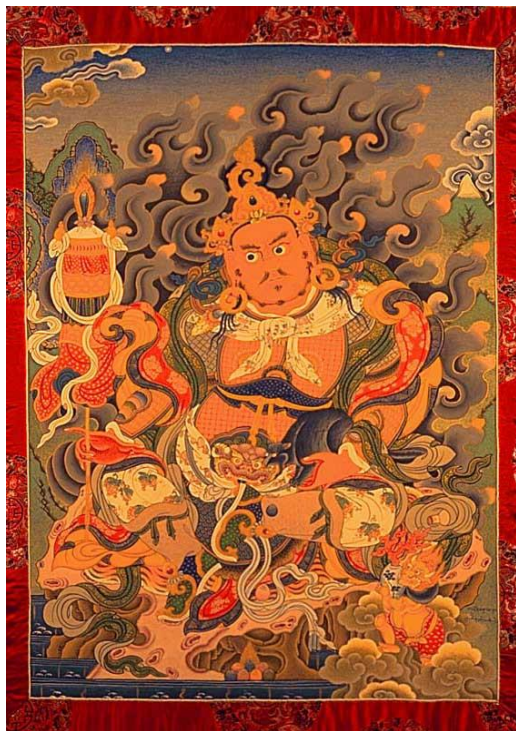
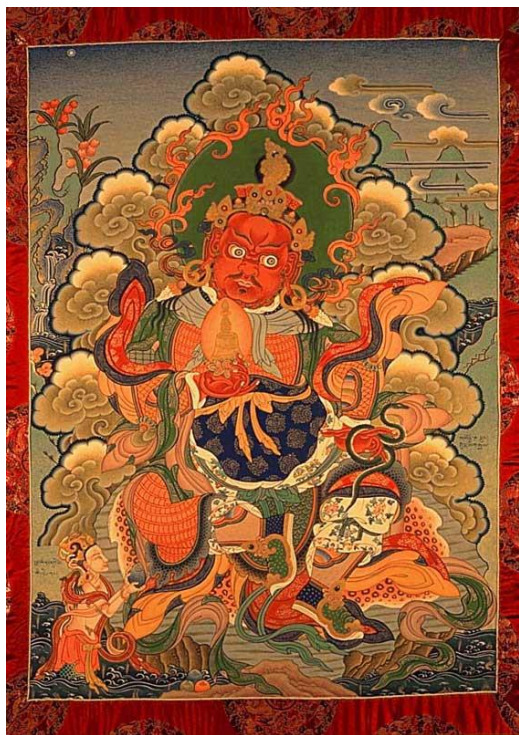
颐和宫唐喀-多闻天王

颐和宫唐喀-增长天王

颐和宫唐喀-持国天王

西方廣目天王

四大天王

北方毘沙門天王

四大天王

南方增長天王

四大天王

東方持國天王

四大天王

Quang mục thiên (廣目天, sa. virūpākṣa)
Tây Thiên Vương

Đa văn thiên (多聞天, sa. vaiśravaṇa)
Bắc Thiên Vương

Tăng trưởng thiên (增長天, sa. virūḍhaka)
Nam Thiên Vương

Trì quốc thiên (持國天, sa. dhṛtarāṣṭra)
Đông Thiên Vương

อู่ยท้อผู้สั๊ก-พระเวทโพธิสัตว์-

ท้าวมหาชมพู - เทพยี่ด้า

พระเวทโพธิสัตว์ ชาวจีนเรียกว่า อู่ยท้อผู้สั๊ก ในภาษาสันสกฤต แปลความหมายตามภาษาจีนว่า “ผู้มีอานุภาพสนองปฎิการะ” เป็น มหาเทพโพธิสัตว์ มีหน้าที่รักษาพระศาสนา ท่านได้บำเพ็ญพรตพรหมจรรย์ ทรงเคารพนอบน้อมต่อ พระธรรมวินัย พร้อมทั้งจะปกปักรักษาพระธรรมวินัย และมีเมตตา กรุณาต่อ สรรพสัตว์ทั้งหลาย มหาเทพองค์นี้ มีหน้าที่คุ้มครอง ปกปักรักษา วัดวาอารามตลอดถึง พุทธบริษัททั้งหลาย พระเวทโพธิสัตว์ หัตถ์หนึ่งประครอง วัชกราวีเศษ อีกหัตถ์หนึ่งอยู่ในท่า ประณม วัชกราวุธ นี้ใช้ปราบปรามพวกปีศาจ มารร้าย ที่มา รังความพระพุทธศาสนา ผู้บูชาจะพ้นภัยพิบัติ มีสุขสมบูรณ์ และมั่งคั่งสมปรารถนา

โดยปกติรูปพระเวทโพธิสัตว์จะอยู่ด้านหลังของพระเมตไตรยโพธิสัตว์ หันพระพักตร์สู่วิหารหรือพระอุโบสถ

ในคัมภีร์ปัจจุบันสมัยภัทรกาลปีศาจพุทธนามสูตร ได้ระบุว่าพระเวทโพธิสัตว์จะ มาตรัสรู้เป็น**พระพุทธเจ้า**องค์สุดท้ายในกัปปัจจุบัน คือ ภัทรกัปปี มีพระนามเมื่อตรัสรู้แล้วว่า พระรุจิพุทธเจ้า

อดีตท้าวมหาชมพูเป็นนักรบผู้ห้าวหาญ นำไพร่พลคอยปกปักรักษา อาณาเขต บ้านเมือง ครั้นสิ้นชีพ ด้วยจิตที่มั่งมัน รักษาประเทศชาติ จึงยังดูแลแผ่นดินอยู่ ไม่ให้ภูติผี ปีศาจเข้ามา ต่อมา พระพุทธองค์เสด็จจาริกแสวงบุญเดินทางมา ท่านจึงเข้าขาง โดย เนมิตกายใหญ่เป็นนักรบแต่งเครื่องทรงสวยงาม หมายถึงให้หวาดกลัว พระพุทธองค์จึง แสดงปฏิหารย์ บันดาลให้พระวรกาย งดงามด้วยอาภรณ์ ประดับอัญมณี มีรัศมีเรืองรอง วิจิตรกว่าจนท่านท้าวมหาชมพูเลื่อมใส พระพุทธองค์ จึงแสดงธรรมเทศนา จากนั้นท่าน จึง อธิษฐานตนขอเป็นผู้เฝ้ารักษาพระศาสนาแต่นั้นมา

พระเวทโพธิสัตว์ เดิมท่านเป็นพราหมณ์ เรียกว่าเป็นกฤษณะในสกุลพราหมณ์ ต่อมาได้ฟังธรรมของพระพุทธองค์ เกิดเลื่อมใส และปฏิบัติจนบรรลุโพธิญาณ แต่ด้วยสกุลวงศ์เป็นพราหมณ์ และความกตัญญู ต่อบุพการี ไม่อาจถวายตัวเพื่อบวชได้ พระพุทธองค์ก็ทรง พุทธานุญาติ ให้พระเวทโพธิสัตว์ ดำรงตนในฐานะพราหมณ์ต่อไปได้ แต่ใจเป็นพุทธ

อยู่ท้อผู้สัก หรือ พระสกันทกโพธิสัตว์ เดิมเป็นเทพเจ้าในศาสนาฮินดู มีนามว่า พระขันธกุมาร เป็นเทพเจ้าปราบ ท้าวตารกาสูร (อสูรที่ก่อความวุ่นวาย 3 โลก) ต่อมาเมื่อลัทธิมหายานเกิดขึ้นในอินเดีย เพื่อไม่ขัดต่อหลักความเชื่อดั้งเดิมของชาวอินเดีย ได้นำเทพเจ้าของฮินดู มายกย่องเป็นเทพเจ้าและพระโพธิสัตว์ จากการที่ปราบท้าวตารกาสูรได้ จึงได้รับการยกย่องว่า ผู้คุ้มครองพระศาสนา

สมัยหนึ่ง พระยอลายเผือก ได้อัญเชิญพระพุทธเจ้า ไปรับเลี้ยง ณ หอธรรมสุรแดนสุขาวดี พระยอลายเผือก ได้ตรัสให้ เทพยี่ด้าเจียงกุน มีหน้าที่ต้อนรับ เทพยี่ด้า สวมเกราะ ประครองกระบี่กายสิทธิ์ ในท่าพนมมือเพียงอก แสดงความเคารพแบกที่เชื่อเชิญ ขณะนั้น พระทิปังกรพุทธเจ้า ได้ตรัสแนะนำแก่บรรดาพระพุทธเจ้าว่า เทพยี่ด้า นี้คือศิษย์ของพระองค์ เคยศึกษาพระธรรม แต่เยาว์วัย บัดนี้เป็น แม่ทัพใหญ่ของ สัมหาราช สามารถไปในสามทวีปในวันเดียว และมีอานุภาพหาขอบเขตมิได้ ผู้ประสบทุกข์ภัย ถ้าอ้อนวอนบูชา จะได้รับความช่วยเหลือ จึงได้รับนามว่า เทียนจุง ผู้มีเกียรติในสวรรค์ และเป็นผู้กล้าหาญ อภิบาลพระพุทธศาสนา ในกัลป์นี้ในสามทวีป

- <http://th.wikipedia.org/wiki/พระเวทโพธิสัตว์>
- <http://www.phuketvegetarian.com/borad/data/4/0059-1.html>
- <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.542688812447908.1073741826.213564618693664&type=3>
- [http://www.web-pra.com/Amulet/เทพเจ้าอยู่ท้อ\(เทพเจ้าผู้รักษาพระพุทธศาสนา\)](http://www.web-pra.com/Amulet/เทพเจ้าอยู่ท้อ(เทพเจ้าผู้รักษาพระพุทธศาสนา))

